

2015

**ΔΗΜΟΣ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ - ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ**

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2014-2019

**Πρακτικά Συνεδριάσεων
Δημοτικού Συμβουλίου**

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 28η

02.10.2015

Τηλ. 210 4632478, 210 6468780 εσ. 006 - fax: 210 6469185
Kiv. 697 7235547 - e-mail: maria.a@zico.gr

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ-ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ**

**28^η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2015

.....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ν. ΜΑΡΤΑΚΗΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Χρ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

ΜΕΛΗ ΤΟΥ Δ.Σ.

1. Αλεξίου Κωνσταντίνος
2. Βαρλά Σταυρούλα
3. Βρεττάκος Νικόλαος
4. Γκρόζου Άννα
5. Δαβγιώτη Ελένη
6. Δασκαλάκης Ευστράτιος
7. Δατσέρη Βασιλική
8. Διακάκη Ευγενία
9. Διδυμιώτης Σώζων
10. Ζούπης Ζαχαρίας
11. Θεόδοτος Μιλτιάδης
12. Θωμαΐδης Δημήτριος
13. Καλαμαράς Γεώργιος
14. Καπετανίδου Ελένη
15. Καπουσίτζογλου Ελένη
16. Καραγιαννάκης Χρήστος
17. Καραγιαννίδης Παναγιώτης
18. Κατσαφάδος Κυριάκος
19. Καψοκόλης Πέτρος
20. Κούβαρης Κωνσταντίνος
21. Κυραμαργιού Ελένη
22. Κωνσταντινίδης Δημήτριος
23. Λάλος Μηνάς
24. Λαμπρίδης Χρήστος

25. Λεπτοουργίδου Αικατερίνη
26. Μανουσιάδης Χαράλαμπος
27. Μαρτάκης Νικόλαος
28. Μελά – Ψαρού Αγγελική
29. Μελάς Φώτιος
30. Μιχάλογλου Στυλιανή
31. Μπουζάνη Χρυσούλα
32. Μυλωνάς Γεώργιος
33. Ντέρου Κυριακή
34. Πατίδης Ηλίας
35. Περδίκη Παναγιώτα
36. Ρέπα – Νικάνδρου Γαρυφαλλιά
37. Σαββοπούλου Βάϊα
38. Συράκου Σταυρούλα
39. Τζανής Λουκάς
40. Τσούτσας Ιωάννης
41. Φωτάκης Γεώργιος

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Δρόσου Αναστασία	Πρόεδρος Δημ. Κοινότητας Κερατσινίου
Αρετή Αικατερίνη	Πρόεδρος Δημ. Κοινότητας Δραπετσώνας

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ:

1. Αλεξίου Κωνσταντίνος
2. Γκρόζου Άννα
3. Δασκαλάκης Ευστράτιος
4. Δατσέρη Βασιλική
5. Διακάκη Ευγενία
6. Διδυμιώτης Σώζων
7. Ζούπης Ζαχαρίας
8. Θεόδοτος Μιλτιάδης
9. Θωμαΐδης Δημήτριος
10. Καλαμαράς Γεώργιος
11. Καπετανίδου Ελένη
12. Καπουσίζογλου Ελένη
13. Καραγιαννάκης Χρήστος
14. Καραγιαννίδης Παναγιώτης
15. Κατσαφάδος Κυριάκος
16. Κυραμαργιού Ελένη
17. Κωνσταντινίδης Δημήτριος
18. Λαμπρίδης Χρήστος
19. Λεπτουργίδου Αικατερίνη
20. Μανουσιάδης Χαράλαμπος
21. Μαρτάκης Νικόλαος
22. Μιχάλογλου Στυλιανή
23. Ντέρου Κυριακή
24. Πατίδης Ηλίας

25. *Περδίκη Παναγιώτα*
26. *Ρέπα – Νικάνδρου Γαρυφαλλιά*
27. *Σαββοπούλου Βάϊα*
28. *Συράκου Σταυρούλα*
29. *Τζανής Λουκάς*
30. *Φωτάκης Γεώργιος*

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Δρόσου Αναστασία   *Πρόεδρος Δημ. Κοινότητας Κερατσινίου*
Αρετή Αικατερίνη   *Πρόεδρος Δημ. Κοινότητας Δραπετσώνας*

ΑΠΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

1. Βαρλά Σταυρούλα
2. Βρεττάκος Νικόλαος
3. Δαβγιώτη Ελένη
4. Καψοκόλης Πέτρος
5. Κούβαρης Κωνσταντίνος
6. Λάλος Μηνάς
7. Μελάς Φώτιος
8. Μελά – Ψαρού Αγγελική
9. Μπουζάνη Χρυσούλα
10. Μυλωνάς Γεώργιος
11. Τσούτσας Ιωάννης

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ:

ΘΕΜΑ 1ο: *ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΗΣΗ ΤΟΥ ΟΛΠ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΩΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΖΩΝΗΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ.*

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι παρακαλώ αν υπάρχουν έξω, να έρθουν μέσα να ξεκινήσουμε.

Αλεξίου Κωνσταντίνος	παρών,
Βαρλά Σταυρούλα	απούσα,
Βρεττάκος Νικόλαος	απών,
Γκρόζου Άννα	παρούσα,
Δαβγιώτη Ελένη	απούσα,
Δασκαλάκης Στράτος	παρών,
Δατσέρη Βασιλική	παρούσα,
Διακάκη Ευγενία	παρούσα,
Διδυμιώτης Σώζων	απών,
Ζούπης Ζαχαρίας	παρών,
Θεόδοτος Μιλτιάδης	παρών,
Θωμαΐδης Δημήτριος	παρών,
Καλαμαράς Γεώργιος	παρών,
Καπετανίδου Ελένη	παρούσα,
Καπουσίζογλου Ελένη	παρούσα,
Καραγιαννάκης Χρήστος	παρών,
Καραγγιανίδης Παναγιώτης	παρών,
Κατσαφάδος Κυριάκος	παρών,
Καψοκόλης Πέτρος	απών,
Κούβαρης Κωνσταντίνος	απών,
Κυραμαργιού Ελένη	παρούσα,
Κωνσταντινίδης Δημήτριος	παρών,
Λάλος Μηνάς	απών,

Λαμπρίδης Χρήστος	παρών,
Λεπτουργίδου Αικατερίνη	παρούσα,
Μανουσιάδης Χαράλαμπος	παρών,
Μαρτάκης Νικόλαος	παρών,
Μελάς Φώτιος	απών,
Μελά – Ψαρρού Αγγελική	απούσα,
Μιχάλογλου Στυλιανή	παρούσα,
Μπουζάνη Χρυσούλα	απούσα,
Μυλωνάς Γεώργιος	απών,
Ντέρου Κυριακή	παρούσα,
Πατίδης Ηλίας	παρών,
Περδίκη Παναγιώτα	απούσα,
Ρέπα–Νικάνδρου Γαρυφ.	παρούσα,
Σαββοπούλου Βάϊα	απούσα,
Συράκου Σταυρούλα	παρούσα,
Τζανής Λουκάς	απών,
Τσούτσας Γιάννης	απών,
Φωτάκης Γιώργος	παρών.

Με 26 παρόντες έχουμε απαρτία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριοι συνάδελφοι με δεδομένη την απαρτία ξεκινάει η 28^η έκτακτη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, με μοναδικό θέμα:

ΘΕΜΑ 1^ο ΗΔ

Συζήτηση για την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ και τις εξελίξεις γύρω από το θέμα της ανάπλασης της πρώην βιομηχανικής ζώνης των λιπασμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μαζί μας παραβρίσκεται η κ. Κασιμάτη Νίνα, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Γαβρίλης, Αντιπεριφερειάρχης, ο κ. Κυραμαργιός Αντιπρόεδρος του ΟΛΠ, ο κ. Λάλος Κανέλλος πρώην Βουλευτής και Αντιδήμαρχος και Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου και βέβαια το ευχάριστο είναι ότι είναι πάρα πολύς κόσμος, πάρα πολλοί φορείς, πάρα πολλές συλλογικότητες.

Σας καλέσαμε σήμερα εδώ λόγω των εξελίξεων στο μεγάλο θέμα γύρω από το λιμάνι του Πειραιά και των χώρων οι οποίοι ας πούμε ανήκουν στον ΟΛΠ και είναι υπό τη διαδικασία της πώλησης. Μεγάλα κομμάτια των πόλεων, κυρίως του Δήμου μας Κερατσινίου – Δραπετσώνας.

Τώρα όσον αφορά την κουβέντα, θα υπάρχει μια ελαστική αντιμετώπιση του κανονισμού. Δηλαδή θα δώσουμε τον λόγο στους φορείς και στις συλλογικότητες. Μια παράκληση βέβαια για την οικονομία του χρόνου, αν είναι δυνατόν να μιλάει ένας από κάθε φορέα από όσους παραβρίσκονται εδώ πέρα, για να μπορέσει και η κουβέντα να γίνει πιο ουσιαστική και να μην πάει σε χρόνο.

Από την μεριά της διοίκησης υπάρχει ένα ψήφισμα, το οποίο σας μοιράστηκε.

Υπάρχει και μια ανακοίνωση από μεριάς του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο και επιθυμώ να το διαβάσει κάποια στιγμή η κ. Νάντια Ρούμπου, που είναι μέλος της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ Κερατσινίου – Δραπετσώνας.

Λίγο ησυχία όμως σας παρακαλώ, να ακούγονται και οι ομιλητές.
Ο Δήμαρχος.

Προσήλθε και η κ. Περδίκη, συγγνώμη Δήμαρχε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Να ευχαριστήσω και εγώ με την σειρά μου τους συμπολίτες μας, που είτε είναι εκπρόσωποι φορέων της πόλης, είτε είναι δημότες, και οι άλλοι δημότες είναι, που ήρθαν σήμερα σε αυτό το κάλεσμα του Δημοτικού Συμβουλίου, του έκτακτου Δημοτικού Συμβουλίου, για ένα θέμα που είναι ιδιαίτερα σοβαρό.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια αρνητική εξέλιξη, όχι και τυχαία αρνητική εξέλιξη, σαν αποτέλεσμα της συνέχισης μιας αδιέξοδης μνημονιακής πολιτικής που οδηγεί την χώρα σε αδιέξοδο. Έχουμε μπροστά μας την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά.

Το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας και το μεγαλύτερο διαμετακομιστικό κέντρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης δεν μπορεί και δεν πρέπει να πουληθεί. Όχι μόνο γιατί οι πόλεις μας και το λιμάνι είναι ιστορικά δεμένες, αλλά γιατί υπάρχουν σοβαροί σημαντικοί λόγοι που μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι κάτι τέτοιο αποτελεί σημαντικό πλήγμα για κάθε μελλοντική ανάπτυξη αυτού του τόπου, για κάθε ελπίδα κάποια στιγμή να βγει από αυτά αδιέξοδα που βιώνουμε τα τελευταία πέντε χρόνια.

Επιτρέψτε μου να προσπαθήσω να στηρίξω αυτό, που δεν είναι τίποτα άλλο από μια προηγούμενη απόφαση του Δημοτικού

Συμβουλίου. Έτσι στα γρήγορα, ξέρω ότι μιλώ σε ανθρώπους που ζουν χρόνια δίπλα στο λιμάνι του Πειραιά, σε ανθρώπους που μπορούν να κατανοήσουν τι σημαίνει μια χώρα χωρίς δημόσιο λιμάνι. Επομένως επιτρέψτε μου απλά με δύο λόγια να περιγράψω κάποια ζητήματα που για μας είναι αξεπέραστα.

Το λιμάνι του Πειραιά είναι ο βασικός μοχλός σύνδεσης των νησιών μας, όπως καταλαβαίνετε, με την ενδοχώρα. Σημαντικό ζήτημα που κανείς δεν πρέπει να το ξεχνά. Είναι η κύρια πύλη του θαλάσσιου τουρισμού της χώρας, μέσω της κρουαζιέρας αλλά και της ακτοπλοΐας. Είναι βασική πύλη του εισαγωγικού και εξαγωγικού εμπορίου και της διακίνησης εμπορευμάτων της χώρας μας.

Είναι ένας διαχρονικά κερδοφόρος δημόσιος οργανισμός, που χτίστηκε και έγινε κερδοφόρος, γιατί πάτησε στον ιδρώτα και το αίμα των χιλιάδων και χιλιάδων εργαζομένων του και των χιλιάδων και χιλιάδων ανθρώπων του ευρύτερου Πειραιά που το στήριξαν. Το μοντέλο διαχείρισης είναι σήμερα, σήμερα, ακόμα και σε αυτές τις εποχές η πλέον, η μοναδική δυναμική επιχείρηση που έχει κανείς σε αυτήν την χώρα και είναι δημόσιο. Το μοντέλο διαχείρισης της, έχει όπως καταλαβαίνετε, ξέρετε από την εμπειρία σας, καθοριστικό αντίκτυπο σε πολλές επαγγελματικές ομάδες, αλλά και στην αγορά του Πειραιά.

Ακόμα και σήμερα που βιώνουμε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, στο λιμάνι του Πειραιά οι άνθρωποι έχουν θεσπισμένες εργασιακές σχέσεις. Κομμάτι αυτού που θεωρούμε λιμάνι, είναι η μεγαλύτερη ναυπηγοεπισκευστική ζώνη της χώρας που μαραίνεται, μαραίνεται εδώ και πάνω από πέντε χρόνια και που αποτελεί

προϋπόθεση του να πάψει να μαραίνεται η ανάπτυξη της, για να μπορέσει αυτή η χώρα να ορθοποδήσει. Ξέρετε τι σημαίνει για τις δικές μας περιοχές το ότι στη ζώνη εδώ και πέντε χρόνια δεν χτυπάει ματσακόνι. Χιλιάδες οικογένειες έχουν καταδικαστεί στη φτώχεια και την εξαθλίωση.

Ο ΟΛΠ είναι μια δημόσια αρχή, ακόμα και μετά την εισαγωγή της στο χρηματιστήριο, με πολλές εξουσίες και αρμοδιότητες, που διαχρονικά εξασφαλίζει την ασφαλή προσέγγιση των πλοίων, τον σεβασμό στο περιβάλλον και με την πίεση φυσικά των κινημάτων πόλης που έσπρωχναν σε αυτήν την κατεύθυνση και στην αρχαιολογική κληρονομιά μας.

Δεν μπορούμε και δεν θέλουμε να είμαστε η μοναδική χώρα της Ευρώπης που το βασικό της λιμάνι θα είναι σε χέρια ιδιώτη. Δεν μπορούμε και δεν θέλουμε να βιώσουμε αυτό που βιώνουν στην Μεγάλη Βρετανία που μετά τα πειράματα της Θάτσερ, έχουν περάσει δεκαετίες και ακόμα δεν μπορούν να επανέλθουν σε μια φυσιολογική κατάσταση.

Το μοντέλο αυτό που επιβάλλεται αυτήν την στιγμή με εκβιαστικό τρόπο στην χώρα μας, έχει εδώ και πάρα πολλά χρόνια εγκαταλειφθεί. Η παραμονή του ΟΛΠ υπό δημόσιο έλεγχο σημαίνει, αναβάθμιση, φυσικά δεν θωρούμε στην δική μας αντίληψη, δεν πιστεύουμε ότι καλά ήταν όλα όπως ήταν.

Όμως δεν μπορούμε να μην πούμε και μια πραγματικότητα. Ότι αυτήν την στιγμή προγραμματίζονται για την περιοχή του λιμανιού, πέντε σημαντικές δράσεις που το αναβαθμίζουν. Από ποιον; Από το δημόσιο ΟΛΠ χρηματοδοτημένες μέσα από προγράμματα ΕΣΠΑ. Από

ποιον; Από αυτόν το δημόσιο ΟΛΠ. Και ο επόμενος που έρχεται, αυτός δηλαδή που θα αξιοποιήσει όλη αυτήν την υπόθεση που βρήκε και είναι υπόθεση, ξαναλέω χτισίματος δεκαετιών, θα πατήσει πάνω σε αυτές. Χρειάζεται όμως, σε αυτόν το δημόσιο ΟΛΠ που εμείς έχουμε στο μυαλό μας και περιγράφουμε, χρειάζεται φυσικά και ένας άλλος προσανατολισμός. Μια άλλη σχέση με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με τους Δήμους της περιοχής, μεγαλύτερος σεβασμός στις ανάγκες των ανθρώπων των πόλεων που γειτονεύουν μαζί του και στις ανάγκες των ίδιων των πόλεων.

Ο δημόσιος ΟΛΠ και αυτό θέλω να το πω άλλη μια φορά, είναι μοχλός ανάπτυξης προς όφελος των πολιτών και του δημοσίου συμφέροντος. Και όχι, αυτό που γίνεται σήμερα στην COSCO, σε όφελος συγκεκριμένων μονοπωλιακών κύκλων. Έχουμε πάρει μια γεύση τι σημαίνει ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ, γιατί βιώνουμε εδώ και κάποια χρόνια την ιδιωτικοποίηση που έγινε σε ένα τμήμα των δραστηριοτήτων του, και έχει ονοματεπώνυμο, COSCO.

Όταν έγινε η κινητοποίηση των εργαζομένων σε αυτόν τον χώρο, γιατί ακόμα και σε τέτοιους χώρους εργασιακού μεσαίωνα, οι άνθρωποι αντιδρούν, για να μπει ο Δήμαρχος της πόλης, έπρεπε να μαλώσει με τους σεκιουριτάδες, από τα αριστερά μου έβλεπα ένα τείχος πανύψηλο, πάνω από 3 μέτρα, δεν έβλεπα θάλασσα, έβλεπα αγκαθωτά σύρματα και στην είσοδο μιας χώρας ανεξάρτητης από ότι φαίνεται μέσα στην ίδια μου την χώρα, για να μπει ο Δήμαρχος της πόλης, έπρεπε να δώσει εξετάσεις.

Διεκδικούμε λοιπόν να εξακολουθήσει ο ΟΛΠ να είναι δημόσιος και να χρησιμοποιηθεί ως κομβικό εργαλείο στην παραγωγική και οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας.

Ζητήσαμε σήμερα να έρθουν και οι Βουλευτές της Α΄ και Β΄ Πειραιά, γιατί απαιτούμε από αυτούς. Αυτοί μπορούν. Πέρα από τους αγώνες μας, τους κοινούς αγώνες, μπορούν και με τη ψήφο τους, να σταματήσουν αυτή τη διαδικασία που υποθηκεύει το μέλλον αυτού του τόπου.

Αυτή η προσπάθεια με τα γενικότερα αποτελέσματα που προσπάθησα να περιγράψω και που κάνανε εμάς εδώ και πάρα πολύ καιρό ως Δημοτικό Συμβούλιο να έχουμε μια σχεδόν ομόφωνη θέση, για το δημόσιο λιμάνι, έχουν και απόνερα σε ζητήματα που αφορούν την ίδια την πόλη. Δεν πουλάμε μόνο συγκεκριμένες λιμενικές δραστηριότητες. Πουλάμε και γη. Μια γη που ανήκει στο ελληνικό δημόσιο. Μια γη που είχε παραχωρηθεί από το ελληνικό δημόσιο στο δημόσιο ΟΛΠ. Μια γη που δεν μπορεί να παραχωρηθεί στον ιδιώτη που έρχεται. Και δεν μιλάμε γενικά και αόριστα για γη.

Στα σχέδια που υπάρχουν, τα αρχικά σχέδια του ΤΑΙΠΕΔ, που είναι ένα ζήτημα κατά πόσο νομιμοποιείται αυτός ο φορέας να σχεδιάζει, το ΤΑΙΠΕΔ είναι ο βασικός μέτοχος του ΟΛΠ. Ο ΟΛΠ δεν είναι ο ιδιοκτήτης των εκτάσεων του. Ιδιοκτήτης των εκτάσεων του είναι το ελληνικό δημόσιο. Έχουμε βάλει λοιπόν τον ενοικιαστή να φτιάχνει το συμβόλαιο πώλησης.

Κάτι που θεωρώ πολιτικά και ηθικά απαράδεκτο. Περιμένουμε λοιπόν να δούμε, φυσικά και την ελληνική κυβέρνηση αυτήν την σύμβαση παραχώρησης που είναι στα σκαριά, γιατί; Γιατί τα πρώτα

σχέδια που ακούστηκαν ήταν εφιαλτικά. Και θέλω να πιστεύω ότι χάρη στην επαγρύπνηση των ανθρώπων της πόλης, τις πιέσεις των μαζικών φορέων και ανθρώπων ευαίσθητων σε συγκεκριμένους χώρους όπου παίρνονται ή υπάρχει ψευδαίσθηση, επιτρέψτε μου να πω ότι παίρνονται αποφάσεις, κάποια από αυτά τα εφιαλτικά σχέδια φαίνονται ότι είναι παρελθόν.

Ο δημόσιος ΟΛΠ είχε στην κατοχή του, μάλλον στην χρήση του, εκτάσεις στην πόλη, όπως το Καστράκι, ο πεζόδρομος στον γκρεμό της Δραπετσώνας, εκτάσεις όπως το Λιμανάκι των Ψαράδων μας, εκτάσεις όπως τα 4 στρέμματα που θα φτιαχτεί κέντρο υγείας που θα αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα, όχι μόνο για το Κερατσίνι και τη Δραπετσώνα, αλλά συνολικά για την περιοχή του ευρύτερου Πειραιά και των νησιών του Αργοσαρωνικού. Καθώς και τα 100 περίπου στρέμματα στην παραλιακή ζώνη των λιπασμάτων. Αυτή ήταν η περιουσία του ελληνικού λαού, που είχε παραχωρηθεί για χρήση στο δημόσιο ΟΛΠ.

Αυτή λοιπόν η περιουσία, κανείς δεν έχει το δικαίωμα, αυτήν την περιουσία να την παραχωρήσει στον ιδιώτη που έρχεται. Και να το ξεκαθαρίσουμε, αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο, οι φορείς της πόλης, οι κάτοικοι της, παρά το ότι η κρίση δημιουργεί προβλήματα, δημιουργεί θλίψη, δημιουργεί ηττοπάθεια θα κατανοήσουν, θα κατανοήσουν ότι επειδή ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται, θα κατανοήσουν ότι δεν πρέπει να αφήσουμε τον λύκο να χαρεί. Θα πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους, να διεκδικήσουν και δημόσιο λιμάνι και να μην αφήσουν κανέναν να βάλει χέρι στα όνειρα μας.

Φαίνεται ότι μετά τις πιέσεις των ανθρώπων, αυτό το κομμάτι που έχουμε να αντιμετωπίσουμε σε πρώτη φάση σε σχέση με την σύμβαση παραχώρησης, κρατάει και κάνει δώρο το μεγάλο θέμα για την πόλη, που είναι τα 100 στρέμματα των λιπασμάτων και τα 4 στρέμματα για το κέντρο υγείας. Ε λοιπόν δεν θα τα αφήσουμε. Ο Πρωθυπουργός της χώρας έκανε μερικές ημέρες πριν τις εκλογές, μια θετική δήλωση στην πλατεία απέναντι, ήταν θετική. Και ήταν και αυτονόητη υποχρέωση, ένας πολιτικός χώρος που ανδρώθηκε τα προηγούμενα χρόνια, απαιτώντας και διεκδικώντας την ανάπλαση στην περιοχή των λιπασμάτων, να είναι ανάπλαση σε όφελος των ανθρώπων της πόλης. Να είναι ανάπλαση που παίρνει υπόψη της τις ανάγκες των ανθρώπων της πόλης.

Θεωρώ ότι ήταν υποχρέωση του Πρωθυπουργού να κάνει μια θετικότατη δήλωση. Την έκανε. Κάποιοι κύκλοι, θέλω να πιστεύω, προσπαθούν, με συγχωρείτε για την έκφραση, να αδειάσουν τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Εάν δεν είναι έτσι, εγώ περιμένω ότι θα αφουγκραστούν την ομόθυμη απόφαση των ανθρώπων και των θεσμών αυτής της πόλης να διεκδικήσουν συνολικά την έκταση των 640 στρεμμάτων καθώς και α 100 στρέμματα της λιμενικής ζώνης.

Μονόδρομος για μας είναι, αυτό θεωρούμε ως Δημοτική Αρχή, για αυτό καλέσαμε σήμερα έκτακτο Δημοτικό Συμβούλιο, για αυτό ζητήσαμε από τους φορείς να είναι εδώ, μονόδρομος για μας είναι να οργανώσουμε, να προσπαθήσουμε μαζί με τους φορείς της πόλης να οργανώσουμε την πάλη των ανθρώπων για να διεκδικήσουμε δημόσιο λιμάνι, για να σταματήσουμε οποιαδήποτε σχέδια θέλουν το μέλλον

αυτής της πόλης που συναρτάται με τις συγκεκριμένες εκτάσεις που ανέφερα, να πέσει σε χέρια ιδιωτών.

Σε αυτήν την κατεύθυνση λοιπόν, εμείς καλούμε, θα καλέσουμε με τη δική σας βοήθεια, όλη την πόλη να ξεχυθεί στους δρόμους. Ραντεβού το επόμενο Σάββατο, 10 Οκτώβρη. Πρέπει να γίνει μια μεγάλη συγκέντρωση. Σε αυτήν την συγκέντρωση πρέπει να βοηθηθούν όσες δυνάμεις θέλουν να σταματήσουν αυτόν τον κατήφορο. Να είναι μια μαζική συγκέντρωση που θα διατρανώσει την θέληση της πόλης. Και για το γενικότερο ζήτημα του λιμανιού και για το κομμάτι που έχει να κάνει με την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού και αφορά τμήματα της πόλης μας.

Το ραντεβού το πρωινό έχει και μια συνέχεια το απόγευμα. Η Ένωση Κρητών μας, μια Ένωση που μας τιμά να βρίσκεται στην πόλη, τιμά την πόλη και την ιστορία της, αποφάσισε αυτό το γλέντι, αυτήν την χαρά που κάνει κάθε χρόνο, την γιορτή για το άνοιγμα των καινούργιων βαρελιών της, την γιορτή της τσικουδιάς, άκουσε την παράκληση μας να την κάνει το απόγευμα στο χώρο των λιπασμάτων.

Γιατί πρέπει να κατανοηθεί ότι αυτός ο χώρος είναι κομμάτι της πόλης και δεν παραχωρείται. Το επόμενο Σάββατο μετά τις 10 Οκτώβρη πάλι αυτή η πρόταση θα γίνει, θα την επεξεργαστούμε και θα την συζητήσουμε με τους μαζικούς φορείς της πόλης, πάλι θα προχωρήσουμε σε δραστηριότητες μέσα στον χώρο των λιπασμάτων, ακριβώς για να επιβάλλουμε αυτήν την λογική.

Τελειώνοντας για να μην σας κουράζω, θα μπορούσαμε να διαφωνήσουμε σε πολλά. Θα μπορούσαμε να κάνουμε δίκη προθέσεων, θα μπορούσαμε να μαλώσουμε για το ποιος είναι απόλυτα ειλικρινής

όταν μιλάει και λιγότερο ειλικρινής όταν δεν μιλάει. Πεδίο δόξης λαμπρό για αντιπαράθεση, όταν σταματήσουμε τον φόνο. Έκκληση προσωπική, σε αυτήν την φάση με ένα πλαίσιο που θα λέει δύο πράγματα και όχι τρία, δημόσιο λιμάνι και κατοχυρωμένες οι εκτάσεις στα χέρια των Δήμων και των δημοτών. Θεωρώ ότι πρέπει να πάμε να δώσουμε έναν αγώνα.

Δεν θα επιτρέψω στον εαυτό μου προσωπικά και νομίζω ότι δεν θα επιτρέψουμε, και το Δημοτικό Συμβούλιο στον εαυτό του, να πιστέψει ότι αυτός ο αγώνας μπορεί και να μην έχει αποτέλεσμα. Αν θέλουμε οι πόλεις μας να έχουν προοπτική, πρέπει να σταματήσει η πώληση των λιμανιών, πρέπει να σταματήσει η αγοροπωλησία γύρω από την παραλιακή μετώπη.

Θεωρώ λοιπόν ότι σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να κινηθούμε και όλοι μαζί να κάνουμε μια προσπάθεια, όχι κάτω από μια επίπλαστη ενότητα, που κρύβει πράγματα κάτω από το χαλί, αλλά κάτω από μια συγκεκριμένη στόχευση που περιέγραψα, να δώσουμε μια μάχη που αφορά το μέλλον της πόλης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πριν συνεχίσουμε, προσήλθε ο κ. Διδυμιώτης, η κ. Αρετή η Πρόεδρος του Τοπικού Δραπετσώνας.

Επίσης παραβρίσκονται η κ. Εύη Καρακώστα, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μπεάζογλου, συγγνώμη κύριε Νίκο σε ξέχασα, ο πρώην Δήμαρχος Δραπετσώνας, η κ. Σταματάκη Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ στην Α΄ Πειραιά, ο Πρόεδρος των υπαλλήλων του ΟΛΠ κ. Ντάλας, ο Πρόεδρος των υπαλλήλων ΟΜΙΛΕ κ. Γεωργακόπουλος, ο Αντιπρόεδρος των λιμενεργατών και ο Γενικός Γραμματέας των λιμενεργατών κ. Κουλούρας και Γώγος.

Ποιος θέλει....

ΖΟΥΠΗΣ:

Πρόεδρε μια ερώτηση να κάνω. Το ΤΑΙΠΕΔ καλέστηκε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Όχι, τι είναι το ΤΑΙΠΕΔ;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Το Υπουργείο Οικονομικών ναι θα ήθελα να είναι εδώ, δεν καλέστηκε.
Το ΤΑΙΠΕΔ δεν καλέστηκε.

ΖΟΥΠΗΣ:

Θα πω την θέση μου, γιατί τελικά αυτό υλοποιεί.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Ιδιοκτήτης των εκτάσεων των δημοσίων εκτάσεων είναι το Υπουργείο Οικονομικών, ως φυσικός εκφραστής των δημοσίων συμφερόντων και έχει εμπλοκή και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Με το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας συζητήσαμε, προσπαθούμε να κλείσουμε ραντεβού και με το Υπουργείο Οικονομικών. Το ΤΑΙΠΕΔ δεν έχει το δικαίωμα, τουλάχιστον δεν θα του το δώσουμε εμείς ως Δημοτική Αρχή, το δικαίωμα να παζαρεύει δημόσιες εκτάσεις που ακουμπούν την πόλη μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ποιος θέλει τον λόγο; Άμα θέλουν οι φορείς και οι φορείς, δεν έχω πρόβλημα. Είπαμε ότι ο κανονισμός σήμερα είναι ελαστικός. Κύριε Ζούπη.

Ελάτε κ. Μπεάζογλου. Ξεκινήστε εσείς.

ΜΠΕΑΖΟΓΛΟΥ:

Καλησπέρα και εύχομαι αυτή η σημερινή βραδιά συνάντησης να είναι αποτελεσματική για τον τόπο και την περιοχή μας, γιατί αρκετά έχει ταλαιπωρηθεί. Τουλάχιστον ας δείξουμε κάτι από το παρελθόν.

Η Δραπετσώνα και το Κερατσίνι έχουν μια λαμπρή ιστορία αγωνιστικότητας. Εγώ απλώς, δεν θα αναφερθώ στο ιστορικό, θα σας πω κάποια πράγματα. Αυτοί που φταίνε έχουν ονοματεπώνυμο. Ξεκινάει με την απόφαση της προηγούμενης κυβέρνησης, Νέα Δημοκρατία – ΠΑΣΟΚ, με τον Μανιάτη που τροποποίησε το ρυμοτομικό, όταν κάθε δραστηριότητα στην περιοχή των λιπασμάτων τελείωσε.

Η εκδήλωση ενδιαφέροντος για το λιμάνι, για να πουληθεί, άρχισε το Φλεβάρη του 2014. Και έχουμε σήμερα, τελειώνει το '15. Τι θέλω να πω; Ήδη το 25% έχει πουληθεί από τον ΟΛΠ, μένει το 74 και κάτι. Η σημερινή κυβέρνηση θέλει να πουλήσει σε πρώτη φάση το 51% και όπως σωστά είπε ο Δήμαρχος, το λιμάνι δεν μπορεί να πάει σε ιδιώτη, όταν είναι ένα βασικό αναπτυξιακό εργαλείο. Όταν η μεγάλη κυκλοφορία των εμπορευμάτων γίνεται μέσα από το λιμάνι, των κατοίκων, και η ιδιαιτερότητα που έχει η πατρίδα μας να είναι νησιωτική χώρα και να συνδέεται με την ασφάλεια και την επικοινωνία με τα νησιά μας.

Άρα λοιπόν αυτό νομίζω, και κάνω μια παρένθεση, ότι δεν φτάνει Δήμαρχε μόνο το μπόι μας, και αφού είναι και φορείς από όλο τον Πειραιά, θα πρέπει για το λιμάνι ιδιαίτερα που να μείνει ο χαρακτήρας του δημόσιος προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, με καλή συνεργασία με τους Δήμους, γιατί τώρα πάνε να πετάξουν και

κάποιο αντίδωρο, το 2% που έχει παραχωρήσει τους χώρους το δημόσιο προς τον ΟΛΠ να γίνει 3,5 και πιθανά να το δώσουν και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αρα λοιπόν μπορεί ο Δήμος και το Δημοτικό Συμβούλιο και οι φορείς να πάρουν την πρωτοβουλία να καλέσουν σε μια Πανπειραϊκή κινητοποίηση, για να σωθεί το λιμάνι. Και όχι μόνο το λιμάνι του Πειραιά, αλλά και της Θεσσαλονίκης. Αλλά ιδιαίτερα του Πειραιά, μια που είμαστε εμείς εδώ.

Φυσικά, αντικειμενικά μπλέκεται και όχι μόνο η περιοχή της ανάπλασης. Και θα πω κάτι, έτσι για να θυμίσω στους νεότερους, κάποτε το λιμάνι ήταν επιβατικό και εμπορικό σε αυτό που είναι μόνο επιβατικό. Το επιβατικό έχει οριοθετηθεί. Για παράδειγμα τι δουλειά έχει ο ΟΛΠ στο Καστράκι, στις γραμμές του ΟΣΕ ή τι δουλειά έχει στη Βασιλειάδη, στις πρώην δεξαμενές. Είναι περίπου 300 στρέμματα.

Αρα λοιπόν αυτό που πρέπει είναι να γίνει μια τροποποίηση της λιμενικής ζώνης από τον Άγιο Διονύση μέχρι του Κράκαρη, ούτως ώστε το λιμάνι να περιοριστεί και να μπει μέσα. Τα συνεργεία θα έρθουν, αυτός ο χώρος που έχουν γκρεμίσει στο Δήμο, όπως είναι ένα μικρό κομμάτι του Μελετόπουλου που πραγματικά το αρχαιολογικό πάρκο εκεί πρέπει να αναδειχθεί και να γίνει ένας χώρος επισκέψιμος για τον κόσμο μας.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι σε καμία περίπτωση η λιμενική ζώνη, τα 100 περίπου στρέμματα στην παραλία, δεν μπορεί να τα χρησιμοποιήσει ο ΟΛΠ. Ποτέ δεν τα λειτούργησε σαν λιμάνι. Λειτουργούσαν μόνο για τις βιομηχανίες.

Οι βιομηχανίες κλείσανε και να θυμίσω στους νεότερους, όταν λειτουργούσαν εκεί τα εργοστάσια η θάλασσα κοκκίνιζε από τον σιδηροπυρίτη. Ο φωσφογύψος έπεφτε μέσα στη θάλασσα και νέκρωνε κάθε ζωή στα ψάρια. Τα διάφορα οξέα που κυκλοφορούσαν, φωσφορικό, υδροχλωρικό είτε οτιδήποτε άλλο, οι νάιλον κάλτσες που κρεμάγανε εκεί στην γειτονιά, τρυπάγανε. Η αμμωνία όταν εσκάγανε, πνιγόταν όλη η περιοχή. Δίπλα ήταν το τσιμεντάδικο με την σκόνη, παρακάτω το γυψάδικο, το ταμπάκικο και όλα αυτά. Δηλαδή συνθήκες τραγικές. Και είπαμε να ανασάνουμε και λέμε αναδρομικά χρωστάει η πολιτεία σε αυτήν την περιοχή, να δούμε πρόσβαση προς την παραλία και όλα αυτά.

Τα λέω γιατί και αυτοί την πήραν την γη τσάμπα σχεδόν. Και υπήρχε ένας Μποδοσάκης, θα το ξαναπώ εδώ για να το θυμούνται και οι νεότεροι, πέταγε τη δεκάρα και την πάταγε και έλεγε μια δεκάρα 20 εργάτες. Και αυτές τις συνθήκες τις άθλιες, μας φέρανε τώρα την COSCO και αυτή έχει φοροαπαλλαγές και καταγγέλλεται γιατί κρατικά επιδοτείται, παραβιάζει δήθεν τον ανταγωνισμό. Και ο Μελισσανίδης που αγόρασε τα 36 στρέμματα, ξέρετε πόσο τα πήρε; 5.600.000 και του δώσανε και 1.600.000 γιατί θα κάνει την επένδυση. Έτσι γίνονται οι επιχειρηματίες στην Ελλάδα. Με τα λεφτά του κοσμάκη, με τα λεφτά της δημόσιας περιουσίας.

Για αυτό μπαίνει επιτακτικά η ανάγκη, όχι να δράσουμε μόνο με τέτοιες εκδηλώσεις, αλλά δυναμικά να δώσουμε την παρουσία μας. Εγώ το ξαναλέω και το πιστεύω και πραγματικά ας το σκεφτεί καλά το Δημοτικό Συμβούλιο, μπορούμε την οδό Σφαγείων που είναι έτοιμη να την πεζοδρομήσουμε; Οδηγεί στον όρμο Σφαγείων. Μαζί με το ταφικό

μνημείο, τα διατηρητέα, το Πάρκο της Εργατιάς και το πρώην γυνάδικο, να αρχίζει να διαμορφώνεται και ο χώρος και να τον καταλάβουμε και να γίνεται επισκέψιμος. Από αύριο μπορούμε να δούμε με ένα πρόγραμμα τέτοιο, δράσεις πραγματικά να στείλουμε αυτό το μήνυμα.

Εγώ απορώ, τι κυβέρνηση είναι αυτή η σημερινή, όταν λέει ότι είναι αριστερά και όταν κατήγγειλε όλα αυτά τα ζητήματα. Πότε επιτέλους θα είναι με τον λαό; Θα είναι πάλι με τους επιχειρηματίες; Θα είναι με τα μεγάλα συμφέροντα; ή θα ακολουθήσουν αυτόν τον λαό; Τι ζητάμε; Μια ανάσα ζητάμε. Καθαρό αέρα, πρόσβαση στην θάλασσα, λίγο πράσινο, κοινωνική υποδομή. Κάποια πράγματα που λείπουν, δεν έχουμε παιδιατρικό νοσοκομείο σε όλο τον Πειραιά. Θέλουμε κάποιες πολιτιστικές δραστηριότητες.

Λοιπόν άμα δεν τα δούμε αυτά και πρακτικά δεν γίνουμε ένα σώμα, μια γροθιά, πάλι θα λέμε για χαμένες ευκαιρίες. Και το χειρότερο είναι ότι δυστυχώς θα δεσμεύσουμε και τις νέες γενιές. Αυτά θέλω να πω. Μπορώ να πω πολλά περισσότερα, να μιλάω αρκετή ώρα. Είναι καημός, είναι πόνος, πρέπει έτσι να το δούμε όλοι και αποφασιστικά να προχωρήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Ζούπη.

ΖΟΥΠΗΣ:

Δύο διαδικαστικές παρατηρήσεις καταρχάς. Η πρώτη είναι ότι κατά την γνώμη μου είναι πρόβλημα ότι σε ένα μείζον θέμα για την πόλη, πρακτικά από τρεις δημοτικές κινήσεις δεν λείπουν μόνο οι επικεφαλής, λείπουν όλοι οι Δημοτικοί Σύμβουλοι. Δηλαδή η

εκπροσώπηση η μισή, γιατί τα ποσοστά του α' γύρου τα ξέρουμε, του μισού λαού να το πω χοντρά. Είναι κατά την γνώμη μου μια θεσμικά απαράδεκτη θέση αυτή και πρέπει να καυτηριαστεί.

Δεύτερον, εγώ θα διαφωνήσω με το Δήμαρχο, στο σημείο με το ΤΑΙΠΕΔ. Κοιτάξτε, το ΤΑΙΠΕΔ, αν έχω καταλάβει καλά και αν ζω στην Ελλάδα, δεν είναι κανένα ταμείο που πήγε ο Πιρτσιόλας το κατέλαβε και είπε θα πουλήσω το λιμάνι. Ο Πιρτσιόλας ήταν κορυφαίο στέλεχος Συνασπισμού. Μαζί έχουμε υπογράψει πολλές πλατφόρμες το '89, '90, '91, δεν είναι κανένας τεχνοκράτης. Είναι ένα πολιτικό στέλεχος, στενός συνεργάτης του Κωνσταντόπουλου και εκτελεί πολιτική αποστολή. Προφανώς, τουλάχιστον με τον Πρωθυπουργό, είναι σε μια συνεννόηση. Μπορεί να μην είναι σε συνεννόηση με Βουλευτές, με Δημάρχους, αλλά φαντάζομαι για να επιταχύνεται τόσο η διαδικασία, κάποιος το ξέρει στην Ελλάδα. Και αυτό φαντάζομαι ότι είναι ο Πρωθυπουργός.

Άρα καταλαβαίνω μια τοποθέτηση Δήμαρχε, ότι ας πούμε δεν τον αναγνωρίζουμε τι είναι αυτός και το κάνει. Αλλά επί της ουσίας αυτός την κάνει τη δουλειά. Και καλό είναι να τα λέμε μαζί του για να ξέρουμε και τι γίνεται.

Τώρα, εγώ το διάβασα το ψήφισμα, θα το ψηφίσω. Διάβασα την ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ. Με μια, δυο παρατηρήσεις συμφωνώ. Άκουσα την ομιλία σου. Με εξαίρεση αυτό για τον εγκλωβισμό του Πρωθυπουργού, την συνυπογράφω. Πάμε τώρα στην ουσία. Φλεβάρης, Δημοτικό Συμβούλιο, υπάρχει ένα κλίμα ελπίδας και αισιοδοξίας. Ποιος ήταν ο λόγος τότε; Ξαφνικά μας έπιασε αυτό; Όχι, υπήρχε μια ανάταση και εντοπιζόταν ακόμα και από ανθρώπους και από κινήσεις

που δεν είναι ας πούμε ΣΥΡΙΖΑ ή και Δημοτικούς Συμβούλους και από φορείς, ότι το γεγονός ότι σε επίπεδο Δημοτικής Αρχής, Περιφερειακής Αρχής και κυβέρνησης ότι ουσιαστικά ανήκουν στο ίδιο μπλοκ αντίληψης πολιτικής, έχουν και μια συναντίληψη, άσε τα γενικά, για τον χώρο που συζητάμε τώρα. Οπότε δημιουργούνται ιδανικές συνθήκες για να γίνει κάτι.

Ακόμα και αν όσα λέγαμε στα ψηφίσματα να γίνουν, να γίνουν πέντε θετικά βήματα σε αυτόν τον χώρο επιτέλους μετά από 20 χρόνια. Σε αυτό το κλίμα ψηφίσαμε ομόφωνα, η «Λαϊκή Συσπείρωση» διαφοροποιήθηκε σε κάποια σημεία, εγώ το θεωρώ ότι ψηφίστηκε ομόφωνα. Δεν ήταν στρατηγικής σημασίας οι διαφοροποιήσεις. Και εμείς καταθέσαμε τότε κάποιες παρατηρήσεις που αφορούσε, αν έπρεπε να μειωθεί, αν θυμάστε, τόσο ο συντελεστής δόμησης και αν αυτό ας πούμε διευκόλυνε και ένα αναπτυξιακό ρεύμα, άρα και θέσεις εργασίας.

Αλλά είπαμε να το ψηφίσουμε. Να πάμε μαζί πακέτο όλοι, κάτι να βγει. Τότε είχαμε καταγράψει τις θέσεις μας, και για την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ και για την περίφημη τροποποίηση από τις ρυθμίσεις Μανιάτη, που του έχουμε αλλάξει τα φώτα 2 χρόνια, γιατί όντως ήταν απαράδεκτες, το άξιζε. Και τα σχέδια για τα επόμενα βήματα, συζητάγαμε τι μπορούμε να κάνουμε στα εκατόν τόσα στρέμματα δικά μας, τι θα βάλει η Περιφέρεια, πότε μπορεί να γίνει μια μελέτη, γενικά. Καλό, όμορφο κλίμα και καταλήξαμε και σε ένα σύνολο δράσεων, κινητοποιήσεων. Είμαστε 8 μήνες μετά.

Τώρα αν θέλει κάποιος να το πει όπως είναι, άλλο είναι τι δεν θέλουμε να είναι, και τι θα αγωνιστούμε για να μην είναι. Πρώτον, η

ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ προχωράει με ταχύτητα Κατρίν. Αν κατάλαβα καλά η σύμβαση δίνεται, θα δοθεί και στο Δήμο και λέει σε 8 ημέρες πείτε το. Δεν ξέρω από πότε μετράει το οκταήμερο. Μέχρι την άλλη Παρασκευή, ώστε να πάει στην κυβέρνηση να αποφασίσει. Είπα δε την άποψη μου ότι το ΤΑΙΠΕΔ δεν έκανε κατάληψη σε ένα ταμείο, και ξαφνικά πουλάει το πρώτο λιμάνι κάποιος και κανείς δεν αντιδρά.

Δεύτερον, αυτό συμπαρασύρει εκτάσεις που εμείς συμπεριλαμβάναμε στους σχεδιασμούς μας για την ανάπλαση. Αυτά, πόσα στρέμματα είναι αυτά; 100; Άρα αυτό δημιουργεί τον κίνδυνο να χαθεί.

Τρίτον, μένουν τα υπόλοιπα στέμματα, ας πούμε τα 500, πόσα μένουν, τα οποία εγώ από το Φλεβάρη και μετά και σε άλλες συναντήσεις και με φορείς και τα λοιπά, το έλεγα πάντα, κοιτάξτε όσο δεν γίνεται η τροποποίηση που κατά την γνώμη μου και στις καλύτερες συνθήκες η τροποποίηση δεν θα γίνει μέχρι το Δεκέμβρη, όποιος έχει μια στοιχειώδη επαφή με τι θα ασχοληθεί η Βουλή, Οκτώβρη, Νοέμβρη, πάει. 120 εφαρμοστικοί νόμοι, άλλοι νόμοι, προϋπολογισμός. Τώρα με την τροποποίηση; Μακάρι. Και θα πω και στην συνέχεια την πρόταση μου.

Όσο όμως είναι τόσο μεγάλος ο συντελεστής δόμησης και όσο είναι για βιομηχανικές, βιοτεχνικές χρήσεις, κάθε ημέρα αυξάνει ο κίνδυνος, να πάνε κάποιοι, τουλάχιστον σε αυτά που ανήκουν στην Εθνική Τράπεζα, και να τα αγοράσουν. Να είναι η COSCO; Να είναι ο Μελισσανίδης; Να είναι ο Μαρινάκης; Να είναι ο Ζούπης; Να είναι ξέρω εγώ; υπάρχει εκεί ένα πρόσφορο έδαφος και μάλιστα με την νέα αξία που έχουν εκεί οι εκτάσεις, με 30-40 εκατομμύρια αυτά

αγοράζονται. Δεν είναι και καμία τεράστια επένδυση, για κάποιον που έχει εκεί σχέδια να βγάλει σημαντικά κέρδη την επόμενη δεκαετία ή εικοσαετία.

Και τέταρτον, ας πούμε αυτό τώρα τι να το αναφέρουμε, η ιστορία Μελισσανίδη ούτε καν αναφέρεται. Έχει ξεχαστεί. Συνεχίζει, κατά την γνώμη μου τους σχεδιασμούς του, θα κάνει και μια οριακή σταδιακή επέκταση των δραστηριοτήτων του. Πάντως δεν ενοχλείται. Γιατί έγινε αυτό; δεν ξέρω. Εγώ για να είμαι ειλικρινής έχω πάθει, να το πώς πως το αισθάνομαι, αναζητώ πειστική εξήγηση η οποία, θέλω να πάρω την καλή εξήγηση. Η καλή εξήγηση ας πούμε, η καλοπροαίρετη, είναι ότι υπήρχε μια τεράστια κυβερνητική και κοινοβουλευτική αναποτελεσματικότητα.

Σε αυτήν την περίπτωση υπεύθυνη είναι η Ζωή που δεν ήθελε τροπολογίες, άρα να κάνουμε νόμο, άρα ο νόμος καθυστέρησε. Αλλά πέρασαν 7 μήνες. 7 μήνες για μια κωλοτροπολογία, που ας γινόταν νόμος και ας πέρναγε. Θα είχαμε λύσει ένα θέμα.

Σήμερα θα ήμασταν πιο ήσυχοι, για αυτά που φαίνεται ότι δεν μας παίρνουν και που κατά την γνώμη μου είναι επικίνδυνο να μας τα πάρουν. Η πιο επώδυνη που δεν θέλω. Αλλά θέλω να το πω είναι ότι από μια τακτική αποκομιστήκαμε. Συνειδητά, όχι; δεν μπορεί να συνειδητοποιήσω πως 7 μήνες μια Βουλή δεν μπορεί να ψηφίσει μια κωλοτροπολογία. Η οποία είναι όμως τόσο σημαντική για την ζωή 100.000 στο Κερατσίνι και τη Δραπετσώνα και επειδή η ανάπτυξη των λιπασμάτων είναι κορυφαίο θέμα και έχει δίκιο ο Νίκος, για όλον τον Πειραιά, για 500, 600 πόσοι είμαστε σε αυτήν την γωνιά της γης.

Σε αυτό τώρα να κάνω μια αναφορά στην Περιφέρεια και στο Δήμο; Η Περιφέρεια, είναι εδώ ο Αντιπεριφερειάρχης, τον αγαπάω, τον σέβομαι, δεν ξέρω θα πάρει τον λόγο, δεν έχω καταλάβει, στην ιστορία του Μελισσανίδη, αυτό που είχε πει και ο κ. Λαφαζάνης τότε ήταν ότι εγώ δεν μπορώ να του πάρω την άδεια. Κάποιοι λέγανε πάρτε του. Εγώ για να είμαι ειλικρινής, έλεγα και τότε ότι αυτά δεν γίνονται.

Είχε δίκιο ο Λαφαζάνης, γιατί με βάση τον νόμο έχει δωδεκαετία. Τι μπορούσε, λέγαμε, όμως να κάνει; να κάνει ελέγχους ασφυκτικούς. Περιβαλλοντικούς, αυτό, εκεί, τι έκανες, γιατί δεν έκανες εκείνο, γιατί δεν έκανες το άλλο. Σκουριές ας πούμε. Σκουριές. Ότι θέλεις γίνεται. Γίνανε τέτοιοι έλεγχοι; Υπήρχαν πορίσματα; Δεν υπήρχαν; Στριμώχτηκε; Γιατί ο Μελισσανίδης φαίνεται ότι είναι ανενόχλητος. Αυτή η δραστηριότητα συνεχίζει. Και επειδή τώρα έχει πέσει η πλημμυρίδα, όλα μαζί θα πέσουν, τώρα τι να ασχοληθούμε; Περνάει στα ψιλά.

Για το Δήμο. Τώρα θέλω να είμαι δίκαιος, γιατί καμιά φορά είμαστε και άδικοι. Μέσα σε όλο αυτό, γιατί αυτό είναι ένα παιχνίδι κεντρικό, είναι η σκακιέρα η κεντρική. Θα μπορούσε ο Βρεττάκος ή το Δημοτικό Συμβούλιο να κάνει κάτι;

Εγώ δύο κριτικές θέλω να σου κάνω και στις λέω καλοπροαίρετα, τις υπονόησα, τις έγραψα, θέλω να στο ξαναπώ. Πρώτα, υπήρχε μια δύναμη, η ομοφωνία του Δημοτικού Συμβουλίου. Δήμαρχε δεν την αξιοποίησες. Φτιάξε μια μόνιμη επιτροπή ανάπλασης, μια συντονιστική. Φώναξε και εκπροσώπους των παρατάξεων και κάποιων φορέων που κατά τεκμήριο έχουν ιδρώσει για το θέμα. Μάζεψε επτά ανθρώπους, οκτώ. Μάζεψε μας κάθε βδομάδα. Να πηγαίναμε μαζί στο

ΤΑΙΠΕΔ. Να πηγαίναμε μαζί στο Δρίτσα, να πηγαίναμε μαζί στον Λαφαζάνη, να πηγαίναμε μαζί στον Σκουρλέτη. Να βλέπουν εκεί ότι εδώ υπάρχει ένα μπλοκ ενωμένο το οποίο ανεξάρτητα αν ο άλλος είναι Χ, Ψ, Ω λέει πέντε θέσεις. Για καλό θα ήταν. Δεν αξιοποιήθηκε από τη Δημοτική Αρχή.

Και το δεύτερο, όχι ότι θα άλλαζε και κάτι, αλλά κοίταξε καλό είναι όταν ένα Δημοτικό Συμβούλιο αποφασίζει 15 κινητοποιήσεις, μην γίνονται τρεις. Μην γίνονται οι τρεις και όταν γίνεται παρατήρηση μας βάζεις και χέρι για το τι κάναμε εμείς. Δεν κάναμε τίποτα, ακολουθούσαμε το πρόγραμμα του Δήμου, γιατί αν υλοποιούταν θα ήταν κάθε δύο βδομάδες κάτι θα υπήρχε. Δεν είναι αυτά που επηρέασαν. Θέλω να είμαι σωστός με βάση αυτά που σκέφτομαι.

Το παιχνίδι είναι και ο καθένας το καταλαβαίνει, ένα παιχνίδι άλλου επιπέδου. Τώρα τι θα κάνουμε; είναι σήμερα ένας μικρός επιτάφιος; Είναι ένας μικρός επιτάφιος. Και δεν έχει να κάνει με ηττοπάθεια αυτό. Γιατί όταν μέχρι την άλλη Παρασκευή έχουν τελειώσει οι παρατηρήσεις για την ιδιωτικοποίηση, εμείς το Σάββατο θα κάνουμε μια κινητοποίηση και ίσως τη Δευτέρα να ανακοινωθεί ή δεν ξέρω τι θα γίνει με τη Βουλή και με αυτά. Έτσι δεν είναι; να τα λέμε όπως είναι.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ συμφωνώ. Δεν ξέρω ποιου ανάσταση. Αυτό το οποίο καταλαβαίνω πάντως είναι το εξής, υπάρχει πάντα ένα δίλημμα. Το Δημοτικό Συμβούλιο δεσμεύεται από κάποια πράγματα, ουσιαστικά τα επαναβεβαιώνει σήμερα με έναν τρόπο. Ο καθένας αν ήθελε να μπει και σε πιο εξονυχιστική ανάλυση του τι έχει συμβεί, θα έπρεπε να θίξει άλλα πράγματα. Σέβομαι αυτό που είπες, ότι άλλα

θέματα που θα δίνανε και ευρύτερες ερμηνείες, αυτοδιοικητικές, πολιτικές, και, και, και, οικονομικές, ας τα συζητήσουμε, έχουμε καιρό.

Τώρα πράγματι να συμφωνήσουμε σε αυτό το ψήφισμα, να κάνουμε αυτές τις κινήσεις. Κατά την γνώμη μου χρειάζονται κάποιες, ένας νέος κύκλος επαφών. Θα είναι ο Σκουρλέτης; Θα είναι το ΤΑΙΠΕΔ; Δεν ξέρω τώρα γιατί καμιά φορά δεν συνεννοούμαστε, ενώ γνωρίζομαστε χρόνια. Όπου γουστάρεις και κρίνεις ότι εκεί παίζεται το παιχνίδι, σε καλώ να μας φωνάξεις και μας να πάμε μαζί να φανεί ότι υπάρχει μια ευρύτερη αντιπροσωπεία δυνάμεων και ένα μπλοκ ότι σούμπιτο το Συμβούλιο υπερασπίζεται τρεις, τέσσερις θέσεις για τον ΟΛΠ, για τα κομμάτια που πάνε να του φαγωθούν και για τα υπόλοιπα να περάσει η τροποποίηση. Αυτές δεν είναι; η δικιά μου αιχμή ποια θα ήταν στο τέλος του τούνελ; Να περάσει αυτή η τροποποίηση μην μας αγοράσουν και τα 500 κανένα βράδυ, γιατί στα άλλα τα βλέπω σκούρα. Αυτή είναι η γνώμη μου.

Το είπα στην αρχή, με αυτό θέλω να τελειώσω. Το ψήφισμα όπως είναι αυτό εντάξει θα το ψηφίσω και έχει δίκιο ο Νίκος, πέρα από του Σαββάτου ίσως πρέπει να γίνει μια διεργασία, τα λιπάσματα μπορεί να το χειριζόταν κάποτε μόνο η Δραπετσώνα ή τώρα ο ενιαίος Δήμος Κερατσινίου – Δραπετσώνας, είναι Πανπειραϊκό θέμα όμως. Το αν εκεί θα γινόταν πάρκο ή θα γινόταν και λίγο ανάπτυξη ή θα γινόταν και λίγο νοσοκομείο ή θα γινόταν και δεν ξέρω τι, αφορούσε και την ευρύτερη γεωγραφική ενότητα, πληθυσμιακή ενότητα που λέγεται Πειραιάς. Ένα εκατομμύριο κόσμος δεν είναι Α' και Β'. πόσο είμαστε; άρα θέλει και με άλλους Δημάρχους, που από ότι ξέρω έχουν

γίνει ήδη κάποιες επαφές, να συναποφασιστεί κάτι κοινό. Και δεν υπονοώ το Σάββατο αν έρθουν και τρεις Δήμαρχοι να πουν είμαστε μαζί σας. Εντάξει, να έρθουν. Να γίνει κάτι πραγματικά κοινό, άρα να έχει μια μεγαλύτερη δυναμική, μια μεγαλύτερη συμμετοχή. Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Να λέτε το όνομα σας για να γράφεται στα πρακτικά. Ο κ. Ζαχαρίας μίλησε 14 λεπτά. Μια ακόμα παράκληση, όσο το δυνατόν να είμαστε λίγο πιο περιεκτικοί και λίγο πιο σύντομοι. Πείτε το όνομα σας.

ΑΓΑΘΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΗ:

Λέγομαι Αγάθου Χρυσάνθη και μιλάω εκ μέρους του συντονιστικού των μαζικών φορέων Κερατσινίου – Δραπετσώνας.

Δεν θέλω να κάνω αναδρομή σε όλο το προηγούμενο διάστημα, γιατί έκανε και ο κ. Ζούπης προηγουμένως, και λίγο πολύ είναι γνωστά σε όλους μας, κάποιες κινήσεις που γίνανε όλο το προηγούμενο διάστημα και κάποιοι αγώνες που γίνανε από το λαό του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας, για το θέμα των λιπασμάτων.

Όπως είναι γνωστές και οι δεσμεύσεις που είχαμε πάρει από συγκεκριμένους Υπουργούς και Βουλευτές της περιοχής μας, ότι θα κατατεθούν οι αντίστοιχες τροπολογίες και θα ψηφιστούν, ούτως ώστε τουλάχιστον νομικά να κατοχυρώσουμε την περαιτέρω μη βιομηχανοποίηση της περιοχής. Δυστυχώς δεν έγινε τίποτα από όλα αυτά.

Και σήμερα ερχόμαστε να επιβεβαιώσουμε αυτό που βάζαμε από πέρυσι, ότι το θέμα της ανάπλασης και των λιπασμάτων συνδέεται με τα γενικότερα σχέδια που υπάρχουν για την περιοχή του λιμανιού του Πειραιά και όλης της λιμενικής ζώνης.

Τα σχέδια ήταν γνωστά και από πριν και τώρα γίνονται απλά ξεκάθαρα και συγκεκριμένα. Και με αυτήν την έννοια η θέση που είχαμε από τότε, ότι το λιμάνι δεν θέλουμε να ιδιωτικοποιηθεί με καμία μορφή ιδιωτικοποίησης, είτε με την πώληση, είτε με τις συμβάσεις παραχώρησης, σήμερα επιβεβαιώνεται δυστυχώς από την ανάποδη. Και ταυτόχρονα με αυτό λιγοστεύουν, για να μην πω αποκλείονται και τα όνειρα που είχαμε για την περιοχή της ανάπλασης και για τις δράσεις και τις δραστηριότητες που θα μπορούσαμε εκεί πέρα να κάνουμε σαν κάτοικοι της περιοχής.

Με την έννοια ότι το λιμάνι αφορά όλον τον Πειραιά και την Α' και τη Β', αφορά τους εργαζόμενους στον ΟΛΠ, αφορά τους εργαζόμενους στην ζώνη, αφορά τους εργαζόμενους στα μαγαζιά τα εμπορικά της περιοχής, αφορά τους κατοίκους των γύρω περιοχών, νομίζω ότι σήμερα θα ήταν καλό να ήταν εδώ και να παραβρίσκονται, να είχαν καλεστεί, δεν ξέρω αν καλέστηκαν και όλοι αυτοί οι μαζικοί φορείς οι αντίστοιχοι. Και οι εργαζόμενοι του ΟΛΠ που άκουσα ότι υπάρχουν κάποιοι εκπρόσωποι, και οι εργαζόμενοι της ζώνης που δεν άκουσα να υπάρχει κάποιος εκπρόσωπος και ο σύλλογος εμποροϋπαλλήλων και οι μικρομεσαίοι ΕΒΕ και τα λοιπά, γιατί όλοι αυτοί νομίζω ότι θα τους πλήξει η ιδιωτικοποίηση του λιμανιού.

Με αυτήν την έννοια εμείς συζητήσαμε στο συντονιστικό και θεωρούμε ότι έστω και στο και πέντε, πρέπει ο λαός του Πειραιά, ο ΟΛΠ του Πειραιά να δηλώσει τουλάχιστον βροντερά την αντίθεση του στην πώληση του λιμανιού και κατ' επέκταση και στην ιδιωτικοποίηση όλων αυτών των περιοχών που αναφέρθηκαν.

Για τον λόγο αυτό καλούμε την Τρίτη, σε σύσκεψη μαζικών φορέων όλης της περιοχής του Πειραιά, με τα σωματεία, με τους συλλόγους τους πολιτιστικούς, με τους συλλόγους γονέων, με τα αθλητικά σωματεία, με τους συλλόγους των εμποροϋπαλλήλων, των συνταξιούχων, ούτως ώστε να οργανώσουμε μια μεγάλη Πανπειραιϊκή κινητοποίηση. Αυτός είναι ο στόχος μας. Δεν θέλουμε να γίνει μια ακόμη πορεία στα πλαίσια του Δήμου Δραπετσώνας.

Είναι γνωστά στον κόσμο της Δραπετσώνας τα θέματα. Θέλουμε να διατρανώσουμε την θέληση μας να αγωνιστούμε για ένα δημόσιο λιμάνι, πραγματικά δημόσιο, με ταυτόχρονη παραχώρηση των χώρων που μας ανήκουν στην περιοχή των λιπασμάτων, για να τους αξιοποιήσουμε με βάση τις ανάγκες των κατοίκων της περιοχής.

Για τον λόγο αυτό, καλούμε όσους μαζικούς φορείς είναι εδώ σήμερα και όσους δεν είναι θα τους ειδοποιήσουμε, στην σύσκεψη που θα γίνει την Τρίτη 7:00 η ώρα στο Δημαρχείο της Δραπετσώνας, για να οργανώσουμε μια πραγματικά Παμπειραιϊκή συγκέντρωση, να διατρανώσουμε την απόφαση μας, να παλέψουμε ενάντια σε αυτό το ξεπούλημα. Και καλούμε και τους Βουλευτές που βρίσκονται σήμερα εδώ, να πάρουν μια θέση για το αν θα ψηφίσουν την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κάποιος άλλος; Η κ. Περδίκη.

ΠΕΡΔΙΚΗ:

Καλησπέρα και από μένα. Συνήθως δεν κάνω πολλές παρεμβάσεις. Αυτήν την στιγμή θα κάνω μια μικρή κατάθεση ψυχής. Ούτως ή άλλως εγώ στα δημοτικά πράγματα και στα πολιτικά, αναμείχθηκα από μια

μεγάλη εσωτερική ανάγκη, να αποτινάξουμε από πάνω μας αυτόν τον βραχνά των μνημονίων για μια διαφορετική πατρίδα. Δεν θα σταθώ στα πρακτικά. Πότε καταθέσαμε το ΡΣΑ, πότε ο Υπουργός ο Λαφαζάνης κατέθεσε το ΡΣΑ, πότε έγινε η μία κινητοποίηση, πότε η άλλη, αν έχουμε καθυστερήσει για το ένα, αν έχουμε καθυστερήσει για το άλλο.

Για μένα όλα αυτά, είναι μικρά και λίγα. Αυτό που πρέπει να τονίσουμε νομίζω σήμερα, είναι ότι δεν έχουμε άλλο χρόνο για χάσιμο. Δεν έχουμε άλλο χρόνο για ευχολόγια και προτροπές. Ούτε και για απαιτήσεις σε ψηφίσματα, τα οποία έρχονται σε σύγκρουση μέσα σε ένα διπλό ρόλο. Θα πρέπει να αποτινάξουμε από πάνω μας τους διπλούς ρόλους.

Θα πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι πρέπει από την αρχή να κτίσουμε αυτήν την πατρίδα, από την αρχή. Να την κτίσουμε σε άλλους όρους. Με άλλον τρόπο, με πόνο, επίπονα. Αλλά πρέπει να κτιστεί, αλλιώς θα γκρεμιζόμαστε όλο και πιο κάτω θα πηγαίνουμε. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Δεν το βλέπετε πια; Δεν γίνεται. Δεν γίνεται από την μία να βγαίνουν ψηφίσματα από κόμματα, από τοπικές, από ΟΜ και από την άλλη κυβερνήσεις που στηρίζουν αυτά τα κόμματα, οι τοπικές. Μέσα στη Βουλή να ψηφίζουν μνημόνια τα οποία φέρνουν την πώληση του ΟΛΠ. Δεν γίνεται οι Βουλευτές μας, που είναι εδώ, της Β΄ να στηρίζουν αυτήν την στιγμή, πιστεύω ότι για αυτό είναι εδώ, αυτήν την προσπάθεια του λαού του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας, αλλά από την άλλη μέσα στη Βουλή να στηρίζουν μνημόνια, τα οποία ψηφίζουν την πώληση του ΟΛΠ.

Πρέπει και το λέω με πόνο ψυχής και ξέρω ότι ίσως στεναχωρήσω παλιούς μου συντρόφους εδώ μέσα, αλλά πρέπει να αποτινάξουμε τους διπλούς ρόλους, αλλιώς η χώρα είναι κατεστραμμένη. Έχει ακόμα μια μικρή ελπίδα. Όταν αποφασίσουμε ότι όλοι μαζί, ενωμένοι, θα προσπαθήσουμε από το μηδέν, όπως κάνανε οι πρόγονοι μας το '21, το '40 να ξαναχτίσουν την πατρίδα από την αρχή.

ΠΡΟΕΛΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

ΠΕΡΔΙΚΗ:

Γιατί για μένα το θέμα είναι πολιτικό και ζητώ συγγνώμη από όλους αν βγαίνω και υπερβαίνω τα εσκαμμένα. Αλλά η ψυχή μου είναι αυτή. Αυτήν την στιγμή η ψυχή μου ως δημότισσα αυτού του τόπου, γεννήθηκα σε αυτόν τον τόπο, θυμάμαι ήμουν στην Ε' Δημοτικού όταν η μητέρα μου, τότε στη Χαβούζα με έβαζε να παίρνω τηλέφωνα στα Υπουργεία και σε διάφορα άλλα καλώντας σε ενίσχυση και καλώντας σε αγώνα. Γιατί δεν είχαμε άλλο τρόπο τότε. Ούτε κινητά υπήρχαν, είχε βάλει ακόμα και εμένα που πήγαινα Ε' Δημοτικού να τη βοηθήσω. Και καλούμαστε τώρα, σε μια δεύτερη φάση, να ξαναζήσουμε τα ίδια πράγματα.

Λοιπόν αυτά είχα να πω, δεν έχω να σας καθυστερήσω περισσότερο. Όλα τα άλλα για μένα είναι απλά ένας σχεδιασμός που πρέπει να μπει στο χαρτί. Η απόφαση είναι πολιτική, η απόφαση είναι πατριωτική, η απόφαση είναι εθνική και πρέπει να την πάρουμε όλοι μαζί. Αλλιώς το έχουμε χάσει το παιχνίδι. Και δεν θα το χάσουμε μόνο αυτοί που θα πάρουν πλειοψηφικά την απόφαση να το χάσουμε, θα το χάσουμε όλοι μαζί αυτό το παιχνίδι. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Γεωργακόπουλος. Να μιλήσει ο κύριος και μετά εσείς. Έχει ζητήσει και ο κ. Γαβρίλης τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:

Είμαι ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Υπαλλήλων Λιμανιών Ελλάδος, Γιώργος Γεωργακόπουλος. Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Δήμαρχο με τον οποίο πολλές φορές έχουμε συμβρεθεί σε κινητοποιήσει και σε συναντήσεις για αυτό το θέμα και όλο βέβαια το Δημοτικό Συμβούλιο το οποίο έχει σταθεί σε αυτόν τον αγώνα και σήμερα παίρνει την πρωτοβουλία να συνεδριάσει προκειμένου να αντιμετωπίσουμε και από τη μεριά του Δήμου, να αντιμετωπισθεί και από την μεριά του Δήμου το μεγάλο ζήτημα που είναι η πώληση του λιμανιού.

Δύο χρόνια τώρα που όλοι, και η Τοπική Αυτοδιοίκηση και η Περιφέρεια και εμείς, προσπαθούμε να αναλύσουμε τις συνέπειες και τις επιπτώσεις που θα έχει η πώληση του λιμανιού. Ίσως να μην είχαμε συλλάβει αυτό το οποίο διαφαίνεται σήμερα εδώ και από τα γεγονότα που εξελίσσονται. Δεν πουλιέται το λιμάνι του Πειραιά. Δεν πωλούνται οι λιμενικές δραστηριότητες. Πωλείται ο Πειραιάς. Και όταν λέω ο Πειραιάς, εννοώ όλοι οι Δήμοι, όλη η Περιφέρεια του Πειραιά. Αυτό συμβαίνει. Διότι αν κάποιος νομίζανε ότι θα πουληθούν κάποιες δραστηριότητες οι οποίες είχε ξεκινήσει να πουληθούν, όπως είναι το terminal container, είναι λάθος.

Η εισβολή της COSCO, η οποία γίνεται στην χώρα μας και η οποία αποσύρεται από όλες τις άλλες τις χώρες, διότι θέλει να λειτουργεί χωρίς κανόνες, θέλει να πάρει τα κλειδιά μιας περιοχής και μιας πόλης, βρισκόμαστε προ αυτής της εξελίξεως. Και θα πρέπει σε

αυτό το πράγμα να το συνειδητοποιήσουμε όλοι. Η COSCO δεν είναι τυχαίο ότι ήρθε εδώ στον Πειραιά και δεν δραστηριοποιείται. Γιατί όλες οι εταιρείες, οι μεγάλες εταιρείες διακίνησης container δραστηριοποιούνται σε όλα τα λιμάνια της Ευρώπης. Αλλά έχουν τις προβλήτες, πολλές φορές είναι ιδιωτικές, είναι δημόσιες, είναι με σύμπραξη, αλλά περιορίζονται εκεί. Καμία χώρα, σε καμία χώρα της Ευρώπης, ακόμα και της καπιταλιστικής Ευρώπης, δεν υπάρχει το φαινόμενο, παίρνω τα κλειδιά μιας περιοχής, μιας πόλης.

Και αυτό φαίνεται ότι συμβαίνει εδώ, όσο και αν κάποιος πίστευαν ότι το ζήτημα θα περιοριστεί μέσα στο λιμάνι. Για αυτό και σε καμία χώρα της Ευρώπης, ανεξάρτητα αν κάποιος υπερασπίζεται αυτό το οποίο συμβαίνει στην Ευρώπη ή όχι ή θέλει διαφορετικού είδους λιμανιών, δημόσιο και λοιπά, λιμάνι πόλη δεν πωλείται. Δεν πωλείται με το 67%. Είπε ο Δήμαρχος, ήταν η εξαίρεση του Λίβερπουλ, το οποίο εμείς, έχω πει την εμπειρία γιατί το έχουμε επισκεφτεί ως εργαζόμενοι, ήταν τότε που οι εργαζόμενοι φύγανε παρά τις υποσχέσεις και είχαν ανοίξει μπαρ δίπλα, αυτό ήταν ο βιοπορισμός τους.

Και το άλλο ήταν, όταν ένας φίλος, συνάδελφος που βρήκαμε από δω από το Κερατσίνι έτυχα να ήταν, ο οποίος θα έκανε τη διερμηνεία και μας ξενάγησε στην πόλη, του ζητήσαμε να πάμε στο λιμάνι το βράδυ για να φάμε, να δούμε εκεί κάποια πράγματα. Και μας λέει δεν θα πάμε στο λιμάνι. Παρόλα αυτά εμείς πήγαμε. Και τι είδαμε; Είδαμε όγκους χωμάτων στο κεντρικό λιμάνι. Νομίσαμε ότι γίνονται έργα. Δεν γίνονται έργα.

Η εταιρεία η οποία έχει αγοράσει το Λίβερπουλ, είχε αποφασίσει στο κέντρο της πόλης, στο κέντρο του Πειραιά, στο κέντρο της Δραπετσώνας να εγκαταστήσει χύδην φορτία. Γιατί αυτό την συνέφερε. Άρα λοιπόν αυτό που λέγεται, που το λέγαμε και μας λέγατε ότι ήταν υπερβολή, ότι στο κεντρικό λιμάνι, το ακτοπλοϊκό θα κάνει άλλη δραστηριότητα, όταν σήμερα έρχεται και επιμένει για τα 100 στρέμματα εδώ, σημαίνει ότι εκεί κάτι θέλει να κάνει. Δεν ξέρω τι θα κάνει. Μπορεί να κάνει ένα καζίνο. Μπορεί να κάνει οτιδήποτε άλλο. Μπορεί να φέρει και κοντέινερ να στήσει εκεί. Αλλά το θέμα είναι ότι κανένας σχεδιασμός δεν θα υπακούει πουθενά.

Άρα λοιπόν η πώληση λιμανιού πόλης είναι απαράδεκτη, είναι εγκληματική, είναι πολιτικό και κοινωνικό έγκλημα. Και αυτό θα πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε όλοι όσο και αν μέχρι σήμερα είχαμε κάποια κρατήματα.

Και το θέμα είναι, ενώ έχει αποδεχτεί αυτό το πράγμα, ενώ είχε καταγγελλθεί αυτό το πράγμα, προχώρησαν αυτοί οι διαγωνισμοί. Μάλλον έγιναν αυτοί οι διαγωνισμοί, οι οποίοι αυτήν την στιγμή όσο και να προσπαθούν να γίνουν κάποια νομικά φτιασιδώματα, και μπάζουν νομικά και οδηγούν σε πολιτικό έγκλημα.

Ειπώθηκε προηγούμενα από τον κ. Ζούπη ότι μπορεί να κάνουμε μνημόσυνο. Εγώ δεν θεωρώ ότι κάνουμε μνημόσυνο για τον εξής τρόπο, πολύ θα ήθελε το ΤΑΙΠΕΔ και αν θέλετε δεν είναι μια εκτίμηση μου, είναι και μία εκτίμηση την οποία έχω μέσα από γεγονότα τα οποία παρακολουθώ και υποχρεώνομαι να τα παρακολουθώ, πολλοί θα θέλανε στον χώρο του Πειραιά να υπάρχει ένα σιωπητήριο.

Ο Δήμαρχος της Δραπετσώνας και του Κερατσινίου, η Ομοσπονδία των Εργαζομένων, η Περιφέρεια, να σιωπήσουν, να πουν αυτό έγινε και να τρέχουμε να δούμε πως θα διευθετήσουμε εμείς τα δήθεν εργασιακά, τα οποία δεν πρόκειται να διευθετήσουμε γιατί ξέρουμε ποια είναι η μοίρα μέσα σε αυτόν τον εργασιακό..... και να τραβήξει να πέσει σιωπητήριο. Γιατί έχουν πολλές τρύπες. Έχουν πολλές αμαρτίες, τις οποίες θα έχουν και προσωπικές και ποινικές ευθύνες. Και θα σας πω κάτι συγκεκριμένο. Μιλάμε εδώ για το θέμα του σχεδίου πώλησης, μάλλον της σύμβασης παραχώρησης μεταξύ ελληνικού δημοσίου και ΟΛΠ. Αυτό δεν έγινε τώρα, έγινε το 2002 όταν ο οργανισμός μπήκε στο χρηματιστήριο.

Τα περιουσιακά στοιχεία όλα κρατήθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών, η γη και λοιπά και παραχωρήθηκαν για 40 χρόνια με αυτήν την σύμβαση παραχώρησης στον ΟΛΠ. Αυτό ήταν μια διαδικασία η οποία γίνεται μεταξύ του ΟΛΠ. Και όταν λέω ΟΛΠ, δεν είναι ο μέτοχος, είναι ο ΟΛΠ. Ο μέτοχος μπορεί να παραβρίσκεται στην γενική συνέλευση.

Τη διαχείριση με βάση το καταστατικό του ΟΛΠ, την έχει ο Πρόεδρος, ο Διευθύνων Σύμβουλος και το Διοικητικό Συμβούλιο, μεταξύ του ΟΛΠ, του Υπουργείου Ναυτιλίας και του Υπουργείου Οικονομικών. Εδώ κατερρίφθησαν τα πάντα. Μας φέρανε, φέρανε, σε μας δεν το έχουν δώσει καν, βέβαια το έχουμε πληροφορηθεί, φέρανε ένα σχέδιο, το έφτιαξε το ΤΑΙΠΕΔ, δεν ξέρω αν το έφτιαξε στα αγγλικά, στα γαλλικά ή στα ελληνικά, το έδωσε στον Υπουργό, το έδωσε σε σας, στους Δήμους από ότι γνωρίζω, όχι, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει σημασία, το έχει δώσει ή δεν το έχει δώσει, θα

έρθει κάποια στιγμή και το έχω πει στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΛΠ στο οποίο μετέχω ως εκπρόσωπος των εργαζομένων, να υπογράψει ή να μην υπογράψει ένα σχέδιο το οποίο δεν έχει εκπονηθεί από αυτόν. Μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα; Έχει γίνει ο ΟΛΠ, συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με την Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση; Ο ΟΛΠ ασκεί λιμενικές δραστηριότητες.

Εμείς λέμε ότι ο ΟΛΠ θα πρέπει όλες οι λιμενικές δραστηριότητες να είναι την ευθύνη του δημόσιου ΟΛΠ. Το αν ένας χώρος ο οποίος είναι εδώ, μπορεί να δοθεί για αξιοποίηση, για αυτό μπορεί να συμμετέχει με τον ΟΛΠ, είναι αποκλειστικά ο Δήμος και λοιπά, είναι ένα θέμα το οποίο στις σχέσεις, αρμονικής σχέσης που δεν υπήρξε, αλλά το κακό δημόσιο δεν μπορεί να είναι καλύτερος ο κακός ιδιώτης.

Μια σχέση αρμονική μεταξύ Τοπικής Αυτοδιοίκησης και λιμανιού. Είναι απαραίτητο, αν δεν το είχαμε ανακαλύψει, είμαστε και σε αυτό πίσω. Σε όλες τις χώρες τις σύγχρονες, αυτό γίνεται. Άρα λοιπόν να το πρώτο ζήτημα που έχουν μπροστά τους. Και αυτό βέβαια θα πάει στη Βουλή. Και βέβαια φαίνεται ότι εδώ δεν πουλάνε το λιμάνι. Πουλάνε την πόλη. Όταν όλα αυτά τα στρέμματα και λοιπά, που δεν είναι λιμενικές δραστηριότητες, άρα η COSCO δεν έρχεται να κάνει λιμενική δραστηριότητα, να μεταφέρει κοντέινερ.

Έρχεται να κάνει China Town. Το λέγαμε, το γράφαμε, το λέγαμε μας κοροϊδεύανε. Ή μας λέγανε είσαστε υπερβολικοί. Εδώ έχουμε γεγονότα. Τι θα κάνει; λιμενική δραστηριότητα θα κάνει εδώ; όχι. Στο κεντρικό λιμάνι; Όχι. Καζίνα, ξενοδοχεία, δεν ξέρω τι θα κάνει. Και βέβαια αυτό είναι σημαντικό ζήτημα μέχρι να φτάσει στη Βουλή η

σύμβαση παραχώρησης. Δεν είναι μνημόσυνο. Και υπάρχει αντικείμενο πάλης. Και εμείς θα το εξαντλήσουμε. Και στο νομικό και στο πολιτικό και στο κοινωνικό επίπεδο. Και στο αγωνιστικό.

Υπάρχει το θέμα της δημόσιας αρχής. Δεν υπάρχει περίπτωση, λιμάνι το οποίο, η εξουσία έχει το *imperium* του λιμανιού και αυτό ρυθμίζεται και με τον παλιό νόμο του ΟΛΠ, του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου αλλά και με τον 2688 το άρθρο 1 και το άρθρο 2, λέει συγκεκριμένα πράγματα.

Έχει τη δυνατότητα παραδείγματος χάρη το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΛΠ, αν αύριο ένα πλοίο συμβεί οτιδήποτε να το σταματήσει μέσα στο λιμάνι. Και να του απαγορεύσει να φύγει. Έχει δηλαδή *imperium* εξουσία. Αυτό το πράγμα ποιος θα το κάνει; θα το κάνει η COSCO ή οποιοσδήποτε άλλος ξένος μονοπωλιακός όμιλος; Ο ιδιώτης; Δεν μπορεί να το κάνει, δίνεις κυριαρχία, καταλύεις ακόμα και το αστικό σύνταγμα, τα πάντα. Άρα λοιπόν χρειάζεται δημόσια αρχή.

Όταν το θέσαμε το θέμα στον κ. Βαρβιτσιώτη, μας λέει θα τις διασκορπίσω. Άλλες θα τις πάρει το Λιμεναρχείο, άλλες θα τις πάρει η Γενική Γραμματεία Λιμένων και άλλες θα τις πετάξω στην θάλασσα. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος ο οποίος έκανε αστικό εκσυγχρονισμό, το '36, δεν θυμάμαι, ίδρυσε τον ΟΛΠ και μάζεψε τις διάφορες δραστηριότητες οι οποίες υπήρξαν στο Λιμεναρχείο, στις ομάδες φορτοεκφορτωτών και λοιπά και δημιούργησε αυτόν τον οργανισμό.

Ήταν ένας μέγιστος αστικός εκσυγχρονισμός. Και ερχόμαστε εμείς εδώ μετά από τόσα χρόνια, να καταλύσουμε τα πάντα, έξω από το ευρωπαϊκό κεκτημένο, έξω ακόμα και από το ευρωπαϊκό κεκτημένο

με υλιστικό τρόπο, με τον πιο ξεπουληματικό τρόπο να δώσουμε το λιμάνι του Πειραιά.

Εδώ υπάρχουν ευθύνες. Και πολιτικές, έχουν ονόματα και θα πρέπει όλοι να τις επωμιστούν. Όσοι συνεργήσουν σε αυτό το έγκλημα. Εμείς τι θεωρούμε; Θεωρούμε ότι αυτά το πράγμα αυτών των διαγωνισμών που έχουν ξεκινήσει, είναι και πολιτικά και νομικά και κοινωνικά νεκροί. Πρέπει να αποσυρθούν εδώ και τώρα.

Αυτό που θα πρέπει να πάρει μια απόφαση η κυβέρνηση, είναι ότι αυτοί οι διαγωνισμοί που ξεκίνησαν το 2014, τον Φεβρουάριο που δεν πέρασαν από την Βουλή, που καρκινοβατούν, πρέπει να πεταχτούν στον κάλαθο των αχρήστων. Από κει και πέρα εμείς έχουμε την θέση μας. Δεν προσδιορίζεται όμως η θέση μόνο από τους εργαζόμενους. Εμείς τι λέμε; Υπάρχουν κάποιοι βασικοί άξονες. Είναι το θέμα ότι το λιμάνι πρέπει να είναι δημόσιο. Είναι το θέμα των επενδύσεων. Είναι το θέμα των εργασιακών σχέσεων. Είναι το θέμα των σχέσεων λιμανιού και πόλης. Όταν λέω «πόλης», δεν εννοώ την μία πόλη, εννοώ όλες τις επιλιμένες πόλεις.

Αυτά τα ζητήματα μέσα σε ένα διάλογο και με την ωρίμανση που υπάρχει και τις θέσεις που έχουμε αναπτύξει όλοι, μπορεί να γίνει σε σύντομο χρονικό διάστημα. Και από κει και πέρα να κατατεθούν οι προτάσεις, να βγει μια συνισταμένη. Μπορεί να υπάρχουν συμφωνίες, διαφωνίες και να προχωρήσει αυτό το πράγμα σε σχέση με το ποια θα είναι η διέξοδος για το λιμάνι. Διαφορετικά όσο επιχειρείται αυτό το πράγμα, είναι μέγιστο έγκλημα.

Εμείς πιστεύω ότι δεν θα σιωπήσουμε. Πολλοί θα θέλανε να σιωπήσουμε, και το λέω και στους Δήμους ότι δεν θα πρέπει να

σιωπήσουν. Πολλοί θέλουν λευκή σημαία για να το πετύχουν, διότι ξέρουν διαφορετικά είναι δύσκολο να το πετύχουν και για αυτόν τον λόγο νομίζω ότι είναι καιρός όλοι να σηκώσουμε το αγωνιστικό πνεύμα.

Είναι σίγουρο ότι εμείς από δω και πέρα και στην αγωνιστική κινητοποίηση που έχετε εξαγγείλει θα καλέσουμε, όχι απλώς θα έρθουμε, αλλά θα καλέσουμε τους εργαζόμενους του ΟΛΠ να συμμετέχουν. Την Τρίτη, στις 6 του μήνα είναι το Συμβούλιο Επικρατείας. Δεν μεγιστοποιούμε τις νομικές παρεμβάσεις, γνωρίζουμε πως λειτουργεί η ελληνική δικαιοσύνη και μάλιστα όταν έχει μια πολιτική βούληση η οποία πιέζει προς μία κατεύθυνση, όμως είναι ένα ζήτημα το οποίο θα αναδείξουμε, όλα αυτά τα νομικά ζητήματα που υπάρχουν.

Θα έχουμε μια διαδικασία, εσωτερική δική μας, γενική συνέλευση που θα συμμετέχουν εργαζόμενοι από όλα τα λιμάνια και θα ορίσουμε τις από δω και πέρα κινητοποιήσεις μας με ένα τρόπο πανλιμενικό για όλα τα λιμάνια. Γιατί το θέμα αυτό που γίνεται στον Πειραιά, είναι σίγουρο ότι αύριο θα γίνει στην Θεσσαλονίκη. Άλλωστε έχει ανακοινωθεί ότι ο Οκτώβρης για τον Πειραιά είναι Φλεβάρης για την Θεσσαλονίκη. Και το '16 είναι για τα 12 άλλα λιμάνια εθνικής σημασίας. Και είμαστε αποφασισμένοι, τουλάχιστον αυτό πιστεύω, ότι θα υπάρχει ένας σκληρός μήνας κινητοποιήσεων. Στο οποίο βέβαια, θα έρθουμε και σε επαφή και θα επικοινωνήσουμε και με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και με τους παραγωγικούς φορείς που μαζί έχουμε κάνει πολλές παρεμβάσεις, όπως και στο Συμβούλιο Επικρατείας, να

ενώσουμε τις δυνάμεις, ούτως ώστε να μην αφήσουμε να προχωρήσει αυτό το ζήτημα.

Θεωρώ και από την εμπειρία την οποία έχω, ότι το πράγμα παρά την πίεση που υπάρχει, βλέπουμε όλοι στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, και λοιπά, προχθές διάβαζα μας τίμησαν τα ΝΕΑ με μονόστηλο μαύρο, το λιμάνι και πως θα ιδιωτικοποιηθεί, αλλά ξέρουμε τι συμβαίνει πίσω από κει, πιστεύω ότι το ζήτημα αυτό μπορεί να σταματήσει. Υπάρχουν πάρα πολλά ζητήματα ανοιχτά και σε νομικό και σε πολιτικό επίπεδο και σε κοινωνικό επίπεδο πρέπει να τα αναδείξουμε. Τίποτα δεν έχει τελειώσει.

Πιστεύω ότι μπορούμε να αντιστρέψουμε την κατάσταση, η οποία επιχειρείται να γίνει σήμερα, αρκεί να πιέσουμε μέσα από μια συντονισμένη πάλη και στο επίπεδο της δημοσιοποίησης αλλά κυρίως της αγωνιστικής. Εδώ που φτάσαμε θα πρέπει να αντιληφθούν ότι το λιμάνι του Πειραιά δεν μπορεί να πουληθεί ως να είναι περίπτερο. Και γενικότερα ο Πειραιάς δεν μπορεί να ξεπουληθεί. Και θέλω να πω και κάτι άλλο. Όσοι Υπουργοί, μπορεί να είναι τυχαίο, όσοι πολιτικοί ενεπλάκησαν με το λιμάνι και επιχείρησαν βάνουσα να λειτουργήσουν απέναντι του, δείτε την ιστορία, είχαν κακό τέλος. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία σας παρακαλώ. Για δύο λεπτά να συμπληρώσετε. Μόνο πείτε το όνομα σας.

ΓΚΑΡΗ:

Φιλίτσα Γκαρή από το συντονιστικό, θέλω να συμπληρώσω κάτι που είπε η κ. Αγάθου. Αυτό που θα γίνει το Σάββατο στις 10 του μηνός,

είναι κάποια πορεία, αυτό είναι Δήμαρχε; Από το Δημαρχείο της Δραπετσώνας στα λιπάσματα.

Εμείς αυτό που προτείνουμε, για αυτό θέλω να διευκρινιστεί, γιατί μπορεί να ακούστηκε και λίγο περίεργα, αυτό που προτείνουμε είναι αυτό που θα γίνει το Σάββατο να γίνει όχι καθαρά σε τοπικό χαρακτήρα, δηλαδή από το Δημαρχείο στα λιπάσματα. Επειδή συμπεριλαμβάνεται και το λιμάνι και δεν είναι μόνο καθαρά το θέμα του Μελισσανίδη και τα λοιπά, θα λέγαμε να γίνει μια πορεία προς το Υπουργείο Ναυτιλίας και να καταλήξουμε στα λιπάσματα μετά. Αυτό εννοούσαμε για το πιο μεγάλο.

Τώρα αν δεν προλαβαίνουμε για κάτι τέτοιο, γιατί είναι πολλοί φορείς εδώ πέρα από ότι βλέπω, εάν δεν προλαβαίνουμε για κάτι τέτοιο, εννοείται ότι θα το οργανώσουμε να γίνει Πανπειραϊκό κάποια επόμενη φορά. Για αυτό έχουμε καλέσει κιόλας τον κόσμο την Τρίτη στο Δημαρχείο. Αν προλαβαίνουμε όμως, τώρα που έχει πάρει δημοσιότητα το θέμα, που έχουν αρχίσει και το αναφέρουν και οι εφημερίδες και όλα, είναι ευκαιρία να φανούμε και αν δειχτούμε και να κατεβούμε κάτω στο λιμάνι και στο Υπουργείο, για να ακουστεί.

Σε τοπικό χαρακτήρα το έχουμε κάνει αρκετές φορές και δεν παίρνει καμία διάσταση. Αυτό έχω να πω, δείτε το, σκεφτείτε το. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ο κ. Γαβρίλης. Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

ΓΑΒΡΙΛΗΣ:

Ευχαριστώ για την πρόσκληση και τη δυνατότητα να πούμε μερικές σκέψεις. Ζήτησα τον λόγο γιατί έχω δυσκολία να παραμείνω στην

συνέχεια. Υπάρχει και άλλη δουλειά, ανάλογη με αυτήν. Από το πρωί σήμερα έχουμε κάνει μια συνεννόηση, επικοινωνία, επαφή με το Υπουργείο Πολιτισμού για θέματα των αρχαιοτήτων στην ευρύτερη περιοχή του λιμανιού.

Έχουμε ενημερώσει Βουλευτές της Α΄ και Β΄ Πειραιά. Ενημερώσαμε τις παρατάξεις του Περιφερειακού Συμβουλίου. Ενημερώσαμε έναν φορέα της πόλης που το ζήτησε και αυτή η προσπάθεια θα συνεχιστεί.

Άρα λοιπόν σας λέω μετά από δω έχω ειλημμένη υποχρέωση με τον ίδιο χαρακτήρα και ζητάω συγνώμη προκαταβολικά, γιατί θα χρειαστεί τελειώνοντας να αποχωρήσω. Νομίζω ότι έχουμε δύο θέματα, όπως τέθηκαν και εισηγητικά από τους συναδέλφους. Το ένα είναι η ανάπτυξη και η αξιοποίηση της συνολικά, το άλλο είναι η πώληση του λιμανιού. Δεν είναι διαφορετικά πράγματα, αλλά για να οργανώσουμε την συζήτηση λίγο πιο παραγωγικά, ας κάνουμε αναφορές με ένα διαδοχικό τρόπο. Το πρώτο αφορά την ιδιωτικοποίηση.

Ο Πρόεδρος τα είπε πολύ καλά, ο Δήμαρχος τα είπε πολύ καλά, τα ξέρουν εξάλλου πολύ καλά ο Πρόεδρος. Η πρώτη παραχώρηση έγινε το 2009, μια διαδικασία που είχε ξεκινήσει το 2006 και πήγαμε στην σύμβαση παραχώρησης COSCO, δεύτερη προβλήτα και τα λοιπά. Από εκείνη την παραχώρηση κρατήστε δύο, τρία χαρακτηριστικά. Ότι δεν εξασφαλίστηκε και δεν υπήρχε καμία πρόνοια κρατικού ελέγχου, δημόσιου ελέγχου αυτής της δραστηριότητας. Είναι και παραμένει μια κλειστή ζώνη, κλειστή ζώνη που δεν υπόκειται σε κανένα δημόσιο και κρατικό έλεγχο. Τα όσα έχουν υποστηριχθεί από τότε μέχρι σήμερα για

το θαύμα της COSCO απομυθοποιήστε το, δεν ισχύει τίποτα από όλα αυτά.

Αν είχα χρόνο θα μπορούσα να σας πω πάρα πολλές λεπτομέρειες. Ο Πρόεδρος εδώ τα έχει τα στοιχεία διαθέσιμα, αν μπορεί να σας πει. Από τότε μέχρι σήμερα, η επιλογή που είχε γίνει από τις κυβερνήσεις ήταν να πάμε στην συνολική ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά.

Στο Φεβρουάριο του '14 λοιπόν, ήρθε ένα περίγραμμα σχεδίου νέας παραχώρησης, περίγραμμα με τον Βαρβιτσιώτη και αυτό το περίγραμμα, οι βασικές του συντεταγμένες περίπου είναι ενσωματωμένες στο νέο σχέδιο που έρχεται τώρα, ως νέο σχέδιο παραχώρησης του υπολοίπου λιμανιού. Δεν έχει ουσιαστικές διαφοροποιήσεις, είναι περίπου το ίδιο πράγμα. Το ίδιο πράγμα. Είναι περίπου το ίδιο πράγμα.

Από αυτό το σχέδιο παραχώρησης τι συμβαίνει και τι συντελείται ως εξέλιξη.

Ένα είναι ότι στερείται από τον ΟΛΠ όλες εκείνες τις αρμοδιότητες δημόσιας εξουσίας. Κρατικής εποπτείας, στερείς το δημόσιο έλεγχο. Και προφανώς όλη αυτή η εξουσία και αυτές οι αρμοδιότητες δεν μπορεί να τις κάνει κανένας ιδιώτης, για χιλιάδες μύριους λόγους.

Το δεύτερο που κάνει αυτό, δεν κατοχυρώνει τις σημερινές υπάρχουσες εκμεταλλεύσεις, λειτουργίες και χρήσεις. Αν πας στην προηγούμενη σύμβαση παραχώρηση στον ΟΛΠ από το δημόσιο, ότι χρήσεις και λειτουργίες υπήρχαν, ακτοπλοΐα, η ζώνη που έχει πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, υποχρέωνε τον ΟΛΠ στην κάθε περίπτωση θα

τις διατηρήσει ακόμα και αν δεν είναι συμφέρουσες ή βιώσιμες. Ρήτρα αυτή, ουσιαστική ρήτρα. Ούτε αυτή η ρήτρα υπάρχει. Δεν υπάρχει η ρήτρα που δίνει το δικαίωμα στον ΟΛΠ, και στα δημόσια αξιώματα του να καθορίσει χιλιάδες πράγματα που αφορούν την λειτουργία και την υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος, για θέματα δημοσίου συμφέροντος, και μπορώ να σας λέω αναλυτικά πάνω από 16 περίπου αρμοδιότητες. Ούτε αυτό υπάρχει.

Τέταρτο σημείο, παραχωρημένους χώρους, παραχωρημένους χώρους όλα αυτά τα χρόνια προς τους παραλιμάνιους ή παραλιμένιους Δήμους όπως πολλοί λέμε, θα περίμενε κανείς ως μια αυτονόητη εξέλιξη να κατοχυρωθούν. Γιατί είχαν δοθεί στις πόλεις ως ένα ανταποδοτικό τέλος από τις επιβαρύνσεις του λιμανιού. Αρκετοί από αυτούς τους παραχωρημένους χώρους έχουν εξαιρεθεί. Και μερικοί που μένουν μέχρι τα σήμερα, είναι κάτω από την πίεση που ασκήθηκε. Αυτή είναι η τέταρτη επισήμανση.

Πέμπτη επισήμανση, μεταφέρεται το σύνολο των μετοχών, το 51% τώρα και το υπόλοιπο σε 5 χρόνια, στο 67, αφού προηγουμένως ο επενδυτής υποστηρίζει ένα επενδυτικό πρόγραμμα περίπου 290 εκατομμύρια. Κρατήστε από αυτό το επενδυτικό πρόγραμμα το 290 εκατομμύρια που υποστηρίζουν, ένα μεγάλο μέρος αφορά χρηματοδοτημένα έργα που είναι προγραμματισμένα και κυρίως έργα ΕΣΠΑ. Αναφέρομαι στις προβλήτες κρουαζιέρας, στην προβλήτα του Αγίου Νικολάου και τα λοιπά, δεν σας κουράζω.

Άρα αυτό το περίφημο επενδυτικό πρόγραμμα αυτών που αποκτά το δικαίωμα να επεκτείνει μετά το πλειοψηφικό του πακέτο στο 67, το

μεγαλύτερο μέρος του είναι έργα τα οποία έχουν εξασφαλιστεί χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ.

Ερώτημα, και αν θα πάει στον ιδιώτη, αυτή η χρηματοδότηση πως θα εξασφαλιστεί αφού είναι χρηματοδότηση από ευρωπαϊκά προγράμματα; Απάντηση της Διαχειριστικής Αρχής, πρέπει να επανυποβάλλετε το ερώτημα. Και ποια θα είναι η αξιολόγηση; Θα το δούμε.

Δεύτερη πληροφορία, ο επενδυτής έχει εξασφαλίσει σε αυτό το σενάριο, θα πάρει την χρηματοδότηση, αν και ιδιώτης. Αστερίσκος και εξήγηση πολιτική, να δώσουμε και εξήγηση πολιτική. Αν πάμε σε ένα παράδειγμα πρόσφατο, τώρα, αυτές τις ημέρες, που παραχωρήθηκε ένα αντίστοιχο λιμάνι στην COSCO, σας λέω ότι ο επενδυτής ξεκίνησε από μηδενική βάση όλες τις υποδομές. Δεν πήρε καμία υποδομή από το τουρκικό λιμάνι.

Το σύνολο των υποδομών που καλείται εκεί να κατασκευάσει, να δημιουργήσει είναι με δική του επένδυση. Αντίστοιχη COSCO εκεί. Δέστε το συγκριτικό παράδειγμα δίπλα, δίπλα. Αλλά δείτε μερικά διαδοχικά στοιχεία και να τα αξιολογήσουμε για αυτό το θέμα. Τούτο ως παράδειγμα, ως παράδειγμα τώρα, το ξανασυναντάμε στην Ευρώπη; Τα είπαν όλοι, δεν το συναντάμε. Δεν το συναντάμε πουθενά στην Ευρώπη, είναι το μοναδικό. Είπε ο Γιώργος το Λίβερπουλ, η επίκληση που γίνεται τώρα είναι ένα στην Κορέα και ένα στην Αυστραλία.

Και προφανώς για να μην το σταματάνε κάποιοι λόγοι συντρέχουν, ισχυροί λόγοι, ισχυροί λόγοι, πολύ ισχυροί λόγοι. Κάποιοι λόγοι συντρέχουν. Και οι λόγοι αυτοί που συντρέχουν, ελάτε να τους δείτε πως εκπροσωπούνται στον Πειραιά. Στον Πειραιά όλοι οι φορείς

της πόλης, δικηγόροι, επιμελητήρια, εμπορικός, εργαζόμενοι, Περιφέρεια, όλοι συμφωνήσανε γιατί όχι και γιατί πρέπει να μείνει δημόσιο. Όλοι αυτοί οι φορείς έχουν διαφορετικές πολιτικές και ιδεολογικές αναφορές. Τι μας συνενώνει τώρα σε αυτό, που είμαστε όλοι σύμφωνοι. Η κοινή λογική. Σχεδόν η κοινή λογική μας συνενώνει σε αυτό που συμφωνούμε όλοι. Δεν υπάρχει τέτοιο παράδειγμα να το αναζητήσεις σε οποιοδήποτε άλλο θέμα έχει εξελιχθεί ιστορικά, παρά μόνο αυτό που συμβαίνει στον Πειραιά. Αυτό εδώ. Αυτή είναι η δεύτερη επισήμανση που θέλω να κάνω.

Άρα λοιπόν βρισκόμαστε σε μια εξέλιξη μπροστά, που έχει αρνητικές επιπτώσεις, αφορά την λειτουργία της πόλης, την ποιότητα της ζωής, την οικονομία, την προοπτική της, την ανάπτυξη της και τα λοιπά. Και γιατί αυτό το λιμάνι έχει χαρακτηριστικά έτσι όπως το ονοματίζουμε λιμάνι πόλη. Έχει πρόσφατα χαρακτηριστικά. Ο Γιώργος είπε ότι δεν είναι ένα εμπορικό λιμάνι, είναι λιμάνι ακτοπλοΐα, είναι κρουαζιέρα, είναι ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, είναι χιλιάδες πράγματα είναι.

Κοιτάξτε πόσο σύνθετο πράγμα είναι. Η COSCO βασικά δραστηριοποιείται στο συγκεκριμένο αντικείμενο. Όλα τα άλλα αντικείμενα που της προκύψανε; Τι ουρά έχει πίσω η COSCO από αυτό, αν είναι λαγός που θα έρθουν στην συνέχεια, αυτά όλα, οι ουρές να συμπράξουν για να πετύχουν την μεγαλύτερη αξιοποίηση με διαφορετικές επιδιώξεις επιχειρηματικές την επόμενη ημέρα, πέρα από την βασική δραστηριότητα της COSCO. Και αυτό είναι μια συζήτηση, εγώ μπορώ να την πω αλλά θα χρειαστώ, πάρα, πάρα πολύ χρόνο σε αυτό.

Απλά εμείς σε αυτό τι κάνουμε τώρα; Γιατί αυτά είναι διαπιστώσεις. Αξιολογήσεις πολιτικές. Απέναντι σε αυτό το κάνεις; Είσαι Περιφέρεια, δεν μπορείς αν υποκαταστήσεις ούτε τα πολιτικά κόμματα, ούτε το εργατικό κίνημα, αλλά είσαι Περιφέρεια και σου αναλογεί μια πολιτική ευθύνη, τι κάνεις απέναντι σε αυτό.

Ένα, όπως είχαμε δεσμευτεί, στον κατάλληλο χρόνο, όχι τώρα, τον Νοέμβριο συζητείται στο Περιφερειακό Συμβούλιο απόφαση κατά της ιδιωτικοποίησης. Μπαμ, μπαμ. Και εξηγούμεστε και άλλα πράγματα, τι θα κάνουμε.

Δεύτερον, παρέμβαση στο Συμβούλιο Επικρατείας, στις 6 του μήνα με ένα υπόμνημα δυνατό, επιστημονικά τεκμηριωμένο, κατά της ιδιωτικοποίησης. Περιφέρεια, καθαρή άποψη πολιτική, συμμετέχει στις πρωτοβουλίες. Αυτή είναι η δεύτερη παρέμβαση.

Η τρίτη μπροστά στην ιδιωτικοποίηση, ότι κινείται σε επίπεδο αντιστάσεων, και συνεννοήσεων, αποτελεί μέρος της και θέλει να αποτελεί μέρος αυτής της κινητικότητας και με τον ρόλο που έχει να συντονίζει, να συνεννοείται, να βοηθάει στην συμβολή και να υποστηρίζει. Αυτό είναι το πολιτικό μέρος. Και σε αυτό μέχρι την τελευταία στιγμή και ότι προγραμματίσουν οι εργαζόμενοι και οι Δήμοι, θα είμαστε στην πρώτη γραμμή όπως είμαστε μέχρι τώρα.

Αυτό είναι λίγο για το θέμα της COSCO και εξηγούμαι με περισσότερες λεπτομέρειες. Ότι κινείται επάνω στην ναυτογραμμή του ΟΛΠ, στην χερσαία και μέσα στην θάλασσα, είτε αφορά γη, είτε αφορά υποδομές, είτε αφορά κτίρια, με ορισμένες εξαιρέσεις περνάνε στον επενδυτή. Γιατί; Γιατί; Σας λέω γη, σας λέω κτίρια, σας λέω υποδομές. Και όχι απαραίτητα υποδομές που σχετίζονται με τις λιμενικές ανάγκες

του λιμανιού. Πέρα από αυτές. Γιατί; Ακόμα και κτίρια που υπάρχουν μέσα και στεγάζουν δημόσιες υπηρεσίες, Σχολή Λιμενοφυλάκων, εξάωρο κτίριο, τελωνεία, πυροσβεστική, λιμενικό, όλα αυτά περνάνε στον επενδυτή. Όχι όλα, αρκετά, για τα οποία θα καλεστεί μεθαύριο το δημόσιο να πληρώνει μίσθωμα στον επενδυτή για αυτά τα κτίρια; Τα οποία δεν ανήκουν, είναι του δημοσίου κτίρια, του ΟΛΠ κτίρια. Σας λέω και αυτήν την επισήμανση.

Και μετά μπορώ να σας μιλήσω για τα κρίσιμα θέματα που έχουμε μπροστά μας. Ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Εδώ είναι το κλειδί τώρα. Χωρίς ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, αν αυτή η δραστηριότητα μηδενίσει, αυτή η οικονομία αυτόματα μηδενίζει στον Πειραιά. Δεν έχει πολλές άλλες μηχανές που μπορούν να κινήσουν την οικονομία.

Γιατί αυτή η οικονομική δραστηριότητα διασυνδέεται με έναν οριζόντιο τρόπο με πολλές άλλες οικονομικές δραστηριότητες της πόλης. Μηδενίζει αυτή, μηδενίζουν όλες αυτόματα. Αυτό λοιπόν είναι κεντρικό ζήτημα. Τι θα γίνει; η προηγούμενη ρήτρα έλεγε ότι ανεξάρτητα της εξέλιξης ΟΛΠ, είσαι υποχρεωμένος αυτήν τη δραστηριότητα να την κρατάς ανοιχτή. Για αυτό πλήρωνε και 2 εκατομμύρια από τον προϋπολογισμό του, για να συντηρεί τις δεξαμενές. Χασούρα, πλήρωνε όμως για να κρατήσει τις δεξαμενές.

Τώρα τι θα γίνει; τώρα λοιπόν χρειαζόμαστε δύο πράγματα ή τρία πράγματα. Χρειαζόμαστε οριοθέτηση της ζώνης, χωροθέτηση της ζώνης και χαρακτηρισμό και master plan για την υποστήριξη της με υποδομές. Αυτό δεν υπάρχει μέσα. Ούτε για οριοθέτηση, ούτε η χωροθέτηση, ούτε το master plan.

Μερικές αναφορές που υπάρχουν, σας βεβαιώνω ότι δεν κατοχυρώνουν την επόμενη ημέρα αυτήν τη δραστηριότητα. Και αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Μπροστά στα λιπάσματα, αυτό που είπε και ο Νίκος, είναι όπως το είπε, αυτός ο χώρος μπροστά στα λιπάσματα, γιατί γίνεται μια παρεξήγηση με τους δημοσιογράφους στις τηλεοράσεις και τα λοιπά, εμείς μιλάμε για το παράκτιο μέτωπο, το μέτωπο ακτογραμμής, αυτά τα 2,5 χιλιόμετρα και δεν μιλάμε ότι μέσα από αυτήν την απαίτηση μας και την αξίωση πάμε να κατασχέσουμε τα οικόπεδα της Εθνικής Τράπεζας και των υπολοίπων, που γίνεται αυτή η σύγχυση και ξεσηκώθηκε η Εθνική Τράπεζα στα κάγκελα αυτές τις ημέρες και ουρλιάζει. Νομίζει ότι πάμε να της πάρουμε το δικό της οικόπεδο.

Είναι της στιγμής, αλλά τώρα ας πούμε τι τραβάμε από την Εθνική Τράπεζα. Να λύσουμε αυτήν την πρώτη εκκρεμότητα μαζί της. Έχεις δίκιο Νίκο, αλλά τα έχουμε πει χιλιάδες φορές. Αλλά λέμε για το συγκεκριμένο θέμα. Υπάρχουν τα κτίρια της πολιτιστικής ακτής, υπάρχουν αρχαιότητες και τα λοιπά.

Αλλά όλα αυτά τώρα, έχουμε δύο επίπεδα παρεμβάσεων. Ένα στο πολιτικό επίπεδο, στο όχι στην ιδιωτικοποίηση. Αξιοποιούμε το ΣτΕ στις 6 του μήνα και παρεμβαίνουμε όλοι οι φορείς της πόλης. Αυτή η προσπάθεια όμως θέλει και κινηματική υποστήριξη. Είναι πολύ ορφανή, χωρίς από κάτω να έχεις ένα κίνημα που να πιέζει πολιτικά και να διαμορφώνει κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς για να υπερασπίσει το αίτημα.

Και πάμε στη δεύτερη, που αφορά τα αυτοδιοικητικά. Τα αυτοδιοικητικά έχουμε θέσει τα αιτήματα αυτά, της κατοχύρωσης των

αιτημάτων που σας είχα πει και σας περιέγραψα προηγουμένως. Εδώ πρέπει να ασκηθεί μεγαλύτερη πολιτική πίεση. Και να επιμείνουμε σε αυτό.

Το δεύτερο που λέει ο φίλος μου ο Ζαχαρίας, έφυγε ο Ζαχαρίας; Έφυγε, θα στα στείλω με σημείωμα Ζαχαρία, θα στα στείλω με σημείωμα. Ότι αφορά τα θέματα της ανάπλασης. Εδώ έχουμε δύο διαφορετικά παραδείγματα Ζαχαρία.

Έχουμε ένα παράδειγμα της προηγούμενης κυβερνήσεως και της κυβέρνησης, το οποίο ήρθε λίγο πριν τις εκλογές, κρυφά και ύπουλα αλλά με πολύ έξυπνα σχεδιασμένο, είναι απίστευτος ο σχεδιασμός αυτός, αν δει κανείς τις λεπτομέρειες και τον παρακολουθήσει, τεχνική αυτού του σχεδιασμού είναι απίστευτη στην έμπνευση της και στην σύλληψη της, για να μην πάσχει σε κρίσιμα σημεία. Και φέρνει την τροπολογία του Μανιάτη και μετατρέπει αυτόν τον χώρο σε αυτά που τον μετατρέπει. Αυτό είναι το ένα παράδειγμα. Κρυφά, έξυπνα σχεδιασμένα, χειρουργικές παρεμβάσεις.

Αυτό το παράδειγμα όμως τι το διαδέχτηκε; Από πού προέκυψε; Ότι μια κατάκτηση που είχαμε για 20 χρόνια κινήματα και συλλογικότητες να υπερασπιστούν τον χώρο αυτόν ως χώρο πρασίνου, αθλητισμού, πολιτισμού, ενώ μας έλειπε το ένα βήμα να πάμε να τον αξιοποιήσουμε πια, πέρα από τον χαρακτηρισμό του, αυτό μας έλειπε, διαμεσολαβεί εδώ η οικονομική κρίση, εδώ οι συσχετισμοί αλλάζουν πολιτικά και κοινωνικά, υποχωρεί το ενδιαφέρον, ας το πω έτσι, των πολιτών της κοινωνίας από αυτά τα θέματα και κυριαρχεί στην συνείδηση του η ανάγκη του μεροκάματου, της επιβίωσης και έρχεται

η άλλη πλευρά να πάρει την ρεβάνς. Αιφνιδιαστικά να αλλάξει τα δεδομένα, να αλλάξει τα δεδομένα η άλλη πλευρά.

Και μας γυρίζει πίσω. Και μας γυρίζει πίσω και εξελίσσεται μια απίστευτη αναδίπλωση στο θέμα αυτό. Και έχουμε μια απίστευτη υποχώρηση. Και έχουμε το άλλο παράδειγμα λίγο μετά που λέει, αυτό που συντελέσθηκε πριν, ...και μας γυρίσει χρόνια πίσω, φέρνω τροπολογία το αλλάζω και το επαναφέρω στα βασικά του χαρακτηριστικά, εκεί που είναι το αίτημα των συλλογικοτήτων. Και πρέπει να πάει στη Βουλή να πάρει και νομοθετική ρύθμιση. Εκεί τώρα είναι μια άλλη συζήτηση.

Σε αυτά που λέει ο Ζαχαρίας, αν προέκυψαν αντικειμενικές δυσκολίες, υποκειμενικές, αν η ιστορία της διαπραγμάτευσης δημιούργησε δυσλειτουργίες, καθυστερήσεις, αυτή η εκκρεμότητα υπάρχει. Αλλά ως τροπολογία, ως βούληση, ως κατεύθυνση, είναι κατατεθειμένη. Αυτή είναι η άλλη επιλογή, το άλλο παράδειγμα. Και πρέπει να το υποστηρίξουμε μέχρι τέλος αυτό. Αν υπάρχουν εδώ λόγοι που δεν φαίνονται από την πρώτη ανάγνωση των αντιρρήσεων, αυτοί να τους συζητήσουμε, να τους βρούμε και να εξηγηθούμε με αυτούς τους λόγους.

Αν οι λόγοι είναι αντικειμενικοί λόγω της συγκυρίας, είναι άλλοι που θα ξεπεραστούν και θα πάμε τις επόμενες ημέρες να το λύσουμε. Αν είναι άλλοι που δεν φαίνονται, να τους βρούμε και να τους απαντήσουμε τους λόγους αυτούς.

Και εμείς, η Περιφέρεια, περιμένουμε αυτήν την εξέλιξη για ένα δεύτερο λόγο. Γιατί ως Περιφέρεια για πρώτη φορά δεσμεύσαμε, όχι εκείνα που σας είχα πει στην πρώτη φάση, 5 εκατομμύρια, 17,2

εκατομμύρια, με ίδιους πόρους προϋπολογισμού. Α έχω ένα προϋπολογισμό που πρέπει να μοιράσω κάποια χρήματα, από τα λίγα που έχω, πρέπει να τα κατευθύνω στις πολλές ανάγκες και επιλογή που κάνει η Περιφέρεια, παίρνει και μεγάλο μέρος της πίτας, το πιο μεγάλο, σε βάρος άλλων επιλογών και το πάω στη Δραπετσώνα.

Αυτό κάνει η Περιφέρεια. Και περιμένει τώρα την τροπολογία, γιατί στη βάση της τροπολογίας και της αποτύπωσης της θα έρθω να κάνω το διαγωνισμό ιδεών, αρχιτεκτονικό διαγωνισμό ιδεών, για να έρθω στην συνέχεια να κάνω όλο το υπόλοιπο που λέμε, τα 17,2 εκατομμύρια. Όλη την πίτα των διαθέσιμων πόρων την πάμε στη Δραπετσώνα. Και εμείς, η Περιφέρεια περιμένει αυτήν την εξέλιξη και θα την υπερασπιστεί.

Πάμε σε αυτό που λέει ο Ζαχαρίας, σχετικά με τους ελέγχους και τελειώνω, με συγχωρείς, πέρασα τον Ζαχαρία στον λόγο, πέρασα τον Κάστρο τώρα, πάμε στο λόγο. Στους 8 μήνες σας λέω παστρικά, πολιτικά, παστρικά και μπέσα, δεν κινείται τίποτα στην ευρύτερη περιοχή, που έχει μικρή καμινάδα, πιο μεγάλη, πιο μεγάλη καμινάδα, χαμηλής ή μεσαίας όχλησης, που να μην έχει υποστεί από δύο μέχρι τρεις ελέγχους.

Μέσα στους 8 μήνες για πρώτη φορά έχει υποστεί τρεις ελέγχους η COSCO που ήταν άβατο και δεν έμπαινε κανένας μέσα. Και έχουμε μπει τρεις φορές. Δεν υπάρχει επιχείρηση, από αυτές τις εννιά που να μην έχουν υποστεί διοικητικά πρόστιμα.

Και εχθές, που ο Δήμαρχος μου τηλεφώνησε, προχθές το βράδυ, ότι κάποιο πρόβλημα έχουμε στην περιοχή από οσμές και μυρωδιές, εχθές το βράδυ ήρθε η ΕΥΔΑΠ και έκανε αυτοψία αυτόματα.

Παρέμβαση και έλεγχο, έλεγχο στα άβατα. Ξέρει ο Δήμαρχος, στα άβατα γίνανε χθες το βράδυ. Πήραν δείγματα χθες και θα φέρουν τα αποτελέσματα. Χθες πήραν τα δείγματα. Για τα άλλα όμως, τις εκθέσεις στις άλλες επιχειρήσεις μπορώ να σας κοινοποιήσω όλα τα αποτελέσματα. Τίποτα δεν είναι κρυφό.

Θα σας φέρω όλες τις αυτοψίες. Μιας που λέμε για τις μυρωδιές, κρατήστε στις μυρωδιές, σε σχέση με την σύμβαση παραχώρησης την εξής εκδοχή, από αυτά που εξαιρέθηκαν τώρα ήταν η Ψυτάλλεια, από το σχέδιο παραχώρησης, όμως ο θαλάσσιος χώρος μπροστά από την Ψυτάλλεια πάει στον επενδυτή, ο οποίος θέλει δύο πράγματα να κάνει. Ή ένα εργοστάσιο επεξεργασίας της λυματολάσπης ή να κάνει αμμοβολές. Να τις πάρει από την Κυνόσουρα, γιατί η Κυνόσουρα έχει χαρακτηριστεί αρχαιολογική ζώνη Α και να έρθει εδώ. Αν μπροστά από την Ψυτάλλεια σηκώσεις εδώ προβλήτες, μόλους με τους αντίστοιχους μόλους στο σέμπο, τους δύο, αυτές οι δύο έχουν μια απόσταση πολύ μικρή. Όλος αυτός ο διάυλος κλείνει σχεδόν.

Και επειδή μίλαγα για οσμές, πάρτε υπόψη σας και αυτήν την εξέλιξη ως αστερίσκο, γιατί πρέπει να μας δημιουργήσει ως θέμα.

Με αυτά λοιπόν όλα που σας λέω, το ένα που αφορά τον ΟΛΠ, σας είπα τι κάνουμε, πως κινούμαστε. Κρατήστε και έχει ένα ενδιαφέρον, ότι σε επίπεδο Δήμων, έχουμε ένα απίστευτο συγχρονισμό, όλοι οι Δήμοι και η Περιφέρεια μαζί τους. Όλοι οι Δήμοι.

Και στα πιο δύσκολα πολιτικά ζητήματα που χρειάζεται ο καθένας από μας να σπάσει το στομάχι του και να κάνει τα μπρος πίσω για να βρει την μέση συμφωνία με όλους τους διαφορετικούς Δήμους.

Γιατί αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει να διαμορφώνεις κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς υπέρ του αιτήματος σου. Και αυτό το κάνουμε σας λέω με μια επίμονη προσπάθεια. Για τον Μελισσανίδη μπορώ να σας μιλάω ατελείωτες ώρες, αλλά φοβάμαι, θα φύγω πολλές ώρες, για την αδειοδότηση πως έγινε και πώς εξελίχτηκε, τι σημαίνει σήμερα, τι σχέση έχει η Περιφέρεια, καμία σχέση. Μια γνώμη και τίποτα περισσότερο.

Και οι έλεγχοι που γίνονται, ποιο είναι το πρόβλημα του Μελισσανίδη Ζαχαρία, οι έλεγχοι που κάνουν τα συνεργεία μας, κοιτάξτε εδώ τι γίνεται τώρα, πάνε να κάνουν έλεγχο με βάση τη δική τους περιβαλλοντική μελέτη ή έγκριση. Ότι αφορά τους περιβαλλοντικούς όρους που εκείνοι είχαν εγκρίνει. Μόνο στη βάση αυτή μπορούν να κάνουν, όχι για την αδειοδότηση λειτουργίας. Ότι αφορά τους περιβαλλοντικούς όρους και μόνο, με βάση το νομοθετικό πλαίσιο. Εδώ θέλει πολιτική, άλλη δουλειά. Και μπορώ να πω, αλλά να έχουμε άλλο χρόνο και άλλη συνεδρίαση, να σας πω βήμα, βήμα, κατά την άποψη μου τι χρειάζεται.

Με αυτά όλα προσπάθησα να πω λίγο φλύαρα, νομίζω έχουμε πολύ δουλειά. Το ένα είναι ότι αφορά την ιδιωτικοποίηση εμείς θα συνδράμουμε, θα στηρίξουμε, θα συμμετέχουμε, θα συμπορευτούμε και παίρνουμε και αυτοτελώς πρωτοβουλίες και ενισχύουμε αυτήν την προσπάθεια. Ότι αφορά τα άλλα της ανάπλασης, κρατήστε, δέσμευσε 17 εκατομμύρια, κρατήστε 200.000 για την αρχιτεκτονική μελέτη ιδεών στο χώρο των λιπασμάτων και κρατήστε σας λέω την πολιτική βούληση από την πλευρά μας, αυτή η ιστορία να πάει μέχρι κάτω. Και θα πάει μέχρι κάτω αυτή η ιστορία από τη δική μας πλευρά.

Κρατήστε το ως μια δέσμευση, εδώ Πειραιώτες είμαστε πολλά χρόνια, συναντιόμαστε στους δρόμους. Αυτή η δέσμευση από μας θα πάει μέχρι κάτω. Ότι περνάει από το χέρι μας θα πάει μέχρι το τέλος. Σας ευχαριστώ, πρέπει να φύγω, γιατί πρέπει να συνεχίσω αυτήν την συζήτηση με άλλον φορέα. Είναι ο έβδομος φορέας που πάω για ενημέρωση.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Επειδή καλό είναι να μιλάμε, αλλά καλό είναι και να πράττουμε. Αν υπάρχει κάποιο οργανόγραμμα δράσεων, κινήσεων από δω και πέρα, πέρα από την κινητοποίηση αυτή, πέρα από την κινητοποίηση που βλέπω στο ψήφισμα, αν υπάρχει, αν δρομολογούνται κάποιες κινήσεις περαιτέρω.

ΤΖΑΝΗΣ:

Αν θυμάμαι καλά κλείνει περίπου ένας χρόνος από τότε που είχατε την τιμή και με δεχτήκατε στο γραφείο, με την νέα ιδιότητα, ως επικεφαλής της μείζονος αντιπολίτευσης και σας εξέθεσα άμα τη αναλήψει των καθηκόντων σας.

Γιατί είναι γεγονός ότι αναλάβατε τον Σεπτέμβρη, και ένα από τα θέματα που θίξαμε, που ήταν τα μεγάλα ζητήματα βέβαια, τα έργα υποδομών, μεγάλα έργα, τα οποία είχαν να κάνουν σχέση και είχαν δρομολογηθεί για την περιοχή του Κερατσινίου και της Δραπετσώνας, από ελαφρύ μετρό έως την παραλιακή ζώνη.

Αν θυμάμαι καλά σας είχε ενημερώσει ότι υπήρχε μια βούληση, σε σύσκεψη στο γραφείο του κ. Ανωμερίτη, με πρωτοβουλία του προκατόχου σας, του πρώην Περιφερειάρχη Πειραιά, δεν λέω Αντιπεριφερειάρχη, λέω Περιφερειάρχη Πειραιά, γιατί για μένα ο Πειραιάς αποτελεί Περιφέρεια, δεν είναι μόνο γεωγραφικά,

πολιτιστικά, ιστορικά, δεν έχει καμία σχέση με το υπόλοιπο λεκανοπέδιο, πιστεύω ότι είναι μια αυτόνομη Περιφέρεια.

Επιτρέψετε μου λοιπόν να πω τον όρο Περιφερειάρχη Πειραιά και είχαμε κάνει μια συνάντηση οι τρεις μας και είχαμε δρομολογήσει ένα έργο με λίγα χρήματα, το οποίο θα ένωνε κατά μήκος της λιμενικής περιοχής, της λιμενικής ζώνης από τον μόλο του Κράκαρη μέχρι τον αρχαιολογικό χώρο του τάφου του Θεμιστοκλή, που εμείς λέμε ότι αυτό το μνημείο και σύμφωνα με την τοπική λαϊκή παράδοση, είναι ο τάφος του Θεμιστοκλή. Είναι όμως ένας αρχαιολογικός χώρος και κανείς δεν μπορεί να τον αποκλείσει από την πρόσβαση και βάσει του συντάγματος, δεν μπορεί κανείς να τον αποκλείσει από τους πολίτες.

Είχαμε λοιπόν δρομολογήσει τότε ένα έργο, έναν πεζόδρομο με φωτοβολταϊκά, τον οποίο θα τον χρηματοδοτούσε ο ΟΛΠ και η Περιφέρεια, και θα ένωνε το μόλο του Κράκαρη τουλάχιστον μέχρι το μνημείο του Θεμιστοκλή και παραπέρα. Αυτό λοιπόν από μόνο του θα απομάκρυνε οποιοδήποτε σχέδιο ενσωμάτωσης του τμήματος αυτού και της ζώνης στην τσιμεντοποίηση και στην λιμενοποίηση. Εάν κάνατε κάτι για αυτό. Δεν θυμάστε; Είχατε αντζέντα όμως και τα σημειώνατε, και είχατε και φωνάζει και το Διευθυντή, το Διευθυντή του Πειραιά. Αλλά από ό,τι φαίνεται τα σημειώσατε αλλά μάλλον μπήκαν στο αρχείο.

Υπήρχε απόφαση, βούληση αν θέλετε, υπήρχε βούληση, είχε γίνει σύσκεψη στο γραφείο του κ. Ανωμερίτη, με τον κ. Χρήστου και εμένα προσωπικά, εκπροσωπώντας ο καθένας την θεσμική του ιδιότητα, για να γίνει ένας πεζόδρομος με χρηματοδότηση του ΟΛΠ και της

Περιφέρειας, από κει που ανοίξαμε με το κίνημα, που γκρεμίσαμε τον τοίχο στο μόλο του Κράκαρη μέχρι το μνημείο του Θεμιστοκλή, το οποίο θα ήταν καταρχάς με φωτοβολταϊκά και θα ήταν και ένας πεζόδρομος, που θα αποτελούσε την ανοιχτή πρόσβαση των κατοίκων επισκεψιμότητας όλου του λεκανοπεδίου ως το μνημείο του Θεμιστοκλή. Εάν έχει γίνει κάτι για αυτό. Έχει περάσει περίπου ένας χρόνος.

Και το δεύτερο είναι το εξής, ενημερώστε μας σας παρακαλώ να ξέρω εάν, υπάρχει ο νόμος που λέει, ότι όταν γίνεται κάτι στη λιμενική ζώνη, απαιτείται άδεια της Γενικής Γραμματείας Λιμένων, αλλά και της οικείας πολεοδομίας του Δήμου, στον οποίο ανήκει διοικητικά η λιμενική ζώνη.

Εκεί λοιπόν η πολεοδομία του Δήμου, δεν έχει γνωμοδοτικό χαρακτήρα. Έχει αποφασιστικό χαρακτήρα. Βέβαια ήρθε μετά μια Υπουργική Απόφαση στηριζόμενη σε γνωμοδότηση του κράτους, του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που έλεγε ότι αν αυθαιρετήσει κάποιος στην λιμενική ζώνη, δεν μπορεί ο Δήμος να επιβάλλει πρόστιμο. Μόνο ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιά μπορεί να επιβάλλει πρόστιμο. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι κάποιος χτίζει παράνομα και δεν μπορεί να υποστεί τις συνέπειες.

Το ερώτημα λοιπόν είναι, μπορούμε να στηριχτούμε, ισχύει ο νόμος, μπορούμε να στηριχτούμε στον νόμο που λέει ότι χρειάζεται έγκριση από την οικεία πολεοδομία για το οποιοδήποτε έργο. Δηλαδή την πολεοδομία του Δήμου Κερατσινίου - Δραπετσώνας για οποιοδήποτε έργο γίνει εκεί;

ΓΑΒΡΙΛΗΣ: Λοιπόν ο σχεδιασμός που αφορά δράσεις, εγώ είπα τι θα κάνει η Περιφέρεια, τι έχει κάνει μέχρι τώρα και υπάρχει ένας σχεδιασμός δράσεων από το Δήμο στον οποίο είπαμε ότι θα στηρίξουμε και συμμετέχουμε. Και είπα και τις δικές μας δράσεις, τι έχουμε κάνει. Να μην τις επαναλάβω, θα κουράσω τον κόσμο που συμμετέχει εδώ.

Το δεύτερο, που αφορά τον πεζόδρομο, για αυτήν την συζήτηση που κάναμε, δεν υπήρχε σε επίπεδο Περιφέρειας καμία αναφορά. Ούτε στον προϋπολογισμό, ούτε στις Τεχνικές του Υπηρεσίες, σε κανένα επίπεδο. Δεν υπήρχε, είναι ανύπαρκτο που συζητάγαμε. Αν με ρωτάς αν σε αυτό το χρόνο προτεραιότητα..... Δήμαρχε μου δεν μπορώ να ξέρω την ατζέντα που συζητήσατε. Θα σας πω τώρα, κ. Τζανή ελάτε, σε μένα τώρα αφήστε τα αυτά.

Ό,τι αφορά λοιπόν αυτό το θέμα, δεν υπήρχε καμία αναφορά σε κανέναν προϋπολογισμό, ούτε δέσμευση, ούτε πρόβλεψη πίστωσης. Δεν υπάρχει καμία προετοιμασία, προεργασία, προμελέτη, αναφορά στις Τεχνικές Υπηρεσίες. Αν μου λέτε αν σε αυτούς τους μήνες εγώ το έθεσα στις προτεραιότητες μου, όχι δεν το έχω στις προτεραιότητες μου. Προτεραιότητες μου, πήρα όλα τα λεφτά, μα όλα τα λεφτά του προϋπολογισμού μου και τα πήγα στη Δραπετσώνα, στην ανάπλαση της Δραπετσώνας. Στην απαλλοτρίωση της Δραπετσώνας. Όλα τα λεφτά. Δεν άφησα τίποτα για το Ρέντη, για τον Κορυδαλλό, για την Νίκαια, δεν άφησα ευρώ διαθέσιμο. Τα πήγα όλα εκεί.

Αυτή είναι η προτεραιότητα μου γιατί; Γιατί το είπε και ο Ζαχαρίας και άλλοι, όσο παραμένει ζωντανή αυτή η διάταξη περί βιομηχανικής ζώνης, υπάρχει ο βάσιμος κίνδυνος να έχουμε μια

επιθετική συμπεριφορά από τους άλλους σε αυτήν την φάση, και να δημιουργούν νέα κεκτημένα σε βάρος της δικιάς μας πρότασης. Παρέμβαση μέσα σε αυτόν τον χώρο, δικιά μας παρέμβαση, δημιουργεί ανάσχεση αυτής της επιθετικής λογικής της άλλης πλευράς.

Όλα τα λεφτά λοιπόν πάνε εκεί. Γιατί είναι μια επιλογή υπερτοπικού χαρακτήρα, μεγάλης κλίμακας παρέμβαση. Αλλάζει τα δεδομένα στην ευρύτερη περιοχή. Αυτή είναι προτεραιότητα μας, για αυτό εργαζόμαστε. Και σε αυτό θα συνεχίσουμε. Ζητάω την κατανόηση και σας ευχαριστώ πάρα, πάρα, πολύ. Είμαι στη διάθεση σας όποτε θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μισό λεπτό, λίγο ησυχία σας παρακαλώ. Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Πατίδης. Οι κύριοι Βουλευταί δεν ξέρω, να με ειδοποιήσουν όποτε θέλουν να παρέμβουν να παρέμβουν. Τώρα υπάρχει και μια ανακοίνωση που θα τη διαβάσει η κοπελιά. Είναι ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ. Ηλία να προηγηθεί; Όχι.

Ελάτε κ. Πατίδη.

ΠΑΤΙΔΗΣ:

Άκουσα προσεκτικά μια σειρά τοποθετήσεις. Είναι σαφές ότι η ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά, η περαιτέρω, η πλήρης ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά, για να είμαστε ακριβείς, γιατί το λιμάνι είναι ήδη ιδιωτικοποιημένο, είναι ήδη ιδιωτικοποιημένο το λιμάνι, η περαιτέρω, η τελειωτική, η με αυτήν την μορφή ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά, αποτελεί ένα ακόμη κρίκο στην αντιλαϊκή θύελλα, στην αντιλαϊκή πολιτική που έχει εξαπολύσει και θα εξαπολύσει ακόμα πιο σφοδρά στο μέλλον η

συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ. Είναι ασφαλώς μια εξέλιξη η οποία θα χτυπήσει λαϊκά στρώματα, γιατί θα ανέβουν οι τιμές των καταναλωτικών αγαθών που σήμερα περνούν μέσα από το λιμάνι του Πειραιά, προκειμένου αυτός που θα αναλάβει ολοκληρωτικά την λειτουργία του να κερδίσει. Θα χτυπηθούν περαιτέρω οι εργαζόμενοι του ΟΛΠ.

Θα χτυπηθούν αυτοαπασχολούμενοι και πάνω από όλα μια κρίσιμη πύλη εισόδου, εξόδου της χώρας, κρίσιμη για την άμυνα, την ασφάλεια της χώρας, παραδίδεται στο μεγάλο κεφάλαιο. Λέμε και εμείς ότι ναι υπάρχει λύση. Υπάρχει λύση, υπάρχει ελπίδα, υπάρχει προοπτική οι εργαζόμενοι με τους αγώνες τους να σταματήσουν αυτό το έγκλημα και να ανοίξουν μια σελίδα προοπτικής, μια σελίδα αισιοδοξίας για το μέλλον.

Υπάρχει λύση όμως συνάδελφοι με μια προϋπόθεση. Να ξεκαθαρίσουμε την γραμμή, τον προσανατολισμό του αγώνα και των κινητοποιήσεων. Να ξέρουμε ποιον θα βάλουμε στο στόχαστρο, με ποιον έχουμε να κάνουμε, με ποιον πρέπει να πολεμήσουμε και ποιος πρέπει να είναι ο στόχος. Γιατί αν δεν έχουν αυτήν την μορφή οι κινητοποιήσεις, αν δεν έχουν αυτό το περιεχόμενο οι κινητοποιήσεις, είναι καταδικασμένες στην ήττα, στην απογοήτευση, στην οπισθοδρόμηση.

Άρα ναι υπάρχει ελπίδα, υπάρχει ελπίδα μέσα από ένα πλατύ, μαζικό, λαϊκό, ενωτικό αλλά ταξικά προσανατολισμένο κίνημα, το οποίο βάζει στο στόχαστρο τον πραγματικό εχθρό. Και επιτρέψτε μου να θυμίσω ορισμένα ζητήματα. Πότε ξεκίνησε η διαδικασία ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ; Εγώ δεν θα πάω από το Μάαστριχ. Δεν θα

πάω από κει. Θα θυμίσω μόνο κοινή λιμενική πολιτική. 2008, ΠΑΣΟΚ – Νέα Δημοκρατία τότε συνασπισμός. Υπέρ. Άνοιξε ο δρόμος, COSCO, συμβάσεις παραχώρησης, προβλήτα 2, προβλήτα 3.

Και αυτό δεν είναι ελληνική πατέντα, όπως ειπώθηκε από τον Πρόεδρο της ΟΜΙΛΕ. Αυτό είναι στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υλοποιείται πριν το μνημόνιο, για αυτό αναφέρω το 2008, σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεύτερον, συμφωνία 20^{ης} Φλεβάρη. Υπήρχε ή δεν υπήρχε καθαρή αναφορά κ. Γαβρίλη, κ. Βρεττάκο, κ. Λαφαζάνη, κ. Καρακώστα, κ. Κασιμάτη, υπήρχε ή δεν υπήρχε σαφής αναφορά στην ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά. Σαφέστατη ιδιωτικοποίηση.

Και τι ακούγαμε εδώ στο Δημοτικό Συμβούλιο από τον πρώην Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης; Όσοι φαντασιώνονται ιδιωτικοποιήσεις του λιμανιού του Πειραιά, θα διαψευστούν οικτρά. Τα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου από τον κ. Λαφαζάνη, περιπαικτικά και ειρωνικά απέναντι στην «Λαϊκή Συσπείρωση» η οποία έλεγε ότι εδώ έχετε βάλει φαρδιά πλατιά την πλήρη ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά και συνειδητά παραπλανούσε και κορόιδευε και τους Δημοτικούς Συμβούλους και τον κόσμο που ήταν εδώ. Ακούγαμε 5 εκατομμύρια ευρώ για την αγορά των λιπασμάτων και άλλα φύκια για μεταξωτές κορδέλες από την Περιφέρεια, από τον Αντιπεριφερειάρχη Αττικής. Την ίδια στιγμή που το έγκλημα της πλήρους ιδιωτικοποίησης προχωρούσε ακάθεκτο.

Τρίτο ζήτημα. Τρίτο μνημόνιο, τρίτο μνημόνιο που συμπύκνωσε ακριβώς αυτήν την στρατηγική της απελευθέρωσης και των ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο ψηφίστηκε από τους Βουλευτές όλων των

κομμάτων εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα και βέβαια δεν μιλώ για την ναζιστική εγκληματική Χρυσή Αυγή που μπορεί να βγάζει άναρθρες τάχα μου αντισυστημικές κραυγές, αλλά οι διασυνδέσεις της με τα εφοπλιστικά τμήματα του κεφαλαίου και ο ρόλος στην υποστήριξη αυτού του συστήματος και στην εκμετάλλευση των εργαζομένων είναι γνωστός από τα παλιά και δεν μπορεί να ξεγελάσει κανέναν.

Να λοιπόν πως έρχεται τώρα η πλήρης ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά. Συνεπώς δεν οφείλεται στην αδιέξοδη μνημονιακή πολιτική όπως ειπώθηκε.

Η στρατηγική της απελευθέρωσης, η στρατηγική της ανταγωνιστικότητας, της στήριξης της κερδοφορίας, της μετατροπής του Πειραιά σε κόμβο μεταφοράς εμπορευμάτων, η στρατηγική δηλαδή της άρχουσας τάξης είναι αυτή που έφερε την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά την πλήρη, είτε αυτή γίνει τώρα με την 100% πώληση του λιμανιού, όπως και μεθοδεύεται, είτε αυτή γινόταν μέσω των συμβάσεων παραχώρησης που γίνεται σε όλη την άλλη πολιτισμένη σε εισαγωγικά Ευρώπη, που ανέφερε ο Πρόεδρος της ΟΜΙΛΕ, όπου και αυτή ιδιωτικοποίηση είναι και που στρέφεται ενάντια στους εργαζόμενους.

Τι διαφορά έχει για τον λαό του Πειραιά αν η ιδιωτικοποίηση γίνει πουλώντας το λιμάνι 100% ή αν αυτή γίνει δίνοντας για 90 χρόνια το λιμάνι στην COSCO, στην MARE και στα άλλα μονοπώλια να διαχειρίζονται και να επιβάλλουν τη δική τους πολιτική. Καμία. Καμία διαφορά δεν είχε.

Συνεπώς αυτό έφερε την πορεία ιδιωτικοποίησης. Είναι η στρατηγική της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας, η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από αυτήν την σκοπιά δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία οι εξελίξεις αυτές. Είναι η στρατηγική του κεφαλαίου. Διαβάζω στην ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ, επιβλήθηκε λέει από τους έξω, επιβλήθηκε. Έλεος ρε παιδιά. Επιβλήθηκε από τους δανειστές. Έλεος. Έλεος. Έλεος. Όχι μόνο δεν επιβλήθηκε από τους δανειστές, αλλά είναι η συνειδητή πολιτική στάση μιας κυβέρνησης ταγμένη να υπηρετήσει την κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων.

Αυτή είναι η κατάληξη του λιμανιού του Πειραιά. Και τα άλλα είναι κοροϊδία, στάχτη στα μάτια και φύκια για μεταξωτές κορδέλες στους εργαζόμενους. Είναι η πολιτική του Κόμο, του Τέξας, των ΗΠΑ, του ελάτε να επενδύσετε. Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για επενδύσεις;

Το τσάκισμα των μεροκαμάτων, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η δουλειά μέχρι τον τάφο. Αυτή είναι η στρατηγική που φέρνει την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά. Και αυτή με τα μπούνια, ψυχή τε και σώματι ήταν, είναι και θα είναι και στηρίχθηκε από την άρχουσα τάξη για αυτόν τον λόγο και ο ΣΥΡΙΖΑ και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, όπως βεβαίως και τα παραδοσιακά της παιδιά που στηρίζουν και αυτοί και ψήφισαν την ιδιωτικοποίηση, η Νέα Δημοκρατία, το Ποτάμι, το ΠΑΣΟΚ και οι υπόλοιποι. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Λέω για να μην βάζουμε το κεφάλι κάτω και τα πόδια πάνω. Ακούω συζήτηση περί δημόσιου λιμανιού. Δημόσιο λιμάνι λένε όλοι. Όχι στην ιδιωτικοποίηση. Εμείς ρωτάμε δημόσιο λιμάνι τι πάει να πει; Δημόσιο δεν ήταν το λιμάνι όταν τσάκιζαν τα μεροκάματα των

εργαζομένων στον ΟΛΠ; Δημόσιο δεν ήταν το λιμάνι όταν μπάζανε την COSCO μέσα. Δημόσια δεν είναι η ΔΕΗ όταν βάζει τους επιχειρηματίες στο δίκτυο, τσακίζει με τα τιμολόγια την λαϊκή οικογένεια, κόβει το ρεύμα, αυξάνει τις υπηρεσίες. Δημόσια δεν είναι; Τι πάει να πει δημόσιο λιμάνι; Τίποτα δεν πάει να πει δημόσιο λιμάνι. Ή υπό δημόσιο έλεγχο λιμάνι.

Το ερώτημα ήταν και παραμένει ένα, ανάπτυξη από ποιον και για ποιον. Προϋπόθεση το λιμάνι για να γίνει μοχλός ανάπτυξης, όπως ειπώθηκε από το Δήμαρχο, σημαίνει ότι έχεις ένα λιμάνι 100% λαϊκή περιουσία, αποκλειστικά κρατικό λιμάνι. Σημαίνει ότι έχουμε οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας με βάση τις λαϊκές ανάγκες και όχι με βάση το καπιταλιστικό κέρδος. Σημαίνει κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, εργατική λαϊκή εξουσία.

Αυτό σημαίνει δημόσιο λιμάνι στην υπηρεσία του λαού και ανάπτυξη υπέρ του λαού. Διαφορετικά δημόσιο λιμάνι στα πλαίσια αυτού του δρόμου ανάπτυξης, σημαίνει ανταγωνιστικότητα, σημαίνει ακριβές λιμενικές υπηρεσίες που θα τις δεις στο τραπέζι σου. Σημαίνει εργαζόμενοι τύπου COSCO, που πάλι λέω ως δημόσιος ΟΛΠ παραχωρήθηκε στην COSCO. Αυτό σημαίνει δημόσιο. Σημαίνει ένα καπιταλιστικό δημόσιο, το οποίο υπηρετεί την κερδοφορία και την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα.

Ρωτάει ο κ. Γαβρίλης, μα τι μας ενώνει λέει με το Εμπορικό Βιομηχανικό Επιμελητήριο, με το Δήμο Πειραιά, με τον Μαρινάκη; Αυτό σας ενώνει κ. Γαβρίλη. Αυτό σας ενώνει. Η καπιταλιστική, άστο Δήμαρχε, άσε τον Γαβρίλη να μιλήσει, άσε τον Γαβρίλη να μιλήσει. Εσύ τι είσαι; Γραφείο τύπου του Γαβρίλη; Άσε τον Γαβρίλη να

μιλήσει. Άσε τον Γαβρίλη να μιλήσει. Σε παρακαλώ πολύ. Γιατί βγαίνεις από τα ρούχα σου; Λέω πράγματα και λέω πολιτική κριτική, λέω πολιτική κριτική από την οποία προφανώς ενοχλείσαι. Γιατί μαζί υπέγραψες δήλωση με τον Γαβρίλη. Και στην ουσία ζητάς εξαίρεση, αυτό ζητάς.

Αλλά θα πούμε παρακάτω δύο λόγια. Τι μας ενώνει λέει; Τι μας ενώνει λέει με όλους τους φορείς και με όλους αυτούς; Αυτό σας ενώνει κ. Γαβρίλη. Σας ενώνει ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης, σας ενώνει η γραμμή της ανταγωνιστικότητας και από αυτήν υπόσχεστε στους εργαζόμενους ότι κρατώντας τυπικά ένα δημόσιο ΟΛΠ, 51% στο κράτος, από αυτό μπορεί να προκύψει μια ανάπτυξη που όλοι θα βγουν κερδισμένοι. Αυτό σας ενώνει. Αυτό το μεγάλο ψέμα.

Αυτή η μεγάλη απάτη, η εξαπάτηση των εργαζομένων. Αυτό σας ενώνει και για αυτό δεν είχατε πρόβλημα και δεν είχαν πρόβλημα δυνάμεις στην Περιφέρεια Αττικής. Τι δυνάμεις δηλαδή; Περιφερειακή Αρχή, να καταψηφίσει την πρόταση της «Λαϊκής Συσπείρωσης» τον Νοέμβρη του '14, για να λέω ποιος κοροϊδεύει ποιον εδώ, που έλεγε το εξής, να σταματήσει κάθε διαδικασία εκποίησης των μετοχών του ΟΛΠ, από το ΤΑΙΠΕΔ.

Είμαστε ενάντια σε κάθε μορφή ιδιωτικοποίησης, είτε με την μορφή πώλησης μετοχών, είτε με την μορφή παραχώρησης. Αυτό το ψήφισμα της «Λαϊκής Συσπείρωσης» στην Περιφέρεια, και ο κ. Γαβρίλης και η Περιφερειακή Αρχή το καταψήφισε. Και αντίθετα ψήφισε να πάει σε διαβούλευση με την τότε κυβέρνηση, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, που είναι φανατικοί υπέρμαχοι της

ιδιωτικοποίησης, για να βρεθεί η βέλτιστη λύση για την ανάπτυξη του ΟΛΠ, ως δημόσιου οργανισμού, με γνώμονα την εξυπηρέτηση αναπτυξιακής προοπτικής της οικονομίας και το δημόσιο και κοινωνικό συμφέρον. Και άλλα λόγια να αγαπιόμαστε.

Αυτό λοιπόν είναι που ενώνει. Το να κλείνουμε το μάτι στην μία μορφή ιδιωτικοποίησης και να πολεμάμε τάχα μου την άλλη. Και να τάζουμε 5 εκατομμύρια την ώρα που συντελείται έγκλημα μπροστά στα μάτια μας.

Για να ολοκληρώσω. Εμείς θα στηρίξουμε τις κινητοποιήσεις με το δικό μας πλαίσιο, όπως κάναμε πάντα. Και τις κινητοποιήσεις της ΟΜΙΛΕ και την κινητοποίηση του Σαββάτου και την κινητοποίηση της Κυριακής και την κινητοποίηση της Δευτέρας και θα παλέψουμε να είναι επιτυχημένη.

Όμως εδώ πρέπει να ειπωθούν κάποια πράγματα, γιατί αν η ενότητα δεν έχει πραγματικό περιεχόμενο που να υπηρετεί τα δικά μας εργατικά λαϊκά συμφέροντα, δεν μπορεί να διεξάγει αποτελεσματικό αγώνα, απέναντι σε αυτήν την λαίλαπα και την καταιγίδα. Και αν θέλετε η πείρα και των αγώνων που αναπτύχθηκαν μέχρι τώρα, και από Δήμους και από συνδικαλιστικές δυνάμεις, πλειοψηφίες, αυτό επιβεβαιώνει. Ακούστε λοιπόν αυτό που έχει να πει το ΚΚΕ. Αυτός πρέπει να είναι ο πραγματικός εχθρός. Αυτή η οικονομία, αυτή η οργάνωση της κοινωνίας, η άρχουσα τάξη που μέσα από τα μνημόνια και την Ευρωπαϊκή Ένωση τσακίζει λαϊκά δικαιώματα.

Αυτό πρέπει να βάλουμε στο στόχαστρο. Και στη θέση του δεν μπορεί να είναι γενικά ένα δημόσιο λιμάνι, αλλά πρέπει να είναι ένα λιμάνι αποκλειστικά στην υπηρεσία των λαϊκών αναγκών, ανάπτυξη

προς όφελος του λαού και όχι με κριτήριο το κέρδος. Αυτή η γραμμή πάλης πραγματικά ενώνει και μπορεί να δώσει και προοπτική. Διαφορετικά θα οδηγούμαστε από ήττα σε ήττα. Όσες κινητοποιήσεις και να κάνουμε. Και έρχομαι, γιατί για την Περιφέρεια είπα αρκετά, έρχομαι, θα πω και για τη Δημοτική Αρχή. Γιατί κατά την γνώμη μας, στο παιχνίδι εξαπάτησης, αφοπλισμού, εφησύχησης, αποπροσανατολισμού των εργαζομένων, είναι συνυπεύθυνη και η Δημοτική Αρχή. Έχει ευθύνες σοβαρές για τις εξελίξεις.

Ασφαλώς το κύριο μέτωπο είναι η κυβέρνηση. Η κυβέρνηση προχωράει. Αλλά εδώ πέρα κρίνονται και ορισμένα ζητήματα. Πρώην Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, είναι παρών, όσοι φαντάζονται ότι θα ιδιωτικοποιηθεί το λιμάνι, θα διαψευσθούν οικτρά.

Τι έχετε να πείτε τώρα κ. Λαφαζάνη; Όταν βάζετε, θα πω κύριε Δήμαρχε, θα φτάσω και εκεί, όταν έμπαινε η υπογραφή της 20^{ης} Φλεβάρη, σε παρακαλώ άσε το φτηνό και αστείο χιούμορ, άσε το φτηνό και αστείο χιούμορ και μην προσβάλλεις, άστο, άστο το φτηνό και αστείο χιούμορ, τι έχει να πει ο κ. Λαφαζάνης, 7 μήνες Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης. Τώρα ο Μελισσανίδης, εκεί ο Μελισσανίδης, δύσκολο ο Μελισσανίδης, προχώρησε ο Μελισσανίδης, έρχεται και η ΑΓΕΤ, πωλείται το λιμάνι. Να κερδίσουν χρόνο, να εξαπατήσουν, να αφοπλίσουν το κίνημα και τους αγώνες, να λέτε περιμένετε, η καλή κυβέρνηση παλεύει, εμείς είμαστε εδώ. Να ποιες είναι οι εξελίξεις, νάτες.

Όταν εμείς λέγαμε καμία αναμονή, καμία ανοχή σε αυτήν την κυβέρνηση, όταν έβαζε φαρδιά πλατιά την υπογραφή της 20^{ης} Φλεβάρη, που ανάμεσα στα άλλα είχε και την ιδιωτικοποίηση του

ΟΛΠ. Και εδώ μας βγάζανε τρελούς. Γιατί δεν σταμάτησε ο Μελισσανίδης; Γιατί δεν είχατε προσανατολισμό και δεν έχετε προσανατολισμό σύγκρουσης, με αυτόν το δρόμο ανάπτυξης, με το καπιταλιστικό κέρδος και με το συμφέρον. Δεν είχατε, δεν έχετε και δεν θα έχετε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και σε αυτό το παιχνίδι της εξαπάτησης, για να έρθω και στη Δημοτική Αρχή, έχει ευθύνες ναι. Ασφαλώς όχι στο μερίδιο που αναλογεί στην κυβέρνηση, προφανώς, αλλά έχει ευθύνες.

Γιατί και η Δημοτική Αρχή αυτό έλεγε. Θετικές οι δηλώσεις. Ιστορικές οι αποφάσεις. Υπουργός στην συγκέντρωση μας. Θετικό. Και ως μην δεσμεύεται ο πρώην Υπουργός για τίποτα. Ούτε τον λόγο δεν έπαιρνε. Ούτε τον λόγο, να πει είμαι Υπουργός και σταματάω τον Μελισσανίδη. Νομικά δύσκολο, θα δούμε. Ή είσαι με τα λαϊκά συμφέροντα και καίγεσαι, συγκρούεσαι ή κοροϊδεύεις.

Και η Δημοτική Αρχή σε αυτήν την φάση, έπαιξε ρόλο στο να αφοπλίσει, στο να εφησυχάσει, στο να αποπροσανατολίσει. Στο να ψάχνουμε σωτήρες και αναθέτες να λύσουν τα προβλήματα. Μια Δημοτική Αρχή που στηρίχθηκε από το κόμμα που σήμερα προχωρά την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ, έχει και στελέχη της μέσα που προχωρούν την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ.

Τέλος πάντων γνωρίζομαστε εδώ πέρα. Έχετε και στελέχη, που ως κυβερνητικά στελέχη προχωρούν την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Το πρωί στο ΥΕΝ προχωρούν την ιδιωτικοποίηση και εδώ τι λέμε τώρα; Να σταματήσει η ιδιωτικοποίηση; Κοροϊδευόμαστε;

Και πάνω από όλα, και πάνω από όλα, εντάξει τώρα γνωρίζομαστε, και πάνω από όλα λέω πάλι, γιατί αυτό είναι ένα

στιγμιότυπο και δεν είναι πράγματι προσωπικό το θέμα, πολιτικό είναι το θέμα, είστε η Δημοτική Αρχή εκείνη που στηρίχθηκε από αυτό το κόμμα, που στήριξε ποικιλόμορφα αυτό το κόμμα και έρχεστε τώρα ακόμα και στο παρά πέντε να μας πείτε για θετικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού, που κάποιοι πάνε να τον μπερδέψουν. Που κάποιοι πάνε να τον μπερδέψουν. Να τον ανατρέψουν και να τον εγκλωβίσουν τον κ. Τσίπρα.

Και μπαίνει το αίτημα της εξαίρεσης. Κοιτάζτε να δείτε, είναι άλλο πράγμα αν η κυβέρνηση έρχεται και πει εγώ εξαιρώ τα 500 στρέμματα του ΟΛΠ, άλλο πράγμα είναι αυτό, δεν θα της πούμε μην τα εξαιρέσεις, και άλλο πράγμα εσύ να διαμορφώνεις αίτημα εξαίρεσης μπροστά στην ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ. Αυτό βοηθάει την ενότητα της πάλης; Η εξαίρεση; Ξέρετε τι είναι η εξαίρεση; Είναι σαν να λέμε, αφού θα γίνει που θα γίνει ρε παιδιά η ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ, αφήστε εμένα απέξω μπας και γλυτώσω. Ή η ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ που λέει αφού θα γίνει που θα γίνει επί της ουσίας, και δεν το ταυτίζω με τη Δημοτική Αρχή, την ανακοίνωση, λέει δώστε μου κανένα αντάλλαγμα. Έτσι βοηθάς την ενότητα να αναπτυχθεί η πάλη ενωμένα, ενωτικά με τους εργαζόμενους της ζώνης, με τους λιμενεργάτες, με τους αυτοαπασχολούμενους για να εμποδίσεις αυτό το έγκλημα;

Εμείς λέμε ότι αντικειμενικά, ανεξάρτητα από προθέσεις, γιατί δεν αποδίδουμε προθέσεις σε αυτό, δεν αποδίδουμε προθέσεις, πολιτική κριτική κάνουμε, αλλά λέμε ανεξάρτητα από προθέσεις, αντικειμενικά, το αίτημα αυτήν την στιγμή, η στάση θετική δήλωση του Πρωθυπουργού, πάνε να τον ξεγελάσουν. Δεν θέλω τον ΟΛΠ, εξαίρεσε μας, αντικειμενικά η στάση και το αίτημα αυτό, αυτήν την

στιγμή δεν βοηθάει. Δεν βοηθάει την ενότητα της πάλης. Δεν συμβάλλει στην ενότητα της πάλης για να αποκρουστεί αυτό το έγκλημα.

Άρα λοιπόν, και κλείνω, εμείς θεωρούμε ότι υπάρχει ελπίδα, υπάρχει και προοπτική. Πρέπει να τελειώνουμε όμως με τις αυταπάτες, πρέπει να τελειώνουμε με τις χίμαιρες. Πρέπει να τελειώνουμε με τα οράματα τύπου δυτικής Ευρώπης που ακούστηκαν, τάχα μου η μόνη χώρα και τα υπόλοιπα. Όχι από σας, δεν ακούστηκε από σας. Πρέπει να τελειώνουμε με αυτά. Σήμερα μπροστά μας ένα είναι το διακύβευμα. Η κερδοφορία, η γραμμή της ανταγωνιστικότητας θα σαρώσει ζωές και δικαιώματα περαιτέρω. Ή σε αυτό θα αντιτάξει ένα ρωμαλέο κίνημα, με στόχο την ριζική ανατροπή αυτής της κατάστασης ή τον λαό μας τον περιμένει ο εξανδραποδισμός και η μία σφαλιάρα πίσω από την άλλη.

Εμείς πιστεύουμε και θα παλέψουμε για το πρώτο, με αυτήν την αισιοδοξία θα πάρουμε μέρος σε όλες τις κινητοποιήσεις που θα γίνουν, θα συμβάλλουμε να είναι πετυχημένες, αλλά την ίδια στιγμή θα αποκαλύπτουμε, όσο μπορούμε με όλες μας τις δυνάμεις και που πρέπει να πάρει προσανατολισμό αυτός ο αγώνας. Διαφορετικά Υπουργοί θα έρχονται και θα φεύγουν και σφαλιάρες για τους Κερατσινιώτες και τους Δραπετσωνίτες θα έρχονται η μία πίσω από την άλλη. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Καταρχάς προσήλθε ο κ. Λαφαζάνης. Πριν από την κ. Δατσέρη, τον λόγο έχουν ζητήσει η κ. Δατσέρη, η κ. Καρακώστα, ο κ. Γλαμπεδάκης και ο κ. Λάλος. Και ο κ. Τζανής μετά.

Να διαβαστεί μια ανακοίνωση από την κοπελιά.

ΡΟΥΜΠΟΥ:

Θα σας διαβάσω της ΟΜ ΣΥΡΙΖΑ Κερατσινίου – Δραπετσώνας, η οποία συνυπογράφεται από την νεολαία ΣΥΡΙΖΑ Κερατσινίου – Δραπετσώνας.

Η πώληση του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών του ΟΛΠ Α.Ε. αποτελεί αρνητική εξέλιξη η οποία επιβλήθηκε από τους δανειστές στην ελληνική κυβέρνηση, μέσα σε ένα πλαίσιο σκληρών εκβιασμών για την τύχη της κοινωνίας και της χώρας συνολικά.

Τις τελευταίες ημέρες, η διαπραγμάτευση για την πώληση βρίσκεται σε κρίσιμη φάση. Η διαδικασία της διαπραγμάτευσης, περιλαμβάνει θέματα που αφορούν άμεσα τους πολίτες της πόλης μας, με βασικότερο την πρόσβαση των κατοίκων στην θάλασσα.

Ένα λιμάνι κλειστό, που ιδιώτες έχουν τον απόλυτο έλεγχο δημιουργεί ασφυξία στην πόλη του Κερατσινίου – Δραπετσώνας αλλά και των άλλων παραλιακών πόλεων που ιστορικά γεννήθηκαν και αναπτύχθηκαν ως πόλεις λιμάνια.

Η παραχώρηση της παράκτιας περιοχής ΟΛΠ Α.Ε. από το δημόσιο, που σκοπό είχε να λειτουργήσουν οι παραγωγικές λιμενικές διαδικασίες, δεν πρέπει μέσω της πώλησης των μετοχών του ΟΛΠ Α.Ε. να εκχωρηθούν σε μη δημόσιο φορέα.

Ζητάμε στην νέα σύμβαση παραχώρησης, οι χώροι της παραλιακής μετώπης, των πρώην βιομηχανικών ζωνών των λιπασμάτων, να παραμείνουν εκτός σύμβασης.

Να δημιουργηθεί δημόσιος φορέας, που θα έχει την ευθύνη των χώρων και των δημόσιων λειτουργιών που είχε ο ΟΛΠ ως δημόσιος φορέας μέχρι σήμερα.

Έλεγχος, περιβάλλον, ασφάλεια. Οι λειτουργίες αυτές και οι χώροι πρέπει να ανήκουν στο νέο δημόσιο φορέα ή στους Δήμους. Οι αρχαιολογικοί χώροι, τα κτίρια και οι εγκαταστάσεις που έχουν βιομηχανική ιστορία, πρέπει να διατηρηθούν.

Οι χώροι που έχουν μέχρι τώρα χρήσεις ναυταθλητισμού, πολιτισμού, ερασιτεχνικής αλιείας, για τους πολίτες, όπως το λιμανάκι του Αγίου Γεωργίου, ο όρμος της Δραπετσώνας και οι χώροι που έχουν στο παρελθόν παραχωρηθεί στους Δήμους να εξαιρεθούν από την νέα σύμβαση παραχώρησης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ Κερατσινίου – Δραπετσώνας, απαιτεί από την κυβέρνηση και τους φορείς που συμμετέχουν στη διαπραγμάτευση, να μην προχωρήσουν σε συμφωνία που αντιτίθεται στις ανάγκες της πόλης μας και των πολιτών.

Καλούμε τους πολίτες να οργανώσουν τη διαμαρτυρία τους, με αγωνιστικές πολύμορφες κινητοποιήσεις για να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Η κ. Δατσέρη. Θα επαναφέρω πάλι το αίτημα παράκληση, όσο μπορούμε να περιορίσουμε λίγο τον χρόνο των ομιλιών.

ΔΑΤΣΕΡΗ:

Εγώ θα είμαι πάρα πολύ σύντομη, διότι τόση ώρα προσπαθώ να βρω ποιος είναι ο κακός ο λύκος. Προς τι, εδώ πέρα τον κόσμο τον κινητοποιούμε εφόσον έχουμε έναν συγχρονισμό του Δήμου που είναι

κατά της ιδιωτικοποίησης, των Δήμων, της Περιφέρειας. Δεν άκουσα βέβαια τι παρεμβάσεις έχει κάνει στην κυβέρνηση ο Αντιπεριφερειάρχης. Η κυβέρνηση είναι ..... Ποιος είναι ο κακός ο λύκος; Το ΤΑΙΠΕΔ; Ποιος είναι ο κακός ο λύκος; Ο Μανιάτης; Ευτυχώς που έχουμε και τον πρώην Υπουργό μας εδώ πέρα. Ο Μανιάτης λέει το έκανε σε ένα βράδυ βιομηχανική ζώνη, χωρίς τροπολογία από τη Βουλή, δεν χρειάστηκε τίποτα. Μια απόφαση Υπουργού.

Δεν κατάλαβα ποτέ γιατί ο επόμενος Υπουργός δεν μπορούσε να πάρει μια νέα απόφαση, που καταργεί, και χρειαζόταν τροπολογία. Βέβαια θέλω να πω και ευτυχώς που είναι και ο πρώην Υπουργός εδώ πέρα, έχει πει χαρακτηρίσε ο Μανιάτης βιομηχανική ζώνη.

Παιδιά δεν είχε αποχαρακτηριστεί ποτέ, αν και είχαν σταματήσει οι δραστηριότητες, δεν είχε αποχαρακτηριστεί από βιομηχανία. Βιομηχανία είχε μείνει όλα αυτά τα χρόνια. Βιομηχανική περιοχή. Εγώ δεν καταλαβαίνω γιατί χρειαζόντουσαν τροπολογία. Ποιος είναι ο κακός; Το ΤΑΙΠΕΔ; Το ΤΑΙΠΕΔ παιδιά είναι εντολή του Πρωθυπουργού και εφόσον είναι κατά και ο Πρωθυπουργός, δεν καταλαβαίνω. Θέλουμε να τον απεγκλωβίσουμε τον άνθρωπο; Δηλαδή αν θα κατέβουμε με κινητοποιήσει όλοι μαζί, ok θα το αποσύρει; Αν είναι να τον βοηθήσουμε. Εδώ ο κόσμος, να μαζευόμαστε πότε είναι, πείτε μας τι πρέπει να κάνουμε του ανθρώπου να του λύσουμε τα χέρια.

Αλλά δεν μπορώ τώρα, ψάχνω τόση ώρα ποιος είναι ο κακός ο λύκος. Για ποιον πάμε να αγωνιστούμε. Ποιος μας την έχει κάνει; ποιος; Το ΤΑΙΠΕΔ. Φορέας του δημοσίου. Που εντολές παίρνει από

τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Εγώ αυτά ήθελα να καταθέσω. Αν είναι ο άνθρωπος και θέλει να απεγκλωβιστεί και τον έχουν εγκλωβίσει κάπου, εκ του πονηρού και όλα αυτά τον Πρωθυπουργό, μαζί του. Πάμε, πέστε μου 10, 12, πέστε μου πότε είναι να πηγαίνουμε εδώ πέρα με τον κοσμάκη που έρχεται εδώ πέρα να αγωνιστεί, αλλά δεν ξέρω για ποιον πάμε να πνίξουμε. Σε ποιον πάμε να δώσουμε την γροθιά. Αυτό δεν το έχω καταλάβει. Αυτά ήθελα να πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Μόνο που θα σας παρακαλέσω λίγο ησυχία.

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Η αλήθεια είναι πως σήμερα, και μπορεί να φανεί παράξενο, αλλά θα συμφωνήσω με τον Ηλία τον Πατίδη σε πάρα πολλά πράγματα. Θα μου πείτε γιατί; Γιατί πραγματικά έβαλε το θέμα και ίσως και η κ. Δατσέρη να έβαλε το ίδιο θέμα με έναν άλλο τρόπο, ποιος είναι ο κακός ο λύκος είπε η κ. Δατσέρη αλλά και λίγο διάχυσε και τις ευθύνες ο Ηλίας ο Πατίδης.

Και είναι πάρα πολύ σοβαρό, να μην ακολουθούμε εκείνη την παλιά παροιμία την ελληνική, που βάζουμε το σακούλι των ξένων μπροστά και το δικό μας από πίσω. Έτσι πιθανά μπορέσουμε να δούμε και το θέμα το δικό μας στην ουσία.

Εγώ, ως Βουλευτής της περιοχής, αλλά και ως Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, θέλω να πω και μου δίνεται αυτή η ευκαιρία σήμερα, σε αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο, ότι στην συμφωνία που έγινε με τους δανειστές μας, ψήφισα ναι. Και ψήφισα ναι σε μια λογική εκτίμησης πολιτικής που έλεγε ότι σήμερα η χώρα σε αυτήν την κατάσταση που βρίσκεται, στην κρίση που βρίσκεται, στις αδυναμίες που βρίσκεται

και δεν θέλω να τα αναλύσω για να μην χάσω πάρα πολύ χρόνο, οφείλει να συμβιβαστεί στο βαθμό που θα μπορούσε να κερδίσει περισσότερα πράγματα καλά θα ήταν, αλλά στο βαθμό που δεν μπόρεσε να συμβιβαστεί προκειμένου να προχωρήσει και να υπάρξει σε αυτήν την χώρα μια αριστερή κυβέρνηση, είτε κάποιος την θέλουν να την λένε έτσι, είτε δεν την θέλουν, δεν έχει σημασία. Εγώ έτσι την νιώθω.

Εγώ έτσι την νιώθω και δεν δίνω και το δικαίωμα σε κανέναν να είναι περισσότερο αγωνιστής από μένα, ιδιαίτερα όταν είναι νεότερος μου. Εκείνο λοιπόν που θέλω, δεν με νοιάζει, ο κάθε άνθρωπος έχει, δεν πειράζει, δεν πειράζει....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ησυχία, σας παρακαλώ πολύ, σας παρακαλώ. Όταν μιλάει ο ομιλητής σας παρακαλώ πολύ να μην πεταγόμαστε. Οι απόψεις του καθενός είναι σεβαστές. Σας παρακαλώ πολύ. Λοιπόν ησυχία.

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Αυτή λοιπόν είναι η πολιτική μου εκτίμηση. Θεωρώ εκ των υστέρων ότι αυτό επικυρώθηκε και σε ένα μεγάλο βαθμό από τον ελληνικό λαό, στον οποίο είπαμε την αλήθεια μας, είπαμε μέχρι εκεί μπορούσαμε να αγωνιστούμε, αυτά καταφέραμε, είναι δύσκολα και θα προσπαθήσουμε για τα υπόλοιπα.

Σαφώς στην πολιτική ζωή του τόπου θα υπάρχουν αντιδράσεις και θα υπάρχουν και άλλες απόψεις. Δεν διαφωνώ με αυτό. Άλλωστε αυτή είναι και η δημοκρατία. Εκείνο όμως που έχει μεγάλη σημασία είναι, πέρα από το γενικό πλαίσιο που εγώ ως Βουλευτής της περιοχής μας αλλά και του Ελληνικού Κοινοβουλίου, είδα ως γενικό πλαίσιο και

ψήφισα με αυτόν τον τρόπο που ψήφισα, στην περιοχή μας υπήρχε ένα πάρα πολύ δύσκολο θέμα που πραγματικά με έκανε πολύ να δυσκολευτώ στην πολιτική μου εκτίμηση, που στις διαπραγματεύσεις των ιδιωτικοποιήσεων, μπορεί να γλυτώσαμε βέβαια από τις 60, πόσες ήταν οι ιδιωτικοποιήσεις, να φτάσαμε με τις διαπραγματεύσεις τις 13 και τελικά να υπογράψαμε τις 9, αλλά δεν παύει μέσα σε αυτές τις 9 να είναι το λιμάνι του Πειραιά.

Ένας χώρος, και προσέξτε και είναι και μια πολύ κακή υπογραφή έχω να πω, γιατί δεν είναι μόνο πώληση του λιμανιού, αλλά λέει στην φράση αυτή με τους ίδιους όρους που είχαν ρυθμιστεί στην προηγούμενη κυβέρνηση. Δηλαδή, η συμφωνία αυτή δεν αφήνει και πολλά περιθώρια από αυτά που είχαν συμφωνήσει στην προηγούμενη κυβέρνηση, να μπορέσουμε εμείς να δουλέψουμε σε μια διαφορετική πλευρά.

Με δεδομένο λοιπόν αυτό το βάρος που έχει η κυβέρνηση, θα πω δυο πράγματα.

Πρώτον, η όποια λαϊκή κινητοποίηση δεν είναι άχρηστη. Είναι πάντα χρήσιμη όπως και να έχει. Η αλήθεια είναι ότι στην πορεία της ζωής μας, όσοι δουλέψαμε στην αριστερά, έχουμε να πούμε ότι κερδίσαμε και σημεία με τις λαϊκές κινητοποιήσεις και μπορώ να πω και πολλά πολλές φορές.

Άρα οι κινητοποιήσεις είναι πρώτες και ωφέλιμες. Όχι μόνο γιατί αντιτίθεται στην κυβέρνηση ή βοηθούν την κυβέρνηση, αλλά γιατί διαμορφώνουν ένα ισχυρό λαϊκό κίνημα, το οποίο πρέπει να ξέρουμε ότι πάντα λαμβάνεται υπόψη και στην Ελλάδα αλλά και στους αντιπάλους μας, που μπορεί να είναι οι δανειστές, αλλά μπορεί να

είναι και αυτοί που ενδιαφέρονται να αγοράσουν το λιμάνι. Έτσι ώστε να ξέρουν ότι οι κάτοικοι αυτών των περιοχών, έχουν να τους δημιουργήσουν και προβλήματα, αν δεν είναι σωστοί.

Άρα λοιπόν εδώ, έχω να πω τα εξής, πρώτον, δεν πειράζει ρε παιδιά, δεν χάλασε ο κόσμος, εδώ λοιπόν να δούμε τώρα και να κατανείμουμε τις ευθύνες. Να κατανείμουμε τις ευθύνες και να πούμε η κυβέρνηση αναλαμβάνει την ευθύνη, την βαριά ευθύνη αυτής της υπογραφής. Όμως πρέπει να δούμε και μερικά άλλα πράγματα. Θα θυμόσαστε σε μια άλλη κουβέντα που κάναμε ένα χρόνο πριν περίπου, σε αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο, όπου.....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ.

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Σε αυτό λοιπόν το Δημοτικό Συμβούλιο είχαμε πει και είχαμε συναποφασίσει μερικά πράγματα όπως, να χαρακτηρίσουμε παραδείγματος χάρη, αναφέρομαι στα δημοτικά τώρα θέματα, τον χώρο των λιπασμάτων, χώρο πρασίνου και χώρο απαλλοτρίωσης. Έχει περάσει ένας χρόνος και ο Δήμος από την πλευρά του δεν έκανε καμία τέτοια ενέργεια. Δεύτερον, είχαμε πει επίσης να προχωρήσουμε.....

Ναι, ναι να πάρει απόφαση το Δημοτικό Συμβούλιο. Είχε προταθεί, γιατί έτσι ξεκινάει η όποια διαδικασία απαλλοτρίωσης και χαρακτηρισμού, ξεκινά με την πρώτη γνωμάτευση του Δημοτικού Συμβουλίου. Αυτό εδώ και ένα χρόνο, δεν έχει γίνει. Γιατί όλοι πρέπει να παίρνουμε, εγώ πήρα την ευθύνη μου, αλλά πρέπει να πάρουν και οι υπόλοιποι τη δική τους ή να την προχωρήσουν από δω και πέρα.

Δεν το λέω τιμωρητικά. Το λέω όμως με την έννοια του μήπως μπορεί να γίνει ακόμη και τώρα, έστω και αν μπορεί να μην είναι και πολύ αργά. Δεύτερον, είχαμε πει ότι πρέπει να προχωρήσουμε στον χαρακτηρισμό διατηρητέων κτηρίων της νεότερης βιομηχανικής ιστορίας, το κομμάτι της ΑΓΕΤ. Δεν έγινε καμία κίνηση.

Έχω να δηλώσω εδώ και όχι για να περιαυτολογήσω, ότι ήδη εγώ ως Βουλευτής της περιοχής έχω καταθέσει στο Υπουργείο Περιβάλλοντος φωτογραφίες, κατόψεις του χώρου της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ και προσπαθώ με κάθε τρόπο να προχωρήσει αυτή η διαδικασία. Σε αυτές τις διαδικασίες και συναντήσεις μου με τον Υπουργό και τους υπηρεσιακούς παράγοντες, είχα ενημερώσει και τους φορείς της πόλης να έρθουν στο συγκεκριμένο ραντεβού μαζί, και το Δήμο της πόλης. Και την αντιπολίτευση γενικώς.

Έχω να πω ότι ο Δήμος δεν ήρθε ποτέ μαζί μου και από τους φορείς της πόλης κάποιοι ήρθαν, κάποιοι δεν ήρθαν γιατί δεν μπορούσαν και όχι γιατί δεν ήθελαν. Άρα λοιπόν εδώ έχουμε τον Περιφερειάρχη, παραδείγματος χάρη, ο οποίος μας είπε σήμερα ότι διαθέτει 17 εκατομμύρια στον προϋπολογισμό του. Σύμφωνα με το συμβόλαιο που αγόρασε ο Μελισσανίδης, η περιοχή των λιπασμάτων, όχι όλη η περιοχή, των λιπασμάτων, τα 240 στρέμματα, είναι της τάξης των 15 εκατομμυρίων ευρώ, αν πάρουμε το τίμημα του συμβολαίου του Μελισσανίδη. Είναι το κριτήριο που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε. Άρα τα χρήματα αυτά υπάρχουν.

Αν σήμερα λοιπόν είχαμε ήδη χαρακτηρίσει τον χώρο πρασίνου, ως χώρο πρασίνου τον χώρο των λιπασμάτων και τον είχαμε προχωρήσει και τη διαδικασία απαλλοτρίωσης, σήμερα θα είχαμε και

τα χρήματα να αγοράσουμε αυτόν τον χώρο και να μην λέμε ας πούμε ότι θα μας τον πάρει το λιμάνι. Γιατί μιλάμε για την ενδοχώρα και όχι την ιδιοκτησία του λιμανιού. Έτσι ώστε να περιορίζουμε τις δράσεις του λιμανιού, έστω και αν πουληθεί και έστω και αν δεν καταφέρουμε, που εγώ προτείνω και εγώ τουλάχιστον θα δουλέψω σε αυτήν την κατεύθυνση, αυτός ο χώρος το μπροστινό μέτωπο να παραμείνει στους Δήμους. Αλλά η ενδοχώρα που είναι ιδιωτική γιατί όχι. Γιατί δεν έχουμε παλέψει με την Εθνική Τράπεζα να παζαρέψουμε έστω και με κατευθείαν αγορά αυτό το κομμάτι; Αφού έχουμε 17 εκατομμύρια. Γιατί δεν μπορούμε, δεν μπορεί να το δώσει 120 εκατομμύρια, υπάρχουν αντικειμενικές αξίες, υπάρχουν όλα αυτά, ας προχωρήσουμε, και μπορεί να το έχει πει πριν πολύ καιρό.

Αρα λοιπόν υπάρχουν αυτά τα ζητήματα. Το θέμα της τροπολογίας, κακώς δεν είχε υπογραφεί επί αρκετό χρονικό διάστημα. Θεωρώ ότι πρέπει επίσης να το παλέψουμε. Ο νέος Υπουργός, όσο τουλάχιστον έχω μιλήσει εγώ, είναι διατεθειμένος να υπογράψει αυτήν την τροπολογία η οποία είναι έτοιμη και είχε τις υπογραφές, αλλά δεν έχει περάσει.

Έχουμε λοιπόν δύο ζητήματα. Ένα το ζήτημα του να λέμε κριτική, όπως είπε και ο Ηλίας, γενικώς. Έχουμε ένα άλλο ζήτημα που αντιλαμβάνομαι ότι η αντιπολίτευση, πολύ καλά τα είπε ο Ηλίας, αυτό πρέπει να κάνει, και το ίδιο είπε και ο Γεωργόπουλος. Πράγματι, πολύ σωστά πρέπει να παλευτεί το σύνολο, αλλά δεν πρέπει στην μεγιστοποίηση του αιτήματος να χάσουμε και ότι μπορούμε να κερδίσουμε.

Αυτό νομίζω ότι πρέπει να το κάνουμε συγχρόνως. Πρέπει οπωσδήποτε να αναλάβουμε τις ευθύνες μας και πρέπει παιδιά, επειδή την ιστορία δεν πρέπει να την ξεχνάμε, και από το Δήμο του Περάματος και από το Δήμο του Κερατσινίου, έχουν περάσει αριστεροί Δήμαρχοι του ΚΚΕ, οι οποίοι ουδέποτε ενήργησαν να αγοράσουν, να χαρακτηρίσουν, να απαλλοτριώσουν αυτούς τους χώρους ή να τους βάλουν σε διαδικασία αντίστοιχη που πραγματικά έχουμε βάλει και έχουμε καθυστερήσει επί οκταετίες άλλα ιδιωτικά κομμάτια.

Άρα λοιπόν όταν θέλουμε να κάνουμε κριτική, πρέπει να παίρνουμε την ιστορία μας, πρέπει να παίρνουμε τις ευθύνες μας, πρέπει να λέμε ότι όταν είχαμε την εξουσία, αυτό δεν το κάναμε. Δεν καταφέραμε να παίρνουμε έσοδα από το λιμάνι, παρά παίρναμε μόνο 12.000 ευρώ, τα χρόνια που ήμουν εγώ Δημοτική Σύμβουλος από το λιμάνι. Ότι στέλναμε ιδιωτικές εταιρείες να καθαρίζουν το λιμάνι και όχι την καθαριότητα του Δήμου. Και πολλά άλλα τέτοια πράγματα, τα οποία μπορώ να αναφέρω για απλά, έτσι για να ξέρουμε την ιστορία αυτού του τόπου.

Γιατί καλώς ή κακώς, από το Κερατσίνι, που είναι στην πλειοψηφία τους αριστεροί άνθρωποι, δημοκρατικοί άνθρωποι, όχι μόνο αριστεροί και δημοκρατικοί άνθρωποι, έχουμε λοιπόν μια ευθύνη ως αριστερά. Να πούμε την αλήθεια μας όλοι, να πούμε για ποιους λόγους υποχωρήσαμε εμείς που είμαστε σήμερα κυβέρνηση. Αλλά οι υπόλοιποι που είναι αντιπολίτευση, να παίζουν τον ρόλο τους και να πάρουν την ευθύνη τους.

Ο Δήμος σήμερα οφείλει αύριο το πρωί να πάρει απόφαση σε αυριανό έκτακτο Συμβούλιο, χαρακτηρισμού του χώρου πρασίνου των

λιπασμάτων και να προχωρήσει στην απαλλοτρίωση του, έστω και αν δεν το έκανε επί ένα χρόνο ακόμη. Και να προχωρήσουμε όλοι μαζί, δεν είμαστε εχθροί, είμαστε όλοι μαζί.

Ο Δήμαρχος καλό είναι να καλεί σαν ενίσχυση και τους βουλευτές της περιοχής. Και όχι μόνο της συμπολίτευσης, και της αντιπολίτευσης. Δεν καταλαβαίνω, δεν υπάρχουν μόνο Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχουν και Βουλευτές άλλων κομμάτων. Να πάνε όλοι μαζί λοιπόν να διεκδικήσουμε αυτά που μπορούμε να διεκδικήσουμε.

Από κει και πέρα υπάρχουν σοβαρά ζητήματα, τα οποία δεν είναι μόνο Κερατσινιώτικα. Υπάρχει το θέμα του πορθμείου ας πούμε του Περάματος, υπάρχει το θέμα βεβαίως, ο Γιώργος ο Γαβρίλης με τον οποίο πριν τρεις ώρες μιλάγαμε παρέα, λυπάμαι που λείπει αλλά στην ενημέρωση που κάναμε, που μας είπε και λοιπά, είχε και άλλο ύφος και άλλη άποψη από αυτήν που εξέθεσε σήμερα.

Εγώ θέλω πραγματικά, δεν πειράζει που με βρίζουν κάποιοι σύντροφοι που θεωρούν ότι είναι πιο αριστεροί από μένα, χαλάλι τους, μακάρι να υπάρχουν και μακάρι με τις αγωνιστικές τους κινητοποιήσεις να κερδίζουμε περισσότερα πράγματα κάθε φορά, το εύχομαι δηλαδή. Αλλά τουλάχιστον να έχουμε ειλικρίνεια και να παίρνουμε το βάρος της άποψης μας, της πολιτικής μας άποψης κάθε φορά, γιατί το κάνουμε γιατί δεν κάνουμε κάτι.

Αρα λοιπόν εδώ υπάρχει, για το θέμα της ζώνης, εξαιρείται η ζώνη πρέπει να ξέρετε, όλα τα ναυπηγεία που υπάρχουν. Γιατί; Γιατί έχουν μια σύμβαση από τα προηγούμενα, εγώ σου είπα για συγκεκριμένο θέμα, έχουμε λοιπόν.....

Εγώ αναφέρθηκα στα λιπάσματα Ηλία και ήμουν συγκεκριμένη και ήταν οι Δήμαρχοι Λογοθέτης, Πατσιλινάκος και Σαράφογλου, μια δύναμη τεράστια και αναφέρομαι στον χώρο των λιπασμάτων. Η αλήθεια είναι για κάθε θέμα χωριστή. Δεν απαξιώνω εγώ τους αγώνες τους διαφορετικούς που έχει κάνει ο καθένας. Σε καμία περίπτωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε Μπεάζογλου δεν μπορεί να συνεχιστεί έτσι, σας παρακαλώ πολύ. Λίγο ησυχία σας παρακαλώ.

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Τόση ώρα για τα λιπάσματα είπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν, σας παρακαλώ πολύ, είτε συμφωνούμε, είτε διαφωνούμε με μία ομιλήτρια ή με έναν ομιλητή, φαντάζομαι ότι δεν είναι τρόπος αυτός να αντιδράμε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Κύριε Μπεάζογλου όταν μιλάγατε εσείς δεν σας διέκοψε κανείς. Ηλία σε παρακαλώ πολύ. Ηλία σε παρακαλώ πάρα πολύ. Λίγο ησυχία. Ηλία σε παρακαλώ πολύ.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Έχουμε δύο επιλογές. Η μία είναι να συνεχίσουμε έτσι, να απομονωθούμε από την πόλη και να λέμε τι ωραία τα είπαμε. Αποδείξαμε ο ένας στον άλλον πόσο ξεπουλημένος είναι.

Η δεύτερη είναι, αυτήν την πολιτική διαφοροποίηση να την έχουμε ζωντανή και εκεί που πρέπει να την ανοίγουμε.

Και η τρίτη είναι να καταλήξουμε στην έκκληση που εγώ έκανα. Όλοι ξεραινόμαστε εδώ μέσα, όλοι έχουμε μια διαδρομή, όλοι έχουμε κάνει τα θετικά ή τα αρνητικά σε αυτήν τη διαδρομή, ας κουβεντιάσουμε τώρα αυτά και ας πουληθεί το λιμάνι. Πολύ ωραία,

εγώ λέω λοιπόν, είναι η αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου, οφείλουμε όλοι καταρχήν, οφείλουμε όλοι λίγο περισσότερο.....

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Συγνώμη, να ρωτήσω κάτι; Εγώ τελείωσα;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Κυρία Καρακώστα δεν σας διέκοψα.

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Με διέκοψες γιατί μιλάω, ναι Δήμαρχε μιλάω.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Όχι δεν διέκοψα εγώ την κ. Καρακώστα. Έγινε κάτι που δεν τιμά, με διακόψατε όμως.

ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ:

Εγώ απλά ρώτησα Πρόεδρε αν τελείωσα ή όχι. Εκείνο που έχει σημασία, συνήθως αυτοί που φιλοξενούν σέβονται τους φιλοξενούμενους. Έτσι έμαθα. Μην με προστατεύεις βρε συ Χρήστο μου.

Εγώ εκείνο που θέλω, εκείνο που ζητώ και έκανα όλες αυτές τις αναφορές, είναι όλοι μαζί αν είναι δυνατόν, ο καθένας από τον ρόλο του και για αυτό έβαλα τον ρόλο της αντιπολίτευσης και τον ρόλο της συμπολίτευσης, να διεκδικήσουμε το δυνατόν περισσότερο, αλλά ο καθένας να πάρει και την ευθύνη του. Δηλαδή εγώ σήμερα από το Δήμαρχο ζητώ να κάνει άμεσα Συμβούλιο που να χαρακτηρίζει τον χώρο των λιπασμάτων χώρο πρασίνου και να ζητάει και χαρακτηρισμό του χώρου της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ διατηρητέο κτήριο νεότερης αρχιτεκτονικής ιστορίας.

Διότι δεν είναι δυνατόν να έχουμε 17 εκατομμύρια και να λέμε ότι θα κάνουμε αρχιτεκτονικό διαγωνισμό σε ξένο κτήριο. Μα δεν μπορούμε να κάνουμε αρχιτεκτονικό διαγωνισμό σε ξένο οικόπεδο, παρά μόνο αν το χαρακτηρίσουμε κοινόχρηστο χώρο. Μόνο τότε μπορούμε να τα κάνουμε. Μην μου πείτε ότι δεν τα ξέρετε. Έχετε πλήρη γνώση της νομοθεσίας.

Αρα λοιπόν προχωρήστε σε αυτό που μπορεί ο καθένας, διεκδικήστε από μας να κάνουμε το δυνατόν καλύτερα, μια και δεν είμαστε τόσο αριστεροί όπως νομίζουν οι πιο αριστεροί από μας, και οι υπόλοιποι ας προχωρήσουμε όλοι μαζί όπως είπε και ο Ζούπης, νομίζω ότι το είπε και ο Λουκάς, να δούμε τι μπορεί να κερδίσουμε σε αυτήν την υπόθεση. Αυτή είναι η κατάσταση, αυτή είναι η αλήθεια και νομίζω έτσι πρέπει να πάμε.

Και εμείς εδώ θα είμαστε, σε όλους τους αγώνες όπως ήμασταν πάντοτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν λίγο ησυχία σας παρακαλώ. Σας παρακαλώ πολύ πάρτε τον λόγο. Σας παρακαλώ πολύ πάρτε τον λόγο να πείτε την άποψη σας. Σας παρακαλώ πολύ. Κύριε Γλαμπεδάκη.

ΓΛΑΜΠΕΔΑΚΗΣ:

Κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι της πόλης μας, σαν δημότης δεν ήρθα βέβαια να ακούσω κοινοβουλευτικό έλεγχο για τα πεπραγμένα της κυβέρνησης και της προηγούμενης και της πιο προηγούμενης. Ήρθα με την ανησυχία του τι θα γίνει στην ανάπλαση.

Κυρίως ο χρόνος που έχει καταναλωθεί αφορά τον ΟΛΠ. Ο ΟΛΠ με το δημόσιο χαρακτήρα του, δεν μπορώ να πω ότι κάτι του χρωστάει

η πόλη μας. Με τον ιδιωτικό χαρακτήρα του, ίσως να του πληρώσει και η πόλη μας.

Όμως το βασικό θέμα, για μένα σαν δημότη, είναι τι θα γίνει με την ανάπτυξη. Κάτι που δεν βλέπω να πολυσυζητιέται. Οι προτάσεις περιορίζονται σε κάποιες αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Μόνο τώρα μόλις η Εύη Καρακώστα έκανε και κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις. Π.χ. την απαλλοτρίωση ας πούμε της έκτασης της Εθνικής Τράπεζας. Ίσως και του Μελισσανίδη, δεν ξέρω αν γίνεται. Τα χρήματα που είπε ο Αντιπεριφερειάρχης φτάνουν για απαλλοτριώσεις. Επαρκούν με τις σημερινές τιμές.

Άρα λοιπόν ο Δήμος έχει την πρόθεση, εκτός από τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις που φυσικά χρειάζονται, είναι αναγκαίες και συμμετέχουμε, έτσι και αλλιώς εδώ και 20 χρόνια.

Από τότε που ο Δήμος Δραπετσώνας ήταν μόνος του. Από τότε ξεκινήσαμε αυτούς τους αγώνες. Το ουσιαστικό όμως που αφορά τι γίνεται στην πράξη, που θα έχει και αποτέλεσμα χειροπιαστό αποτέλεσμα.

Υπάρχει κάποιος προγραμματισμός; Αυτό είναι ένα ερώτημα που σε αυτό μέχρι στιγμής δεν έχει ακουστεί τίποτα. Τίποτα απολύτως δεν έχει ακουστεί. Μόνο για κινητοποιήσεις ακούμε, στις οποίες συμμετέχουμε. Πράξεις, διαχειρίζεστε εξουσία, όπως και να το κάνουμε σαν Δήμος, η Περιφέρεια διαχειρίζεται εξουσία, οι Βουλευτές μπορούν να συμμετέχουν ουσιαστικά, εκτός αν είναι στο Υπουργικό Συμβούλιο, δεν είναι διαχειριστές εξουσίας, άρα μόνο λόγια μπορούν να μας λένε και να συμμετέχουν σε κινητοποιήσεις. Πράξεις, πράξεις

της διοίκησης, οι οποίες να οδηγήσουν στην κατοχύρωση της ανάπλασης για λογαριασμό της πόλης και όχι για λογαριασμό ξένων.

Αυτό με ενδιαφέρει, αυτό θα με ενδιέφερε και νομίζω και πάρα πολλούς ακόμα. Και να το πω και απλά, αν γινόταν το άλλο Σάββατο μια συγκέντρωση, διαδήλωση, οτιδήποτε άλλο, που να αφορούσε αποκλειστικά και μόνο την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ, πιστεύω ότι θα συμμετείχαν και πολύ καλά θα κάνανε οι εργαζόμενοι του ΟΛΠ, αλλά οι κάτοικοι δεν θα συμμετείχαν. Δεν φταίμε εμείς οι κάτοικοι που το δημόσιο είναι απαξιωμένο.

Έκανε κάποιες προτάσεις ο αγαπητός Ηλίας ο Πατίδης, που αφορά τον τρόπο που θα μπορούσε να λειτουργεί το δημόσιο. Αυτές είναι προτάσεις, πολύ σωστά. Το δημόσιο όμως δεν λειτουργεί έτσι. Έχει απαξιωθεί και δεν φταίμε εμείς για αυτό. Δεν φταίμε λοιπόν. Κάποιοι μπορεί να θέλουν να το υποστηρίξουν κιόλας, κάποιοι όχι.

Δεν καταθέτω καν την προσωπική μου άποψη, για το ιδιωτικό, για τις τρεις λύσεις που υπάρχουν. Γιατί υπάρχει η λύση της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, της παραχώρησης ή της παραμονής του στο δημόσιο. Πιστεύω ότι σαν δημότης δεν είναι αυτό το θέμα μου. Σαν πολίτης είναι, δεν είναι σαν δημότης. Και σαν δημότης βρίσκομαι εδώ, για να ακούσω για την προστασία της ανάπλασης. Τίποτα άλλο. Τι μπορούμε να κάνουμε για να προστατεύσουμε την ανάπλαση. Θέλετε να το διευρύνετε; Ένας χρόνος ας πάρει και η διεύρυνση. Μην γίνει κεντρικό θέμα ο ΟΛΠ και χάσουμε την ανάπλαση. Αυτά έχω. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ο κ. Λάλος.

ΛΑΛΟΣ:

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι, αγαπητοί συνδημότες. Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος και αυτό γιατί καταρχήν έχει εξαντληθεί το θέμα. Δεύτερον σέβομαι την ταλαιπωρία του κόσμου, γιατί αν προσπαθήσει κάποιος να ασχοληθεί και να απαντήσει σε όσα ακούστηκαν, ίσως θα ήθελε πάρα πολύ χρόνο.

Πριν έξι, επτά μήνες, σε αυτήν εδώ την ίδια αίθουσα, ξανασυζητάγαμε το θέμα της ανάπλασης. Τότε κάποιος αγαπητός συνδημότης μας, χρησιμοποιώντας χαρτοπαικτικούς όρους είχε πει ότι σήμερα που ο λαός έχει φουλ του άσσου, εννοώντας φουλ του άσσου τους τρεις άσσους, την Αυτοδιοίκηση, το Δήμο που ελέγχεται από μια συγκεκριμένη παράταξη, την Περιφέρεια, αλλά και τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, τον κ. Δρίτσα, είναι σίγουρο ότι η ανάπλαση θα προχωρήσει, στα πλαίσια της λογικής που ο λαός έχει βάλει χρόνια τώρα.

Εγώ θα υπερθεματίσω στους άσσους και θα πω ότι σήμερα δεν έχουν φουλ, έχουμε καρέ του άσσου. Και έχουμε καρέ του άσσου γιατί ήρθε και ο Πρωθυπουργός της χώρας, επτά ημέρες προ των εκλογών απέναντι στην Πλατεία Κύπρου, και δεσμεύτηκε και είπε ότι το πρώτο νομοσχέδιο που θα περάσω σαν νέα κυβέρνηση, θα είναι η προώθηση της ανάπλασης των λιπασμάτων, της περιοχής των λιπασμάτων. Αντ' αυτού τι βλέπουμε; Κάτι τελείως διαφορετικό. Στα πλαίσια της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ, ούτε ανάπλαση να προωθείται, κάθε άλλο, όλο το παραλιακό μέτωπο της προς ανάπλαση περιοχής να παραχωρείται στον ιδιώτη.

Ακόμα και η ιχθυόσκαλα του Κερατσινίου, τα 8,5 στρέμματα που έχει παραχωρήσει ο ΟΛΠ, το λιμανάκι των αλιέων, στον Άγιο Νικόλα και τα 4 στρέμματα που έχουν παραχωρηθεί για το κέντρο υγείας. Δηλαδή ακόμα και τα κεκτημένα μας τα παίρνουν πίσω, για να τα δώσουν σε ιδιώτες. Συγγνώμη αλλά μόνο βλάκα δεν θέλω να με θεωρούν.

Προτιμώ να μου λένε με παρρησία και θάρρος αλλάξαμε άποψη, το εθνικό συμφέρον επιβάλλει να κάνω αυτό το πράγμα, παρά να ακούσω όλα αυτά. Ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, όλοι οι παραλιμένιοι Δήμοι λένε ένα συγκεκριμένο πράγμα, αυτό που συμφωνεί ο λαός δηλαδή, η Περιφέρεια, ο Αντιπεριφερειάρχης συμφωνούν, ο Υπουργός συμφωνεί το είχε δώσει και 20 ημέρες προ των εκλογών, ο Πρωθυπουργός συμφωνεί, οι πάντες συμφωνούν και τελικά γίνεται αυτό που θέλει το ΤΑΙΠΕΔ. Τελικά τι είναι το ΤΑΙΠΕΔ; Δεν είναι δυνατόν. Δεν θέλω να με θεωρούν βλάκα. Να μου λένε ναι, αλλάξαμε γραμμή πλεύσης γιατί αυτό επιβάλλει το εθνικό συμφέρον, όπως είπε η Εύη ας πούμε και για αυτό ψήφισε το μνημόνιο. Βέβαια όταν κάποιοι άλλοι ψήφιζαν κάποιο άλλο μνημόνιο, ήταν προδότες, δεν ήταν για το ιδιωτικό συμφέρον. Έτερον εκάτερον.

Πιστεύω ότι η τροπολογία Λαφαζάνη, είχε δημιουργήσει κάποιες ελπίδες για όλους μας. Ελπίδα βέβαια που στη διάρκεια και στην πορεία έγινε αναγραμματισμός της λέξης και το Λ με το Ε άλλαξαν θέση, έγινε λεπίδα πλέον για τον λαό της πόλης, στην λογική ότι αυτή η τροπολογία δεν προωθήθηκε ποτέ.

Εγώ πιστεύω ότι ο Παναγιώτης ξεκίνησε με τις καλύτερες των προϋποθέσεων. Αλλά όπως είπε ο Αντιπεριφερειάρχης με χειρουργικό

τρόπο ο Μανιάτης έφερε τις χρήσεις γης όσον αφορά την συγκεκριμένη περιοχή, πιστεύω ότι με τον ίδιο έξυπνο χειρουργικό τρόπο, δεν προώθησαν την τροπολογία Λαφαζάνη και κάποιοι φρενάρισαν.

Κλείνοντας, άκουσα τον κύριο Δήμαρχο να λέει ότι κάποιοι κύκλοι προσπαθούν να ακυρώσουν την θέληση του Πρωθυπουργού. Επίσης η ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ που ουσιαστικά μας λέει ότι ευρωπαϊκοί κύκλοι, οι εταίροι μας το επιβάλλουν. Και άκουσα και τον κύριο Αντιπεριφερειάρχη που είπε ότι ουσιαστικά αν προωθηθεί αυτή η ιδιωτικοποίηση κατ' αυτόν τον τρόπο, μιλάμε για ένα απόλυτο ξεπούλημα.

Συγνώμη, νομίζω ότι υποτιμούν την νοημοσύνη μας, όταν μας λένε ότι δεν μπορούν να κάνουν τίποτα και κάποιοι άλλοι φταίνει. Εγώ κατανοώ τον κύριο Δήμαρχο για την θέση που παίρνει. Είναι στα πλαίσια της λειτουργίας της δημοτικής του ομάδας και τα λοιπά, στις δεσμεύσεις του, αλλά τέλος πάντων θα ήθελα μια πιο ξεκάθαρη θέση επ' αυτού. Γιατί εάν τελικά προχωρήσει η συγκεκριμένη ιδιωτικοποίηση με τους όρους όπως τους είπε ο κ. Γαβρίλης, συγνώμη αλλά υπάρχει ονοματεπώνυμο στην ευθύνη. Και ονοματεπώνυμο σημαίνει Τσίπρας. Γιατί στην Ελλάδα σήμερα δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Ούτε Υπουργοί, ούτε ΤΑΙΠΕΔ, ούτε τίποτα. Υπάρχει Τσίπρας. Μονοπωλεί την εξουσία και ότι θέλει κάνει. Όλα τα άλλα είναι ψαλμοί για τις γριές, θρησκευτικά για τα παιδιά όπως λέει και το τραγούδι του Νίκου του Χατζή.

Πέρα από όλα αυτά, εγώ συμφωνώ με τη διαδικασία των κινητοποιήσεων, με τον τρόπο που θέλει να τον υλοποιήσει η Δημοτική Αρχή και σε αυτήν την προσπάθεια θα είμαστε μαζί τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ελάτε κ. Τζανή.

ΤΖΑΝΗΣ:

Για να είμαστε και πραγματικά σύντομοι, γιατί στο θέμα το συγκεκριμένο έχουμε όλοι τοποθετηθεί, και ουσιαστικά θα πρέπει να φτάσουμε στο επιμύθιο και έτσι όσο μπορούμε αν πρέπει να κάνουμε μια εξιστόρηση να είναι όσο το δυνατόν πιο σύντομη.

Θα ήθελα λοιπόν να ξεκινήσω λίγο ανάποδα ή αν θέλετε και λίγο από την αρχή. Μία είναι η αρχή εδώ λοιπόν. Έχουμε συμφωνήσει επανειλημμένως στο Δημοτικό Συμβούλιο, με κάθε Δημοτική Αρχή. Ότι το λιμάνι δεν πωλείται, δεν παραχωρείται. Αυτό είναι μια πάγια θέση του Δημοτικού Συμβουλίου με αλλεπάλληλα ψηφίσματα και αποφάσεις του Δημοτικού μας Συμβουλίου.

Οποιοδήποτε σχέδιο ανάπτυξης, οποιοσδήποτε φέρνει πρόταση για το λιμάνι, τον πρώτο λόγο θα πρέπει να τον έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία εκπροσωπεί ποιους; Τους κατοίκους αυτής της περιοχής. Επιτρέψτε μου λοιπόν εδώ, να πω ότι από τα κείμενα και το ψήφισμα που φέρνει η Δημοτική Αρχή αλλά και το ψήφισμα του συγκεκριμένου πολιτικού φορέα, ανακοίνωση του συγκεκριμένου πολιτικού φορέα, κάθε άλλο παρά αποπνέει αυτήν την αντίληψη. Ίσα, ίσα, βλέπουμε ότι υπάρχουν μέσα από τις φράσεις, βγαίνει ένα νόημα, το οποίο τελικά ότι έχουμε υποστείλει την σημαία και τρέχουμε άτακτα προς τα πίσω.

Καταρχάς, όσον αφορά το ψήφισμα, οι Δήμοι δεν είναι παραλιμένιοι. Εάν αναγνωρίζεις και ήταν μάλιστα μια μάχη που κάναμε τότε σαν Δημοτική Αρχή με τον Πρόεδρο του ΟΛΠ, και σε

κάθε ανακοίνωση μετά ο ΟΛΠ, που αφορούσε το λιμάνι και τους Δήμους, έλεγε ότι οι Δήμοι είναι επιλιμένιοι και όχι παραλιμένιοι. Δεν είναι άλλο το λιμάνι, άλλο ο Δήμος. Άλλο η τοπική κοινωνία, άλλο το λιμάνι.

Δεν είναι γκέτο το λιμάνι. Έχει ζωτικά και έχει αναγνωριστεί και με ανακοίνωση του ΟΛΠ επί των ημερών μας, ότι έχει ζωτικά συμφέροντα η πόλη και οι κάτοικοι, κάθε πόλη και όπου υπάρχει οικισμός σε λιμάνι, έχει ζωτικά συμφέροντα ο δημότης επάνω στα συμφέροντα και στη δραστηριότητα του λιμανιού.

Άρα πρώτον λοιπόν οι Δήμοι είναι επιλιμένιοι. Βλέπουμε πιο κάτω λοιπόν να λέει ότι το ψήφισμα, ότι λειτουργεί ασύδοτα χωρίς την οποιαδήποτε δυνατότητα παρέμβασης του μηχανισμού του κράτους και χωρίς ανταπόδοση. Δεν κατάλαβα δηλαδή, θα έρθει κάποιος θα μας βάλει, δηλαδή βλέπετε πως υποστέλλεται η σημαία, ότι θα μας βάλει κάποιος φυλακή; Θα σηκώσει τα τείχη και διαπραγματευόμαστε την ανταπόδοση; Δηλαδή αν μέσα στην φυλακή μας δώσει καμιά τυρόπιτα να τρώμε κάθε ημέρα ή όχι; στο ψήφισμα είναι αυτά. Πράγματα τα οποία εγώ τα θεωρώ εντελώς απαράδεκτα. Δείχνουν καθαρά ότι η σημαία έχει υποσταλεί.

Στην ανακοίνωση βέβαια, επιτρέψτε μου είναι ένα γενικότερο ζήτημα και είναι δικιά μου εκτίμηση, ότι επιβλήθηκε από τους δανειστές στην ελληνική κυβέρνηση η οποία μιλούσε και προεκλογικά ότι δίνει την μάχη της αξιοπρέπειας, επιβλήθηκε από τους δανειστές η πώληση του πλειοψηφικού πακέτου του ΟΛΠ, επιβλήθηκε στην ελληνική κυβέρνηση.

Θα είμαι λίγο σκληρός, επιτρέψτε μου γιατί πραγματικά αισθάνομαι να πάρω να δανειστώ τα λόγια του κ. Λάλου, αισθάνομαι ότι κάποιοι εδώ με εμπαίζουν. Ξέρω πολύ καλά, έχω διαβάσει πολύ ιστορία και ξέρω πολύ καλά, ότι το ΟΧΙ το 1940 το είπε ο Ελληνικός λαός. Και υποχρεώθηκε ο δικτάτορας με τον οποίο ιδεολογικά δεν έχουμε καμία σχέση, να πει και εκείνος το ΟΧΙ. Ε τώρα δεν το συγχωρώ, να μην πω αριστερός, σε δημοκράτη Πρωθυπουργό να λέει ο λαός ΟΧΙ και εκείνος να υπογράφει ΝΑΙ.

Είναι δύο μεγέθη εντελώς διαφορετικά. Ο Μεταξάς είχε την αξιοπρέπεια, εντός εισαγωγικών αν το θέλετε, που δεν θέλω να τον πιάνω και στο στόμα μου, να ακούσει τον λαό και να πει το ΟΧΙ απέναντι στον άξονα και ερχόμαστε τώρα και λέμε τι να κάνουμε, είμαστε υποχρεωμένοι να πουλήσουμε τον ΟΛΠ. Δεν το θέλουμε, ο λαός είπε ΟΧΙ, αλλά η κυβέρνηση λέει ΝΑΙ. Την στιγμή που η ίδια η κυβέρνηση μίλαγε για την αξιοπρέπεια του λαού.

Όταν λοιπόν κατεβαίνεις σε μια μάχη, πας με μια αρχή, με ένα σύνθημα, με ένα κεντρικό σχέδιο, με ένα κεντρικό ιδεολογικό σλόγκαν αν θέλετε, το λιμάνι δεν πωλείται, δεν παραχωρείται. Τι λέμε λοιπόν εμείς; ζητάμε να δημιουργηθεί δημόσιος φορέας, που θα έχει την ευθύνη των χώρων και τα λοιπά και τα λοιπά. Ως εδώ καλώς. Δεύτερον, στην νέα σύμβαση παραχώρησης, δηλαδή αν το έχει ο φορέας, ποια είναι η νέα σύμβαση παραχώρησης; Ή θα το έχει το δημόσιο ή θα πάμε να υπογράψουμε την σύμβαση παραχώρησης. Στην σύμβαση παραχώρησης, οι χώροι της παραλιακής μετώπης, των λιπασμάτων, να παραμείνουν εκτός σύμβασης. Μα άμα το λιμάνι διεκδικούμε να είναι δημόσιο, για ποια σύμβαση παραχώρησης μιλάμε

και για ποια νησίδα; Βλέπετε πως από μόνοι μας υποστέλλουμε την σημαία. Πάμε δηλαδή plan B. Και το ανακοινώνουμε.

Και ερχόμαστε και στο plan Z. Ότι και αν δεν είναι τελικά ρε παιδιά όλη η μετώπη, αν δεν είναι αυτά τα 3,5 χιλιόμετρα, ε ας είναι οι αρχαιολογικοί χώροι, τα κτήρια και οι εγκαταστάσεις. Δηλαδή βλέπετε από μόνη της μια ανακοίνωση πως δεν εμπνέει το κίνημα, δεν εμπνέει τον πολίτη να αγωνιστεί για κάτι συγκεκριμένο. Δεν πωλείται το λιμάνι, δεν παραχωρείται. Αλλά ξέρετε, θα γίνει πρώτα αυτό, αν δεν γίνει αυτό θα γίνει το άλλο, αν δεν γίνει το άλλο τουλάχιστον ρε παιδιά ας μείνει κανένας αρχαιολογικός χώρος και για μας. Αυτό αν δεν είναι υποστολή της σημαίας, τότε τι είναι;

Μην κουράζω. Έχουν ακουστεί πολλά με τις ιστορίες του Μελισσανίδη και τα λοιπά, γιατί στο τέλος οι αριστεροί, εντός εισαγωγικών να μου επιτρέψετε, Γκέμπελς, φτάσανε σε σημείο να αρχίζω να πιστεύω και εγώ για τον εαυτό μου πράγματα τα οποία ούτε τα υπηρέτησα ποτέ, ούτε τα σκέφτηκα ποτέ.

Και έψαξα και εγώ να βρω, γιατί κάπου μου λένε, με πιάνουν οι φίλοι, υπέγραψες λέει την παραχώρηση για να ανοίξει ο Μελισσανίδης τα καζάνια, να τα ξανανοίξει. Μια μόνο υπογραφή, έψαξα τα κιτάπια μου, σκάλισα, έβαλα χρόνο τέλος πάντων, μία μόνο υπογραφή υπάρχει. Μία, του Δημάρχου Λουκά Τζανή Κερατσινίου – Δραπετσώνας, που καλεί το Περιφερειακό Συμβούλιο να γνωμοδοτήσει αρνητικά στην αίτηση της εταιρείας συμφερόντων Μελισσανίδη. Αυτή υπάρχει μόνο και είναι στο πρωτόκολλο της Περιφέρειας και στο δικό μας. Να γνωμοδοτήσει αρνητικά, γιατί παρότι είχε κάνει θεραπεία, θυμάστε του είχαμε μπλοκάρει την άδεια, και αυτή η λογική του κ. Γαβρίλη, είναι

επικίνδυνη, δεν είναι πολιτική λογική, είναι διαχειριστική λογική. Τι να κάνουμε, το Περιφερειακό Συμβούλιο αυτήν τη δύναμη έχει, να γνωμοδοτήσει μόνο. Ε μια γνωμοδότηση κάναμε, που ακόμα το Δημοτικό Συμβούλιο στην πρόταση του Ηλία του Πατίδη, έστω και αυτήν την γνωμοδότηση να την πάρουν αρνητικά, να ανακαλέσουν την θετική γνωμοδότηση επί Σγουρού, ακόμα και αυτήν την πρόταση εδώ δεν πέρασε από το Δημοτικό Συμβούλιο.

Αρα πώς να μην σκέφτεσαι ότι υπάρχουν, μύχια να σκέφτεσαι ότι υπάρχουν κάποια άλλα πράγματα, κάποια σενάρια που εξυφαίνονται κάτω από τραπέζι, τα οποία εσύ, όχι δεν τα αντιλαμβάνεσαι, τα αντιλαμβάνεσαι αλλά δεν βγαίνουν από πάνω, βγαίνουν με αυτές τις ενέργειες. Ότι κάποια άλλα πράγματα γίνονται από κάτω, τα οποία δείχνουν ότι υπάρχει υποστολή σημαίας.

Αρα λοιπόν επαναλαμβάνω, μια υπογραφή που καλεί το Περιφερειακό Συμβούλιο να μην δώσει άδεια στην εταιρεία συμφερόντων Μελισσανίδη. Αυτό είχα καλέσει τότε και βέβαια είχε καθοριστικό ρόλο η γνωμοδότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου. Δεν είναι δυνατόν το Περιφερειακό Συμβούλιο, το αιρετό, να λέει όχι στην αδειοδότησης μιας δραστηριότητας, μια βιομηχανίας και να παίρνει η Αποκεντρωμένη Διοίκηση να παίρνει απόφαση ναι. Δεν υπάρχει πουθενά στα χρονικά. Όσον αφορά την ιστορία Μανιάτη, θυμάστε ότι, και εσύ Βάνα, θυμάσαι τα αντανakλαστικά της δικιάς μας Δημοτικής Αρχής ήταν άμεσα.

Βγήκαμε και καταγγείλαμε κατευθείαν την τροπολογία Μανιάτη με το που την ανακοίνωσε. Όχι που την ψήφισε. Με το που την ανακοίνωσε. Μετά την καταγγελία μας κάλεσε, με κάλεσε στον ΟΟΣΑ

η κ. Βάτσου, η Πρόεδρος, για να δει γιατί αντιτίθεται η Δημοτική Αρχή στην τροπολογία Μανιάτη. Κάλεσα όλες τις δημοτικές παρατάξεις. Πιθανόν να μην κάλεσα τον «Άλλο Δρόμο» γιατί δεν ήταν εκλεγμένος.

Αλλά κάλεσα όλες τις δημοτικές παρατάξεις στον ΟΟΣΑ. Δεν ήρθε κανένας. Δεν ήρθε κανένας. Πήγα μόνος μου και μόνος μου έδωσα την μάχη και μόνος μου εξακολουθούσα και κατήγγειλα την τροπολογία Μανιάτη, μέχρι τέλους. Προφορικά ότι κατήγγειλα την τροπολογία Μανιάτη; Την καταγγελία μου; βεβαίως. Βεβαίως, δεν το έχετε; Δεν υπάρχει στο πρωτόκολλο του Δήμου; δεν υπάρχει έγγραφο, είναι δημοσιογράφοι εδώ, δελτία τύπου είχαν βγει και από κει με κάλεσε, λόγω αυτού με κάλεσε ο Υπουργός και η κυρία. Τι λέτε τώρα, τι λέτε τώρα; Ωραία ερώτηση, Γκεμπελίστικη ερώτηση, ευχαριστώ. Γκεμπελίστικη ερώτηση.

Και επειδή δεν θέλω να κάνουμε, να επαληθεύουμε το ρητό του λαού, πολύ λάδι και τηγανίτα τίποτα, εγώ πραγματικά σήμερα πήρα μια πρόταση ουσίας. Η πρόταση της Εύης της Καρακώστα έχει ουσία. Άσχετα αν απέδωσε ευθύνες, άσχετα αν ήταν σκληρή, αν και ήταν και σκληρή στην αυτοκριτική της. Έχει μια ουσία. Πιθανόν και με τους νόμους τους, τους νόμους του αστικού κράτους, εφόσον υπάρχει πολιτική βούληση, υπάρχει ελπίδα να σώσουμε την παρτίδα. Ας κάτσουμε να το κουβεντιάσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Τον λόγο έχει ζητήσει ο κ. Λαφαζάνης. Λίγο ησυχία όμως, αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί παιδιά. Μετά είναι ο Λαμπρίδης και μετά είσαι εσύ. Ήταν πριν ο Χρήστος και μετά εσύ.

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να σας καλησπερίσω και εγώ όλους και όλες σας. Να ευχαριστήσω το Προεδρείο που μου δίνει τη δυνατότητα να πω δύο λόγια. Είναι γνώριμο εδώ το Δημοτικό Συμβούλιο και πάντοτε φιλόξενο. Έχω παραβρεθεί πολλές φορές και σε κρίσιμες συνεδριάσεις και προσπαθούσα πάντοτε να συμβάλλω θετικά για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του Δήμου και των πολιτών του Κερατσινίου.

Ένα Κερατσίνι που όλοι ξέρουμε ότι έχει πολλά προβλήματα, κρίσιμα προβλήματα και ιδιαίτερα αυτά τα οποία συζητάμε σήμερα. Το πρώτο που θέλω να πω είναι ότι το λιμάνι του Πειραιά, δεν είναι μια οποιαδήποτε δραστηριότητα στο πλαίσιο της ευρύτερης περιοχής του Πειραιά. Είναι η καρδιά του Πειραιά, της Β' Περιφέρειας του Πειραιά. Είναι η ουσία της πόλης.

Δεν μπορεί να νοηθεί Πειραιάς και Β' Περιφέρεια του Πειραιά, χωρίς το λιμάνι του Πειραιά. Αυτό έτσι είναι καταγραμμένο. Και όλες οι δραστηριότητες, όλες οι πτυχές της πόλης συνδέονται με το λιμάνι. Χωρίς το λιμάνι ή με το λιμάνι σε ιδιωτικά κερδοσκοπικά συμφέροντα, δεν υπάρχει πόλη. Η πόλη αλώνεται, η πόλη υποβαθμίζεται, η πόλη καταστρέφεται, η πόλη εκποιείται και εξανδραποδίζονται οι πολίτες της.

Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό. Δεν είναι καθόλου υπερβολή. Από το λιμάνι εξαρτάται και η πορεία και το μέλλον αυτής της πόλης και της περιοχής. Η ανάπτυξη της. Αυτήν την στιγμή γίνεται μια προσπάθεια ε μνημονιακή δέσμευση από την κυβέρνηση να πουλήσει το λιμάνι του Πειραιά. Αυτό ισοδυναμεί με ένα μείζον πολιτικό, εθνικό, οικονομικό και κοινωνικό έγκλημα. Όχι μόνο σε βάρος της

πόλης, αλλά σε βάρος της ελληνικής οικονομίας, σε βάρος του ελληνικού λαού.

Είναι ανεπίτρεπτο, είναι απαράδεκτο μόνο και που το διανοείται μια οποιαδήποτε κυβέρνηση, όχι μια κυβέρνηση που θέλει να λέγεται αριστερή. Οποιαδήποτε κυβέρνηση να διανοείται ότι μπορεί να πουλήσει το λιμάνι του Πειραιά. Πείτε μου, πείτε μου. Μια οποιαδήποτε χώρα σε όλον τον κόσμο, με οποιοδήποτε καθεστώς, την χειρότερη αποικία, το χειρότερο προτεκτοράτο, το οποίο έχει εκποιήσει το πρώτο και μεγαλύτερο λιμάνι του, που έχει δώσει στα ιδιωτικά συμφέροντα, πολύ περισσότερα που εδώ πάμε να πουλήσουμε και το δεύτερο σε μέγεθος λιμάνι μας, το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Και το διπλά εγκληματικό είναι ότι ούτε καν ιδιωτικοποίηση δεν γίνεται.

Εδώ γίνεται παραχώρηση σε ξένα συμφέροντα. Και μάλιστα σε ξένα κρατικά φωτογραφικά συμφέροντα. Διότι το λιμάνι έχει σχεδόν προπωληθεί στα κινέζικα συμφέροντα. Στα συμφέροντα της COSCO. Και η COSCO είναι μια κρατική κινέζικη εταιρεία. Αν λοιπόν μένει δημόσιο το λιμάνι στο ελληνικό κράτος, θεωρείται αναχρονισμός και καθυστέρηση. Αν όμως πωληθεί στο κινέζικο κράτος, όπως έχουν γίνει τέτοιου είδους ιδιωτικοποιήσεις, στην ουσία επανακρατικοποιήσεις, σε πολλές μεγάλες επιχειρήσεις μας, τότε αν το πουλήσουμε στο κινέζικο κράτος, είναι εκσυγχρονισμός και πρόοδος. Αυτό ούτε οι μπανανίες, ούτε οι αποικίες δεν το κάνουν.

Λοιπόν δεν υπάρχει χώρα η οποία να έχει πουλήσει και μάλιστα το μεγαλύτερο λιμάνι της, να θέλει να πουλήσει και το δεύτερο μεγαλύτερο λιμάνι της σε ξένα και μάλιστα κρατικά συμφέροντα. Και

ιδιαίτερα τα κινέζικα συμφέροντα, βλέπουμε πως κινούνται ήδη με τις δραστηριότητες τους στο λιμάνι.

Λαθρεμπόριο, αυτό κάνουν καθημερινά. Λαθρεμπόριο όπου κλείνουν τα μάτια κράτος και κρατικές αρχές και αρμόδιες αρχές, λαθρεμπόριο, διάλυση των εργασιακών σχέσεων, ένα εργασιακό γκέτο, όπου και η πολιτική εξουσία είναι δύσκολο να περάσει την πόρτα. Πόσες φορές αποπειραθήκαμε να μπούμε στην COSCO μέσα, να δούμε τι γίνεται βρε αδελφέ και δεν μας επέτρεπαν. Κράτος εν κράτει, αυτό θα είναι το λιμάνι του Πειραιά αύριο. Αυτό ονειρευόμαστε; Αυτό θέλουμε; Αυτό θέλει η Α' και η Β' Πειραιά; Αυτήν τη διάλυση, την κερδοσκοπική διάλυση στο θαλάσσιο μέτωπο;

Λοιπόν αυτό το έγκλημα δεν πρέπει να περάσει. Νομίζω ότι μπορούμε να το σταματήσουμε. Έχουμε τη δύναμη να το σταματήσουμε. Δεν πάνε να γράφουν ότι θέλουν τα μνημόνια. Εδώ υπάρχει και ένας λαός, υπάρχουν πολίτες, υπάρχουν δραστήριοι άνθρωποι, άνθρωποι οι οποίοι έχουν οράματα για την πόλη, έχουν αρχές, έχουν αξίες. Δεν νομίζω ότι θα πρέπει να αποδεχτούν αυτήν την πώληση, ανεξάρτητα από πολιτικές και ιδεολογικές αναφορές, εντάξεις και προτιμήσεις.

Το θέμα είναι νομίζω πολύ ευρύτερο και πολύ ουσιαστικότερο. Αφορά κυρίως τα παιδιά μας, αφορά τα εγγόνια μας, αφορά το μέλλον. Επομένως δεν έχουμε δικαίωμα να πούμε ένα ναι σε οποιαδήποτε τέτοια πώληση. Το λιμάνι πρέπει να μείνει δημόσιο και να αναβαθμιστεί ως δημόσιο, να ανασυγκροτηθεί ως δημόσιο και να παίξει έναν νέο θετικό ρόλο για την ευρύτερη περιοχή, για την πόλη,

για την ανάπτυξη, για την απασχόληση και μπορεί να παίξει έναν τέτοιο ρόλο.

Αυτό που λέγεται ότι το δημόσιο δεν μας ενδιαφέρει, αν είναι δημόσιο, και τι σημαίνει γιατί το δημόσιο έχει χίλια δυο προβλήματα, με συγχωρείτε πάρα πολύ είναι άλλη μια φορά, κάποιος πετάνε την μπάλα στην εξέδρα. Εύκολο να πετάς την μπάλα στην εξέδρα. Βεβαίως το δημόσιο λιμάνι δεν απαντά σε όλα τα προβλήματα κατ' ανάγκη. Βεβαίως μπορεί να είναι δημόσιο ένα λιμάνι, όπως να είναι δημόσια μια επιχείρηση και να έχει χίλια δύο προβλήματα.

Αλλά η απάντηση σε αυτά τα προβλήματα, δεν είναι να το πουλήσουμε. Να πουλήσουμε το δημόσιο, να το εκποιήσουμε, να το παραδώσουμε σε ιδιωτικά συμφέροντα, γιατί τότε δεν επιλύεται τίποτα. Γιατί τότε τα προβλήματα θα μεγεθυνθούν και θα πολλαπλασιαστούν και θα είναι πιο επώδυνα.

Αυτό που θέλουμε με το δημόσιο, είναι γιατί είναι μια καλή αφετηρία, η καλύτερη αφετηρία από την παράδοση σε ιδιωτικά συμφέροντα, για να λύσουμε και προβλήματα τα οποία έχει το δημόσιο και πράγματι έχει και είναι πολλά. Δεν είμαστε λάτρεις του δημοσίου εν γένει. Είμαστε λάτρεις όμως μιας δραστηριότητας, μιας προσπάθειας η οποία πρέπει να αποβλέπει στο να υπηρετήσει τον τόπο και τον λαό. Για αυτό ως εργαλείο και ως μέσο βλέπουμε τη δημόσια ιδιοκτησία, τη δημόσια διαχείριση και αν είναι δυνατόν την κοινωνικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά. Την συμμετοχή ευρύτερων παραγόντων στη διαχείριση και την προοπτική του.

Νομίζω ότι ένα μεγάλο μέτωπο αυτήν την στιγμή χρειάζεται. Το μέτωπο αυτό μπορεί να γίνει. Ο Δήμος νομίζω μπορεί να παίξει έναν

ρόλο. Όλες οι παρατάξεις του Δήμου, μιλάω για την συγκεκριμένη περίπτωση γιατί στο Δήμο είμαστε, μπορεί να συμβάλλουν, όπως μπορούν να συμβάλλουν και οι άλλοι Δήμοι της περιοχής, μπορεί να συμβάλλουν φορείς, μπορεί να συμβάλλουν κινήσεις πολιτών, ευαίσθητοι πολίτες να μπουν στην πρώτη γραμμή αυτού του αγώνα σε ένα μεγάλο μέτωπο και κυρίως μπορούν να συμβάλλουν και πολιτικές δυνάμεις, οι οποίες δεν συμφωνούν με αυτήν την τραγική εξέλιξη.

Να φτιαχτεί δηλαδή ένα πολιτικό, κοινωνικό, αυτοδιοικητικό μέτωπο, όσο το δυνατόν πιο ευρύ, όσο το δυνατόν πιο ενωτικό και εν ανάγκη να καλέσει και σε δημοψήφισμα στην πόλη του Πειραιά και στην ευρύτερη περιοχή, αν χρειαστεί, προκειμένου να αποφασίσουν οι ίδιοι οι πολίτες κατά πόσο συμφωνούν με αυτήν την ιδιωτικοποίηση.

Πάντως δεν μπορεί να γίνει σε καμία περίπτωση ερήμην των πολιτών, ερήμην των κατοίκων του Πειραιά, ερήμην των κατοίκων της Β΄ Περιφέρειας του Πειραιά. Και πιστεύω ότι μπορούμε να πετύχουμε θετικά αποτελέσματα. Μνημόνια έχουν περάσει πολλά, αλλά δεν είναι κατ' ανάγκη απαραίτητο οι μνημονιακές δεσμεύσεις να εφαρμοστούν. Πολλές δεν εφαρμόζονται. Πολλές ακυρώνονται. Γιατί; Γιατί τις ακυρώνει η πάλη και ο ενωμένος αγώνας του ελληνικού λαού.

Επομένως εδώ δεν μπορούμε να σηκώσουμε τα χέρια ψηλά και να πούμε ψηφίστηκε στο μνημόνιο και επομένως επειδή πρέπει να είναι μνημονιακή υποχρέωση, επειδή η κυβέρνηση θα το προχωρήσει, θα τα καταφέρει. Όχι δεν θα τα καταφέρει. Δεν θα πετύχει τίποτα, δεν θα περάσει. Γιατί δεν το θέλει ο ελληνικός λαός. Συνδέεται αυτός ο αγώνας επίσης με την ανάπλαση, με το θέμα της ανάπλασης των λιπασμάτων.

Είναι ένα θέμα το οποίο αν θέλετε και προσωπικά είμαι συναισθηματικά πολύ δεμένος, διότι από την πρώτη στιγμή που εκλέχτηκα Βουλευτής συνδέθηκα με αυτό το θέμα, με τον αγώνα, για την ανάπλαση, για να μείνει ο χώρος, χώρος των δημοτών, χώρος ελεύθερος, χώρος που μπορεί να αναπτυχθούν δραστηριότητες κοινωφελείς και μόνο κοινωφελείς, χώρος πρασίνου, χώρος αναψυχής, δηλαδή με δύο λόγια να υπάρχει ανάπλαση και ανάκτηση αυτού του χώρου από τους πολίτες και τους δημότες.

Δεν είναι δυνατόν βεβαίως να συζητάμε σοβαρά για ανάπλαση, αν το λιμάνι πουληθεί και το παραλιακό μέτωπο του χώρου των λιπασμάτων εκχωρηθεί σε ιδιωτικά και μάλιστα ξένα κερδοσκοπικά συμφέροντα. Είναι σχεδόν ασύμβατη αυτή η συνύπαρξη, του παραλιακού μετώπου το οποίο θα επιδιώκει αυτός που κατέχει, ο αγοραστής του λιμανιού, ο ιδιώτης, όποιος και αν είναι να αυξήσει τα κέρδη του και επομένως να το αξιοποιήσει προς όφελος του, είναι αδύνατον να συνυπάρξει με την ανάπλαση του χώρου.

Άλλωστε η ανάπλαση, ένας λόγος για τον οποίο γίνεται και ίσως είναι από τους κυριότερους, είναι να μπορεί να έχουν πρόσβαση οι πολίτες στο θαλάσσιο μέτωπο, στη θάλασσα, η οποία έχει αποκλειστεί από τους Πειραιώτες. Το θαλάσσιο μέτωπο δυστυχώς είναι κατοχή του ΟΛΠ, του δημόσιου ΟΛΠ με απαράδεκτο τρόπο, χωρίς να έχουν πρόσβαση οι πολίτες, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να βλέπουν την θάλασσα.

Ένας παραπάνω λόγος που πρέπει να αγωνιστούμε για να μην πωληθεί το λιμάνι, είναι για να μπορέσουμε να επιτύχουμε το όραμα

της ανάπλασης. Και αυτός είναι ένας πρόσθετος λόγος για να αγωνιστούμε.

Από κει και πέρα βεβαίως πρέπει να γίνουν άμεσα ορισμένα πράγματα στον χώρο αυτό. Και αυτά τα πράγματα θα είναι υποβοηθητικά και του αγώνα για να μην περάσει η ιδιωτικοποίηση. Υπήρξε ο χώρος αυτός, δεν θέλω να κάνω τώρα εγώ ιστορική αναδρομή, ούτε να επικρίνω ως πούμε με ένα στενό τρόπο το τι γινόταν πριν. Ο χώρος αυτός, επιτρέπετο εκεί κάθε είδους δραστηριότητα. Και βιομηχανική δραστηριότητα.

Έφερα ρύθμιση, νομοθετική ρύθμιση με την οποία, είναι γνωστή σε όλους, απαγόρευσα τις βιομηχανικές δραστηριότητες και επιτρέπονταν μόνο κοινωφελείς δραστηριότητες. Συντελεστής δόμησης πάρα πολύ χαμηλός και πολεοδόμηση από το Δήμο. Είναι τρεις τομές οι οποίες αλλάζανε την όψη του χώρου. Βεβαίως αντιμετώπισα από την πρώτη στιγμή θεούς και δαίμονες, διότι τεράστια ήταν αυτά τα συμφέροντα που θέλουν real estate και διάφορες χρήσεις στον χώρο αυτό, οι οποίες να τους αποφέρουν δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι ο τελευταίος εναπομείναν ελεύθερος χώρος, ο οποίος μάλιστα είναι μέσα σε αστικό ιστό.

Τέτοιοι χώροι δεν υπάρχουν σε όλο το λεκανοπέδιο. Ούτε καν του Ελληνικού δεν έχει τέτοια αξία και τέτοιες δυνατότητες να αποφέρει υπεραξίες ως χώρος. Ε αυτό κόπηκε με αυτήν την διάταξη και για αυτό με κατηγορούσαν ότι δήμευα τις περιουσίες μεγάλων συμφερόντων στον χώρο αυτό.

Δεν πτοήθηκα, όπως δεν πτοήθηκα στην θητεία μου για αυστηρά παρεμβάσεις που έκανα, που τους έγραφα στα παλιά μου τα παπούτσια

και για αυτό ζητούσαν την κεφαλήν μου επί πίνακι. Και το ευρωπαϊκό κατεστημένο και το εγχώριο κατεστημένο. Εκκαθαρίστε από τον Λαφαζάνη και τους περί αυτών, γνωστή η κατάσταση για να απαλλαγείτε από τα βαρίδια, προκειμένου να κάνετε ρεαλιστική πολιτική. Την γνωρίζετε αυτήν την κατεύθυνση, αυτή ήταν πασίγνωστη σε όλο τον ευρωπαϊκό χώρο και στον ελληνικό τύπο.

Καθημερινά, βροχή τα δημοσιεύματα και οι επιθέσεις. Λέω όμως ότι αυτά, δεν παίζουν ρόλο, αυτά ήταν αναμενόμενα, αν θέλει κανείς να συγκρουστεί με συμφέροντα προκειμένου να ωφελήσει τον τόπο και τον ελληνικό λαό. Αυτό ήταν δεδομένο, δεν υπάρχει περίπτωση.

Αυτή η τροπολογία, αυτή η ρύθμιση, η νομοθετική ρύθμιση, δεν μπόρεσε να περάσει, διότι μας πρόλαβαν οι εξελίξεις του μνημονίου. Είπαμε το γνωστό ΟΧΙ, διαχωρίστηκαν οι δρόμοι και τα πράγματα δεν ευοδώθηκαν. Ήταν μέσα σε ένα νομοσχέδιο αυτή η ρύθμιση, το οποίο ήταν καυτό, όλο καυτό το νομοσχέδιο. Καταργούσε σειρά συμφεροντολογικών διατάξεων στην πολεοδόμηση, όχι μόνο στο λεκανοπέδιο αλλά και σε όλη την Ελλάδα. Δεν πέρασε αυτό το νομοσχέδιο.

Ελπίζω, επιδιώκω και θέλω το όλο το νομοσχέδιο και αυτή η ρύθμιση να περάσει αμέσως τώρα με βάση και τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η κυβέρνηση αμέσως τώρα στην Ελληνική Βουλή. Θα το στηρίξουμε να περάσει και νομίζω πρέπει να το στηρίξουν οι πάντες, διότι είναι προς το καλό, οι πάντες εννοώ εδώ στο Κερατσίνι, στον Πειραιά, διότι είναι προς το καλό όλων των πολιτών και όλου του Πειραιά. Και όλου του λεκανοπεδίου θα έλεγα, διότι αυτός ο χώρος

δεν θα είναι μόνο για τους Πειραιώτες, θα είναι ένας χώρος που μπορεί να επωφεληθεί ο κάθε πολίτης σε όλη την Αττική.

Λοιπόν αυτό πρέπει να προχωρήσει άμεσα, το νομοσχέδιο, να προχωρήσει και να ψηφιστεί η ρύθμιση. Δεν πρέπει το μνημόνιο να συμπαρασύρει και αυτές τις δεσμεύσεις και αυτές τις ρυθμίσεις. Αυτές οι ρυθμίσεις δεν έχουν γραφεί πουθενά, σε κανένα μνημόνιο. Επομένως δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία να μην περάσουν. Εκτός αν ας πούμε θεωρούμε ότι μέσα στο μνημόνιο είναι και οι συναφείς αντιδράσεις των μεγάλων συμφερόντων που συνδέονται με το real estate στο χώρο των λιπασμάτων. Δεν θέλω να πιστέψω κάτι τέτοιο, δεν θέλω να θεωρήσω ότι υπάρχουν τέτοιες δεσμεύσεις.

Αυτή η ρύθμιση, που ήταν και κυβερνητική ρύθμιση, πρέπει να προχωρήσει και αυτό θα είναι ένα θετικό βήμα έτσι και αλλιώς στον αγώνα για την ανάκτηση και το παραλιακού μετώπου και την ματαίωση της ιδιωτικοποίησης, του ξεπουλήματος του λιμανιού του Πειραιά. Σε αυτόν τον αγώνα είναι προφανές ότι και εγώ προσωπικά και η Λαϊκή Ενότητα αφιερώνουμε όλες μας τις δυνάμεις.

Πιστεύω στην ευρύτερη δυνατή πολιτικοκοινωνική ενότητα και στο ευρύτερο δυνατό πολιτικοκοινωνικό μέτωπο σε αυτά τα θέματα, πέρα από άλλες διαφορές. Αυτά τα θέματα είναι μείζονα, είναι θέματα ζωής, είναι θέματα προοπτικής και μπορούμε να έχουμε μια περίλαμπρη νίκη. Αν το πιστέψουμε, θα την έχουμε την νίκη. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ο κ. Λαμπρίδης και μετά είναι η κ. Ντέρου.

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ:

Καταρχήν να πω ότι η σημερινή πρωτοβουλία για αυτό το Δημοτικό Συμβούλιο είναι ιδιαίτερα σημαντική. Είναι ο μοναδικός Δήμος που έχει βγει μπροστά σε αυτήν τη διαδικασία τόσο έντονα και με τόσο έτσι τρόπο διεκδικητικό και αγωνιστικό και νομίζω ότι η σημερινή συνεδρίαση προσφέρεται να είναι ένα εφαλτήριο για να ξεκινήσουν κινητοποιήσεις οι οποίες θα βοηθήσουν σε ένα στόχο κοινό, ο οποίος περιγράφεται πολύ καλά στο ψήφισμα το οποίο έχει τεθεί σήμερα εδώ.

Είναι γεγονός ότι η πώληση του λιμανιού είναι μια αρνητική εξέλιξη, είναι ένα λάθος. Κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν είναι ένα λάθος η πώληση του λιμανιού, οι λόγοι είναι πολλοί τους ανέπτυξε και ο Δήμαρχος προηγουμένως, είναι πολλοί, εννοώ του οικονομικούς όσον αφορά το αντάλλαγμα, τους στρατηγικούς για την χώρα. Να πάρουμε τα ζητήματα τα εργασιακά από το παράδειγμα της COSCO, αυτήν την στιγμή δείχνει τι θα ακολουθήσει και στο λιμάνι του Πειραιά, εφόσον επικρατήσει μια τέτοια αντίληψη.

Είναι λόγοι κοινωνικοί, θέλετε λόγοι περιβαλλοντικοί; Είναι όλοι αυτοί. Όλοι αυτοί που κάνουν αυτήν την επιλογή, μια λάθος επιλογή. Και δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο, γιατί από πολλούς εδώ αναφέρθηκαν πολλά γύρω από αυτό. Σημαντικό επίσης είναι ότι σε αυτήν την περίπτωση, σε αυτήν την επιλογή που έγινε και το ανέφερε πολύ καλά ο Αντιπεριφερειάρχης, ο Γιώργος ο Γαβρίλης, το μέτωπο μπορεί και είναι πολύ μεγάλο και ευρύ.

Επειδή έζησα και την περίοδο έντονα, γιατί συμμετείχα, της παραχώρησης στην COSCO, θυμηθείτε ότι εκείνη την περίοδο πάρα πολλοί φορείς που σήμερα αντιτίθεται στην ιδιωτικοποίηση ήταν υπέρ

της παραχώρησης στην COSCO. Σήμερα όμως δεν είναι έτσι τα πράγματα. Το σύνολο σχεδόν των φορέων του Πειραιά, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, αντιτίθεται σε αυτήν την πώληση και δεν είναι μόνο λόγοι ιδεολογικοί πολιτικοί, έτσι επειδή βλέπουμε και φορείς εργοδοτικούς που αυτήν την στιγμή βλέπουν ότι μια τέτοια εξέλιξη θα δημιουργήσει ένα τεράστιο πρόβλημα.

Γιατί πάμε λοιπόν σε αυτήν την επιλογή; Υπάρχουν διαφορετικές αντιλήψεις και πολλές απόψεις. Τα στρατόπεδα είναι συγκεκριμένα, τα είπα προηγουμένως. Είναι άνθρωποι οι οποίοι, πολίτες, συμφέροντα οι οποίοι λένε ότι η πώληση θα είναι μια θετική εξέλιξη και πολίτες που είναι στο στρατόπεδο, πολίτες, φορείς και πρέπει να είναι πάρα πολλοί που λένε ότι θα είναι μια αρνητική εξέλιξη.

Υπάρχει όμως ένα ζήτημα αυτήν την στιγμή. Υπάρχει ένα ζήτημα. Ενώ υπάρχει λοιπόν όλη αυτή η συμφωνία, κινηματικά βλέπουμε ότι αυτό το πράγμα είναι πάρα πολύ χαμηλά. Και πιστέψτε με, ξέροντας και γνωρίζοντας τις διαδικασίες αυτήν την στιγμή, το ότι είναι πολύ χαμηλά σε κινηματικό επίπεδο όλη η διαδικασία, δημιουργεί ένα πρόβλημα και δεν είναι καλό. Θα πρέπει να διεκδικήσουμε.

Χρειαζόμαστε ένα μαζικό, ταξικό κίνημα, δυνατό, έντονο, το οποίο θα παλέψει. Θα παλέψει για μια σειρά από ζητήματα. Και η πάλη για αυτό, μπορεί να είναι οι κοινός παρανομαστής για όλους μας. Υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, εκτέθηκαν εδώ, όπως και διαφορετικές απόψεις για ποιον λόγο πάει η κυβέρνηση σε αυτήν την επιλογή. Θα μπορούσα να σας πω, αλλά δεν θα το κάνω τώρα, και άλλες επιλογές που θα είχαν γίνει, πολιτικές, που θα οδηγούσαν όχι

μόνο στον Πειραιά και στη Θεσσαλονίκη, αλλά και στην Αλεξανδρούπολη και σε άλλα λιμάνια, που αυτήν την στιγμή με αυτές τις πολιτικές επιλογές σηκώνοντας το λάβαρο ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, αλλά θα οδηγούσαν σε τέτοια αποτελέσματα.

Μπορώ, έχω επιχειρήματα, πιστέψτε με για αυτό, δεν θέλω τώρα να μπω σε αυτό. Θέλω να μπω στον κοινό παρανομαστή όμως, που είναι ότι θα πρέπει να αναπτυχθεί ένα κίνημα το οποίο και στο επόμενο διάστημα θα έπρεπε να είναι αυτό που ονομάζεται μαζικό, έντονο, σκληρό, δυνατό, αλλά και μετά. Και λέω το επόμενο διάστημα, το πολύ σύντομο,, ότι μέχρι την επόμενη βδομάδα θα έχουμε εξελίξεις κρίσιμες και η αντίδραση θα πρέπει να είναι άμεση και καλά σχεδιασμένη.

Ένα δυνατό κίνημα που θα παλέψει το πρώτο αυτό που βάζει και το ψήφισμα, την ακύρωση της πώλησης. Σημαντικό, είναι εύκολο; Δεν είναι καθόλου εύκολο. Είναι μνημονιακή υποχρέωση και δεν με κάνει αισιόδοξο. Θα σας πω την πραγματικότητα. Και δεν με κάνει αισιόδοξο γιατί πραγματικά το κίνημα αντίστασης, όλο αυτό το διάστημα ήταν κατώτερο των περιστάσεων. Δεν ήταν μαζικό. Θέλουμε να κοροϊδευόμαστε; Είδαμε σύσσωμη την Πειραιϊκή κοινωνία να αντιτίθεται, στο δρόμο λέω, όχι ως άποψη, όχι στο καφενείο, όχι στον καναπέ, όχι στο φίλο μου δίπλα, κινηματικά είδαμε στην Πειραιϊκή κοινωνία παρά τις προσπάθειες που γίνανε να αντιτίθεται αυτήν την επιλογή.

Δυστυχώς δεν το είδαμε και θα πρέπει να αναρωτηθούμε για αυτό. Θα το φτιάξουμε; Θα πρέπει να την ξεσηκώσουμε την κοινωνία; Ναι συμφωνώ σε αυτό, θα πρέπει. Είδαμε ένα μαζικό δυνατό κίνημα να

διεκδικήσει και άλλα ζητήματα, όπως για παράδειγμα το θέμα των λιπασμάτων όλο αυτό το διάστημα. Ήταν ένα κίνημα, όχι μόνο τώρα, αλλά και παλιότερο, ικανό που να δημιουργήσει κάποιες διεκδικήσεις; Δεν ήταν. Δεν ήταν, ήταν κατώτερο των περιστάσεων.

Να αναρωτηθούμε όλοι γιατί έγινε αυτό. Δεν υπήρχε μαζικότητα, δεν ήταν το κύριο σημείο για το οποίο η κοινωνία ασχολήθηκε. Και μη μου πείτε για το σήμερα, γιατί ακούω και μια κριτική στη Δημοτική Αρχή τώρα ότι ξέρετε σήμερα δεν ....

Εγώ θα θυμίσω ότι η ιστορία αυτή έχει ξεκινήσει πολύ, πολύ πριν. Η παραχώρηση της παραλιακής ζώνης στα λιπάσματα, δεν είναι ένα θέμα που συνδέεται άμεσα με την ιδιωτικοποίηση. Εφόσον ο ΟΛΠ ήταν κρατικός, δεν ήταν και για μας διεκδίκηση να έχουμε την παραλιακή ζώνη; Δηλαδή αν ο κρατικός ΟΛΠ έφτιαχνε εκεί λιμάνι κρουαζιέρας ή ακτοπλοΐας, θα είμαστε ικανοποιημένοι επειδή ο ΟΛΠ θα είναι κρατικός, που θα πρέπει να είναι κρατικός. Και δοθήκαν ευκαιρίες, γιατί το 2008 για παράδειγμα, η υφιστάμενη σύμβαση παραχώρησης αναθεωρήθηκε, κυρώθηκε ξανά. Ποιες ήταν οι αντιδράσεις τότε των Δημοτικών Αρχών των παραλιμένων Δήμων; Τι έκαναν; Πόσο πήγαν τα πράγματα μπροστά; Που ήταν πολύ πιο εύκολες οι συνθήκες, για δύο λόγους.

Τον έναν λόγο τον είπε προηγουμένως ο Αντιπεριφερειάρχης, ήταν μια περίοδος που η κρίση δεν ήταν αυτή που είναι σήμερα, τα πράγματα ήταν πολύ καλύτερα και τα περιβαλλοντικά ζητήματα, τα ζητήματα ποιότητα ζωής απασχολούσαν, συγκινούσαν πολύ περισσότερο την κοινωνία. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και το δεύτερο ήταν ότι είχαμε ένα δημόσιο λιμάνι και θα μπορούσαμε

πολύ εύκολα, κόμματα, φορείς, Δημοτικές Αρχές να διεκδικήσουν τότε. Έχουμε ευθύνες για αυτό; όχι δεν έχουμε. Μπορούμε να φτιάξουμε τώρα ένα μαζικό κίνημα για να το κάνει αυτό; νομίζω ότι μπορούμε.

Για τα εργασιακά δικαιώματα, χρειαζόμαστε πάλι ένα δυνατό, μαζικό κίνημα, το οποίο θα διεκδικήσει όχι μόνο, το οποίο είναι το μείζον αυτήν την στιγμή, οι άνθρωποι που δουλεύουν αυτήν την στιγμή στο λιμάνι να έχουν τη δουλειά τους με αξιοπρεπείς αμοιβές.

Αλλά να διεκδικήσει και το κάτεργο της COSCO να καταργηθεί, να πάψει να είναι κάτεργο. Να έχουν οι άνθρωποι συνθήκες εργασίας που ταιριάζουν σε ανθρώπους και να μην έχουμε το μοντέλο της Κίνας. Το έχουμε αυτό το κίνημα; Δεν το έχουμε. Δεν το έχουμε συνάδελφοι. Γιατί μιλάμε και ξέρετε κάτι, έχουμε ευθύνες, πάρα πολλές, βάζω και τον εαυτό μου μέσα, από όλες τις πλευρές, που αυτό δεν έχει αναπτυχθεί μέχρι σήμερα. Να το διεκδικήσουμε; Εγώ λέω να το διεκδικήσουμε και να είναι κοινός παρανομαστής για όλους.

Να βάλουμε το θέμα της ζώνης. Ναυπηγοεπισκευαστική, πράγματι υπάρχει μεγάλο ζήτημα. Είναι και οι επιχειρήσεις πάρα πολλές και δεν ξέρω αν διασφαλίζεται και δεν νομίζω τώρα, θα το δούμε, αν διασφαλίζονται οι όροι. Τουλάχιστον όλες αυτές οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις να μπορούν να λειτουργούν και την επόμενη ημέρα. Είναι και το θέμα όμως των εργασιακών δικαιωμάτων. Είχαμε το προηγούμενο διάστημα ένα κίνημα το οποίο να ζητήσει, να διεκδικήσει την αναζωογόνηση της ζώνης; Δεν το είχαμε, δεν το είχαμε και πάλι έχουμε ευθύνες εδώ. Και να το δούμε γιατί δεν το είχαμε. Αντικειμενικά τις έχουμε. Όταν έχω πλειοψηφία σε ένα Δήμο,

σε ένα χώρο, σε ένα συνδικάτο, αντικειμενικά όταν κάτι δεν μπορώ να το διεκδικήσω έχω ευθύνες, αντικειμενικά, τι να λέμε τώρα.

Για παράδειγμα ότι στην ζώνη αυτήν την στιγμή ενώ υπάρχει συλλογική σύμβαση εργασίας, δεν τηρείται και τα μεροκάματα είναι στο μισό. Δεν υπάρχει ευθύνη για αυτό; υπάρχει. Θα φτιάξουμε ένα κίνημα με κοινό παρανομαστή όλων; Αν θέλουμε. Ταξικό κίνημα, δεν υπάρχει ταξικό κίνημα, γιατί στην ζώνη την οποία έχετε πλειοψηφία, ξέρεis πολύ καλά ότι το μεροκάματο είναι στα 30 ευρώ. Και έχεις μια ευθύνη για αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Χρήστο μισό λεπτό. Λίγο ησυχία σας παρακαλώ πολύ.

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ:

Κατά συνέπεια νομίζω ότι ο κοινός παρανομαστής όλων είναι αυτός. Αν θέλουμε να κερδοσκοπήσουμε πολιτικά μπορούμε και ο καθένας με το μαγαζάκι του, να πάμε και να κάνουμε κάποιες επιλογές. Δεν θα βγει πουθενά. Και θα τσιμπήσουμε και μια δυο μοναδούλες στις εκλογές, σε δύο Βουλευτές παραπάνω, δεν οδηγεί πουθενά. Πιστέψτε με, δεν είναι λύση αυτή. Δεν είναι λύση αυτή.

Τώρα για την συνέπεια ορισμένων ανθρώπων και επειδή άκουσα κάποια πράγματα. Καταρχήν όταν βάζουμε κάποια ζητήματα, όταν εκτιθέμεθα μια φορά, δεν πάμε να εκτεθούμε και δεύτερη.

Το 2014 επειδή έγινε μια αντίστοιχη επίθεση από την «Λαϊκή Συσπείρωση» στο Γιώργο τον Γαβρίλη τότε και στην Περιφέρεια, είχατε φέρει την πρόταση, την εισήγηση, που είχε κάνει τότε η Περιφερειακή Ενότητα, την εμφανίσατε ως ψήφισμα, που δεν ήταν το

ψήφισμα και είπατε να το ψήφισμα, να τι ζητήσαμε, να ποιο είναι το ψήφισμα.

Και σας το είπα τότε, και σας το έφερα και εκτεθήκατε. Και γράφτηκε και στα πρακτικά. Και έρχεστε σήμερα να κάνετε πάλι το ίδιο, παίρνοντας τρεις γραμμές από το ψήφισμα το δικό σας, τρεις άλλες γραμμές από το ψήφισμα που κατατέθηκε εδώ στην Περιφέρεια, και φτιάχνετε μια πραγματικότητα πλαστή. Δεν μαθαίνετε, εκτίθεστε και δεν μαθαίνετε.

Και θα αναφερθώ λιγάκι και στο προσωπικό μου ζήτημα, έτσι γιατί το έβαλες, επειδή είμαι στο Υπουργείο. Κοιτάζτε εύκολο είναι να πω εγώ ότι ξέρεις κάτι εγώ ψήφισα μνημόνιο, δεν ψήφισα. Κοιτάζτε η πολιτική ευθύνη που φέρω εγώ και είμαι και μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, την αναλαμβάνω πλήρως. Εντάξει, αν μπορώ να μιλήσω, να ξέρουμε ότι είναι το περιβάλλον που μπορώ να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σε παρακαλώ πολύ κύριε.

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ:

Άκουσε να δεις, για την πρόταση σου μπορώ να σου πω πράγματα. Αλλά αυτήν την στιγμή είναι το μείζον και το μείζον είναι τι θα κάνουμε με τα λιπάσματα, τι θα κάνουμε με την εργασία. Θέλεις να κερδοσκοπήσεις, κερδοσκόπησε. Πάρε τον λόγο και κερδοσκόπησε. Δεν θα το κάνω όμως εγώ αυτήν την στιγμή. Θα με αφήσεις να πω αυτό που θέλω.

Και σου λέω την πολιτική ευθύνη την αναλαμβάνω και τώρα, την πολιτική την αναλαμβάνω και τον καιρό που ήταν η παραχώρηση στην COSCO και διαδήλωνα στην Αθήνα και ορισμένοι δεξιώνονταν τον

..... και τον κινέζο πρόεδρο στο Μέγαρο. Κάποιοι κάνουνε αυτό τότε. Επειδή τα θυμάμαι. Σε παρακαλώ πολύ. Μπορώ να σου πω, αλλά καταλαβαίνω, ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σας παρακαλώ πολύ. Εδώ πέρα δεν ήρθαμε όποιος φωνάζει πιο πολύ. Σας παρακαλώ σταματήστε.

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ:

Μην στεναχωριέσαι, κάτι θα πάρεις. Λοιπόν αν δεν μπορούμε να έχουμε άποψη....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σε παρακαλώ πολύ κάθισε κάτω, δεν έχεις τον λόγο.

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ:

Θέλεις συγκεκριμένα πράγματα; Δεν έχω κανένα πρόβλημα. Κανένα πρόβλημα, κοιτάζω τον κόσμο στα μάτια όσο θέλω. Έτσι; να το καταλάβεις αυτό. Από κει και πέρα την ευθύνη την αναλαμβάνω.

Καταλαβαίνω όμως, για τον κόσμο που είναι στο ΣΥΡΙΖΑ, για τον κόσμο που εργάζεται στα Υπουργεία ή οτιδήποτε, ότι πολλοί θα ήθελαν πιθανότατα ανθρώπους και στελέχη οι οποίοι θα ήθελαν αυτήν την ιδιωτικοποίηση. Θα ήθελαν το ξεπούλημα, θα ήθελαν αυτούς τους όρους, θα ήθελαν τα λιπάσματα να δοθούν σε ιδιώτη, θα ήθελαν το λιμανάκι των αλιέων να δοθεί σε ιδιώτη. Το καταλαβαίνω, πολιτικά μπορείς να επενδύσεις σε αυτό, είναι κατανοητό. Για μένα όμως δεν είναι λογική αυτή.

Εάν μπορούσαμε με αυτό το κίνημα και με τους ανθρώπους που εργάζονται για αυτό, να σώσουμε θέσεις εργασίας, για εμένα είναι πολύ σημαντικό. Για εσένα μπορεί να μην είναι. Και συγγνώμη που

μιλάω για σένα. Αν μπορέσουμε να σώσουμε το παράλιο μέτωπο, για μένα είναι πάρα πολύ σημαντικό. Μπορεί για άλλους να μην είναι, για μένα είναι. Το λιμανάκι των αλιέων, το Καστράκι, το κέντρο υγείας. Είναι ζητήματα τα οποία είναι πολύ σημαντικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριε μου, κύριε άμα έχετε άποψη να πείτε την άποψη σας, να λάβετε τον λόγο. Αλλιώς βγείτε έξω ή σταματήστε να παρεμβαίνετε.

ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ:

Άκουσε να δεις, για να τελειώνουμε τώρα, είναι το επίπεδο πολιτικής αντιπαράθεσης, το καταλαβαίνω, χαρακτηρίζει αυτούς που τα λένε και επιστρέφω όλους τους χαρακτηρισμούς.

Τελειώνοντας, επειδή προκληθήκαμε, ακούστε να δείτε, ακούστε να δείτε, για να είμαστε συγκεκριμένοι και επειδή ακούστηκε για διπλούς ρόλους, και πως μπορούμε να είμαστε στο ένα ή στο άλλο μέτωπο και πρέπει να διαλέξουμε και το ένα και το άλλο, προσωπική μου στάση, προσωπική μου στάση, εγώ θα ψηφίσω το κείμενο της Δημοτικής Αρχής, το ψήφισμα, αν και είναι προωθημένο ψήφισμα το οποίο μπορεί να δυσκολεύει πολιτικά, εγώ θα το ψηφίσω, και θα στηρίξω μια ειλικρινή προσπάθεια στο πλαίσιο που είπε και ο Δήμαρχος, να υπάρχει ένα ενιαίο μέτωπο, είτε για να ακυρωθεί η πώληση ή να σώσουμε ότι μπορούμε να σώσουμε.

Από κει και πέρα, βέβαια το ταγκό θέλει δύο, ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του, αυτή είναι η δική μου θέση. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κυρία Ντέρου. Λίγο ησυχία σας παρακαλώ πολύ. Θα πάρετε τον λόγο αλλά δεν θα κραυγάζετε. Δεν είναι λογική αυτή. Θα πάρετε τον λόγο αλλά δεν θα κραυγάζετε.

Ωραία, σταματήστε, προηγείται να μιλήσει η κ. Ντέρου και μετά θα πάρετε τον λόγο να πείτε ότι θέλετε.

ΝΤΕΡΟΥ:

Επειδή πολλά από αυτά που ήθελα να πω και από τις σκέψεις που μου δημιουργήθηκαν, θίχτηκαν από πολλούς ομιλητές, δεν θα μιλούσα. Αλλά πραγματικά, ήθελα να πω το εξής, ότι σήμερα καταλαβαίνω για άλλη μια φορά, είναι η σημερινή συνεδρίαση άλλο ένα δείγμα γιατί πολλά πράγματα πολύ σημαντικά, δεν πάνε μπροστά.

Γιατί από τη μία, συμφωνώ με τον κ. Ζούπη εδώ, το κλίμα είναι υποτονικό στον κόσμο, στο κίνημα σε αυτό που όλοι αναφερόμαστε, στο κίνημα και σε αυτό το κίνημα που όλοι αναφερόμαστε είναι ανενεργό γιατί έχει καλλιεργηθεί εδώ και πολλά χρόνια, τα τελευταία χρόνια στις συνειδήσεις μας ότι το δύσκολο, το αδιανόητο είναι και αδύνατο. Γιατί το να αγωνίζεται κανείς μέσα στα πλαίσια της κοινωνίας, μέσα στα πλαίσια αυτών των κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων, σε κάνει το λιγότερο γραφικό.

Και από την άλλη, γιατί όσοι, πάρα πολλοί μάλλον, για να μην είμαι απόλυτη, από αυτούς που κατέχουν μία θέση είτε σε τοπικό επίπεδο εξουσίας, είτε σε κεντρικό επίπεδο εξουσίας, αναλώνονται σε πολιτικές αναλύσεις για να αναδείξουν ποιος έχει τις λιγότερες ευθύνες, ποιος έπραξε καλύτερα, ποιος έπραξε χειρότερα. Σε ιστορικές αναδρομές που ναι είναι χρήσιμες σε μεγάλο βαθμό, αλλά ίσως σε

κάποιες άλλες στιγμές, όχι στο παρά πέντε. Είναι λοιπόν χρήσιμες και θα διαφωνήσω με την κριτική όμως εδώ, που έγινε, στο πλαίσιο αυτών των αναλύσεων, με την κριτική που έγινε και του κ. Πατίδη και του κ. Ζούπη, για τις ενέργειες του Δημάρχου και της Δημοτικής Κίνησης, γιατί γνωρίζω καλά όλες τις ενέργειες που έγιναν και από τον ίδιο το Δήμαρχο και από φορείς της Δημοτικής Αρχής. Και τις συναντήσεις και όλες τις προσπάθειες που έγιναν στο κομμάτι αυτό, για το θέμα που μιλάμε σήμερα.

Και ξέρω ότι ήταν από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε και που είπαμε ότι θα αναλάβουμε αυτήν την δημοτική διοίκηση, ήταν στοίχημα της Δημοτικής Αρχής και ακόμη είναι σε μεγάλο βαθμό, να επιτευχθεί αυτό το στοίχημα. Δηλαδή το λιμάνι, το λιμάνι του ΟΛΠ. Ξέρω πάρα πολύ καλά με πόσο όλοι μας σε αυτή τη διοίκηση προσπαθούμε για αυτό.

Και επιτρέψτε μου να διαφωνήσω και με τον κ. Πατίδη και με αγάπη με την κ. Περδίκη, γιατί ακούστηκαν κάποιοι όροι για διπλούς ρόλους.

Καταθέτω έτσι την προσωπική μου εκτίμηση και είμαι σίγουρη ότι ανεξάρτητα από το τι ψηφίζει εδώ μέσα ο καθένας, έχει ένα ρόλο και μια υποχρέωση. Και όχι διεκπεραιωτικά και τυπικά, αλλά ουσιαστικά. Είμαστε Δημοτικοί Σύμβουλοι και πρέπει ανεξάρτητα από όλα τα άλλα να υποστηρίζουμε τα αιτήματα και τα συμφέροντα των δημοτών μας. Και εδώ αυτήν την στιγμή το συμφέρον των δημοτών μας είναι να γίνει το λιμάνι πόλος υπερτοπικής εμβέλειας για την αναβάθμιση του Δυτικού Πειραιά.

Τι βγήκε λοιπόν σήμερα; Μια που φτάνουμε και στο τέλος της συνεδρίασης; Θεωρώ ότι πρέπει να βγει, ότι στοίχημα μας, όλων όσων είμαστε εδώ μέσα σήμερα, είναι να μεταδοθεί όσο γίνεται πιο έντονα, και στο τελευταίο σπίτι, το όραμα, το όραμα αυτό που έχουμε, να διευρυνθεί το κίνημα, να ενεργοποιηθούν περαιτέρω και οι τοπικοί σύλλογοι, και οι τοπικοί Σύμβουλοι και ο καθένας από μας και όσοι ανήκουν σε τοπικούς συλλόγους. Όχι να έρθουμε σε αυτό που έχει προγραμματιστεί το Σάββατο μόνοι μας. Ο καθένας από μας να ενεργοποιήσει όσο μπορεί περισσότερους.

Συμφωνώ και με το Παμπειραϊκό συλλαλητήριο και με όποια άλλη ενέργεια μπορεί να οργανωθεί και να έχει αποτέλεσμα, μπας και τελικά καταφέρουμε μέσα από όλα αυτά να γίνει ανάγκη όλων μας για την αναβάθμιση του Πειραιά πραγματικότητα.

Θεωρώ ότι αυτό πρέπει να βγει από την σημερινή συνεδρίαση. Και όχι όλες οι άλλες οι κραυγές και οι προσπάθειες για το ποιος είναι καλύτερος, ποιος είναι χειρότερος, που δυστυχώς μου άφησαν μια πάρα πολύ πικρή γεύση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Περάστε σε ένα μικρόφωνο και πείτε και το όνομα σας.

ΜΠΑΤΟΥΔΑΚΗΣ:

Καταγράψτε το, Γιώργος Μπατουδάκης λέγομαι. Τις τελευταίες τρεις ώρες, ακούω ανθρώπους που κυβέρνησαν και κυβερνάνε και θα κυβερνάνε αύριο, να αλλάζουν για τρίτη και για τέταρτη φορά τη θέση τους για τους τελευταίους 9 μήνες.

Η πολιτική ευθύνη, όχι μόνο σε αυτήν την χώρα, αλλά παγκοσμίως, δεν λέει τίποτα απολύτως. Η ευθύνη του καθενός για τις

πράξεις του και για τις επιλογές του λέει. Αυτήν αναλαμβάνει ο καθένας. Και όχι εδώ μέσα ο καθένας να λέει ότι θέλει κάθε φορά, που τυχαίνει να ερχόμαστε και να τον ακούμε και τις άλλες φορές που δεν τυχαίνει να τον ακούμε και να κάνει άλλα τις υπόλοιπες. Λίγη ντροπή, λίγη συνέπεια και μην λέτε ότι θέλετε. Πολλοί από δω.

Γιατί εγώ έχω μετρήσει μέχρι στιγμής οκτώ διαφορετικές εκδοχές του ΣΥΡΙΖΑ. Πριν, κατά τη διάρκεια και μετά. Κάποιους που έχουν ψηφίσει, που ήταν Βουλευτές, άρα νομοθετική εξουσία και κάποιους που ήταν Υπουργοί, άρα εκτελεστική εξουσία. Και πάντα φταίει κάποιος άλλος τύπου ΣΥΡΙΖΑ για αυτήν την επιλογή που πάρθηκε τελικά. Λίγη συνέπεια και λίγη σοβαρότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Άλλος;

ΠΕΤΡΙΔΗΣ:

Ονομάζομαι Πετρίδης Γιώργος. Είχα την τιμή στην προηγούμενη τετραετία να είμαι Δημοτικός Σύμβουλος με την «Λαϊκή Συσπείρωση». Θέλω να κάνω και εγώ μια κατάθεση ψυχής, όπως έκανε η κ. Περδίκη, αν θυμάμαι καλά το όνομα της. Συμφωνώ σε όλα μαζί της, διαφωνώ σε ένα μόνο. Ο αγώνας δεν είναι πατριωτικός, είναι ταξικός. Εκεί είναι η διαφορά μου μαζί της.

Η κατάθεση που θέλω να κάνω είναι η εξής, επειδή λόγια, όχι δεν μπορεί να είναι, αποδείχτηκε ιστορικά αυτό κ. Περδίκη. Εντάξει λοιπόν. Σήμερα είναι καθαρά ταξικός. Θέλω να πω μιας και λέχθηκαν πάρα πολλά λόγια, εγώ θα χρησιμοποιήσω λίγο ποίηση. Εκείνος ο Διονύσιος Σολωμός είπε το εξής, δυστυχισμένε μου λαέ, καλέ και αγαπημένε, πάντα ευκολόπιστε και πάντα προδομένε.

Η διεύθυνση είναι προς το ΣΥΡΙΖΑ. Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία το παλιό το ξέραμε, είδαμε και το καινούργιο. Υπάρχει ένας άλλος μεγάλος που είπε το εξής, ειπώθηκαν τόσα ψέματα που ντράπηκαν και τα ίδια. Γιατί δεν ντράπηκαν αυτοί που τα είπαν. Η διεύθυνση είναι πάλι προς το ΣΥΡΙΖΑ.

Το δεύτερο το είπε ο Λουντέμης, ο οποίος ήταν αριστερός, αλλά ήταν αριστερός όμως παλιάς κοπής. Δεν είναι βολεμένος αριστερούλης όπως το παίζουν σήμερα κάποιοι και με τα παχιά λόγια βάλανε τον λαό να κοιμάται και μιλάνε σήμερα εκείνοι .....για το οποίο συνέβαλαν τα μέγιστα για να κοιμάται, με την παράταξη που έχουν, εκεί που υπάρχουν εργαζόμενοι. Γιατί; Ψηφίστε μας και θα σας σώσουμε.

Εδώ οδηγήθηκε λοιπόν και έφτασε εδώ το κίνημα και τώρα το θέλουμε για να μπει μπροστά, για να το σώσουμε. Πιστεύω λοιπόν ότι πράγματι είναι ταξικός ο αγώνας, και μόνο με αυτήν την κατεύθυνση μπορεί να υπάρξει λύση για τον λαό μας και για τις ανάγκες του. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Η κ. Κασιμάτη και μετά να κλείσει ο Δήμαρχος.

ΚΑΣΙΜΑΤΗ:

Ευχαριστώ πολύ. Θα ήθελα αγαπητοί συμπολίτες και συμπολίτισσες, ευχαριστώ για τον λόγο. Να τελειώσουμε θα ήθελα τη διαδικασία κάπως θετικά. Ήθελα να μιλήσω τελευταία, ήθελα να σας ακούσω όλους.

Είναι αλήθεια ότι βρεθήκαμε τελικά όλοι αντιμέτωποι με τις αντιφάσεις μας. Όμως τώρα είμαστε σε αυτό το σημείο που η

ιδιωτικοποίηση, πώληση, παραχώρηση εν πάση περιπτώσει, προχωράει, και νομίζω ότι δεν είναι η ώρα τώρα να μοιράσουμε την υπαιτιότητα. Υπαιτιότητες σίγουρα υπάρχουν, δεν είναι μόνο εδώ μέσα, είναι στην κεντρική πολιτική, είναι στις τοπικές κοινωνίες, είναι στα Επιμελητήρια, αλλά ο χρόνος που έπρεπε να δράσουμε πιο αποτελεσματικά παρήλθε.

Θεωρώ ότι τώρα είναι η ώρα να μοιράσουμε την ευθύνη για το τι πρέπει να κάνουμε να σώσουμε οτιδήποτε αν σώζεται, να αποτρέψουμε τμήματα της παραχώρησης. Κατόπιν και όσο θα διαρκεί αυτή η μάχη, θα μπορέσουμε να πούμε πολλά και έχουμε να πούμε πολλά και πρέπει να πούμε πολλά, για να μάθουμε όλοι από τα λάθη μας. Είναι αλήθεια ότι αυτό το ψήφισμα που πήραμε εδώ από το Δήμαρχο, ο ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε να το έχει προσυπογράψει.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η ιδεολογική μας βάση είναι αυτή, εναντίον των ιδιωτικοποιήσεων και εναντίον της παραχώρησης ειδικά του ΟΛΠ. Από κει και πέρα, είναι επίσης γνωστό, το που βρέθηκε η κυβέρνηση και το γιατί βρέθηκε, επίσης θα εξεταστεί από την ιστορία.

Όμως, αυτή η ευθύνη και η πολιτική ευθύνη που έχουμε και εμείς οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, και θα μιλήσω και για τον εαυτό μου, γιατί ο λαός του Κερατσινίου με τίμησε εκκωφαντικά και όπως έδωσε εντολή όμως ξανά σε αυτήν την κυβέρνηση να προχωρήσει, γιατί όλοι έκαναν την πολιτική εκτίμηση για το τι πρέπει να γίνει τώρα. Το μη χείρον βέλτιστον.

Θεωρώ ότι είναι κοινή παραδοχή και δίκιο απόλυτο εδώ ο σύντροφός μου ο Χρήστος ο Λαμπρίδης, ότι δεν καταφέραμε να έχουμε

ένα κίνημα που θα έπρεπε να έχουμε στον Πειραιά για τη διάσωση του λιμανιού, για το βάρος που έχει το λιμάνι για την χώρα και για τον Πειραιά. Δεν καταφέραμε να γίνουμε Σκουριές και θεωρώ ότι θα μπορούσαμε να έχουμε γίνει Σκουριές.

Όμως τώρα υπάρχουν πράγματα, που μπορούμε να πετύχουμε, που μπορούμε να προσπαθήσουμε. Και από τη δική μας μεριά, γιατί για αυτήν μπορώ να μιλήσω αυτήν την στιγμή και αυτήν να κομίσω στην κοινή προσπάθεια, είναι να μιλήσουμε μέχρι την ύστατη ώρα. Πάνω στη βάση και στη δέσμευση του Πρωθυπουργού, για την μη τσιμεντοποίηση της περιοχής των λιπασμάτων. Να προσπαθήσουμε να διαφοροποιήσουμε όσο το δυνατόν, κατά το δυνατόν, την σύμβαση και για αυτό χρειάζεται, για αυτήν την περίοδο μια ενότητα σκοπού στο Κερατσίνι και στον ευρύτερο Πειραιά. Πρέπει να φτιάξουμε μια οργανωτική επιτροπή κινητοποιήσεων, για αυτήν την περίοδο, μέχρι την ολοκλήρωση της διαβούλευσης για την σύμβαση. Και δεν ξέρω αν πρέπει να είναι με, εν πάση περιπτώσει, με αφετηρία το Σάββατο ή και νωρίτερα, να γίνονται καθημερινές μαζικές κινητοποιήσεις στην περιοχή των λιπασμάτων, προκειμένου να δυσκολευτούν άπαντες να προχωρήσουν εν πάση περιπτώσει στην παραχώρηση και εκείνου του χώρου.

Θέλω να πω ότι είμαστε στο πλευρό σας, λυπάμαι αν αυτό για κάποιους ακούγεται αναποτελεσματικό. Εν πάση περιπτώσει η πορεία του καθενός και από το παρελθόν και από το μέλλον θα αποδείξει τι είναι ο καθένας, αλλά θεωρώ ότι αυτήν την στιγμή αυτό δεν είναι το μείζον. Το μείζον είναι να ενωθούμε αυτήν την στιγμή, ούτως ώστε να αποτρέψουμε τα χειρότερα. Και για αυτό θα ήθελα και θα σας

παρακαλούσα να επιδείξουμε την μέγιστη δυνατή σύμπνοια, να υποχωρήσουν οι προσωπικές αντιπαραθέσεις. Ως χώρα έχουμε περάσει μια πολύ μεγάλη δύνη, από τότε που μπήκαμε στα μνημόνια. Στα μνημόνια δεν μπήκαμε με ευθύνη του ΣΥΡΙΖΑ. Τα μνημόνια τα βρήκαμε. Υπάρχουν ευθύνες, υπάρχουν ευθύνες αλλά δεν είναι η ώρα τώρα. Μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λοιπόν ησυχία σας παρακαλώ.

ΚΑΣΙΜΑΤΗ:

Θέλω να πω στο Δήμαρχο, ότι είμαστε στη διάθεση του, να οργανώσουμε ότι πρέπει να οργανώσουμε και εκείνος να μπορέσει να προχωρήσει σε όλες τις δυνατές νομικές ενέργειες που μπορεί να κάνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ. Σε παρακαλώ κύριε μου, σε παρακαλώ πολύ. Σε παρακαλώ πολύ. Σας παρακαλώ πολύ. Ηρέμησε σε παρακαλώ πολύ. Κύριε μου δεν είναι συμπεριφορά να κραυγάζετε. Σε παρακαλώ. Δεν είναι συμπεριφορά αυτή, σε παρακαλώ πολύ. Ωραία, εκτονωθήκατε; Περάστε έξω να εκτονωθείτε, σας παρακαλώ πολύ.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Σας παρακαλώ, σεβαστείτε λίγο μια προσπάθεια να κρατήσουμε αυτό που έχετε όλοι σας. Σας παρακαλώ πολύ.

ΚΑΣΙΜΑΤΗ:

Δεν έχω να πω περισσότερα. Έτσι και αλλιώς οι πολιτικές ευθύνες πάντοτε αποδίδονται και αποδίδονται από τον λαό στην κάλπη. Τώρα λέμε για το τι θα κάνουμε κατά τη διάρκεια. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Λίγο ησυχία, σας παρακαλώ πολύ. Αυτός δεν είναι τρόπος να αντιμετωπίζετε τους ομιλητές, ούτε να υπερασπίζεστε τις απόψεις σας. Σε παρακαλώ πολύ κυρία μου, σας παρακαλώ πολύ. Μιλήσανε διάφοροι. Ο Δήμαρχος να κλείσει. Κύριε Μπεάζογλου σας παρακαλώ. Κύριε Νίκο όχι, θα μιλήσει ο Δήμαρχος. Σε παρακαλώ πολύ. Όταν θα έρθουμε στην ψηφοφορία. Κύριε Μπεάζογλου σε παρακαλώ. Θα μιλήσει ο Δήμαρχος και θα κλείσει. Ένα λεπτό για αιτιολόγηση ψήφου μετά μπορείς να πάρεις τον λόγο, αλλά τώρα δεν θα τον πάρεις τον λόγο.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ:

Ξεκινάω από ένα βασικό ζήτημα. Το έβαλε ο κ. Ζούπης, είναι η πρώτη φορά που θα συμφωνήσω με αυτόν και τελευταία. Δεν γίνεται, τρεις επικεφαλής παρατάξεων που κατέβηκαν πριν ένα χρόνο, ενάμιση και ζήτησαν την ψήφο των δημοτών, σήμερα σε μια στιγμή και σε μια συγκυρία που παίζεται ένα σημαντικό κομμάτι που αφορά το μέλλον της πόλης, οι δύο να μην είναι καν εδώ, ο ένας να έρχεται την ώρα που ήρθε και να μας κουνάει και το δάχτυλο. Θεωρώ ότι είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα. Δεν αφορά εμάς, αφορά την πόλη. Και η πόλη θα το μάθει, πρέπει να το μάθει.

Δεύτερο ζήτημα, δεν θα μπω στην ουσία πολλών πραγμάτων που άκουσα, θα πω γιατί. Με ενοχλεί όμως. Σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο που γνωρίζει, γιατί υπάρχουν και παλιοί Δημοτικοί Σύμβουλοι, που γνωρίζει ότι όταν παίζονταν ένα σωρό παιχνίδια γύρω από την περιοχή της ανάπλασης, εμείς συζητάγαμε για την φόρμουλα 1, και γεμίζαμε όταν έστηνε διυλιστήρια ο Μελισσανίδης, γεμίζαμε με πετρέλαιο στα

σχολεία μας με πετρέλαια του Μελισσανίδη, να ερχόμαστε σήμερα και να γινόμαστε τιμητές. Λίγο ντροπή δεν βλάπτει.

Τρίτο ζήτημα, θέλω να ζητήσω συγνώμη, θα τους την ζητήσω αύριο, γιατί δεν είναι εδώ, φύγανε, όλους εκείνους τους συμπολίτες μας που βρήκαμε, τους εκπροσώπους φορέων και τους καλέσαμε να κάνουμε μια συζήτηση στο Δημοτικό Συμβούλιο που θα είχε υψηλούς τόνους, αλλά που θα έχει ένα ουσιαστικό περιεχόμενο. Έφυγαν. Εδώ έχει μείνει το πολιτικοποιημένο κομμάτι της πόλης, αυτό το κομμάτι που σαφώς και το έχουμε ανάγκη, αλλά που μόνο του αυτό δεν υπάρχει περίπτωση να κάνει τίποτα.

Πετύχαμε όλοι, παίρνω και τη δική μου την ευθύνη, αυτούς τους ανθρώπους, που σε αυτούς φιλοδοξούμε να πάμε και να τους πείσουμε να κατέβουν στο δρόμο να υπερασπίσουν το μέλλον το δικό τους. Τους διώξαμε. Μήπως κάναμε κάτι λάθος εμείς; ας ψαχτούμε, όσοι έχουν τη διάθεση να ψάχνονται. Δεν υπάρχει περίπτωση, πραγματικά το λέω, δεν υπάρχει περίπτωση να απαντήσω σε κριτική από τα αριστερά. Γιατί δεν ακούω κριτική. Ακούω μια πολεμική με όρους όχι πολιτικούς, για πουλήματα, για το ότι κοροϊδεύεις και εξαπατάς ανθρώπους, χαρακτηρισμούς, που επειδή ξέρετε κάτι, υπερασπίζοντας αυτήν την στιγμή και τους συντρόφους μου που δεν μιλούν μέσα στην αίθουσα σήμερα, γιατί θα έπρεπε να πουν πολλά.

Έχουμε όλη μια ιστορία παιδιά σε αυτήν την πόλη. Ο καθένας μας. Καλό θα είναι να ερχόμαστε στο Δημοτικό Συμβούλιο όταν χρειάζεται. Για όσους έρχονται για πρώτη φορά, ευτυχώς και δεν είναι έτσι η αντιπαράθεση που γίνεται εδώ μέσα, να κάνουμε οξεία πολιτική κριτική, να αποκαλύπτουμε τις ευθύνες του καθενός, να κουνάμε το

δάχτυλο ρε παιδί μου γιατί εμείς είμαστε οι μόνοι αναμάρτητοι, επομένως μπορούμε να πετrobολούμε όλους τους υπόλοιπους. Να μην βλέπουμε τις δικές μας ευθύνες, να προχωράμε σε χαρακτηρισμούς, σε χαρακτηρισμούς που πληγώνουν αυτούς που υποτίθεται ότι θέλεις να πείσεις για να είσαι μαζί τους αύριο στην μάχη. Και κανείς από μας, από όλους τους πολιτικά σοφούς της αριστεράς, δεν έχει κάτσει στα σοβαρά να αναλύσει ένα γεγονός.

Από το Γενάρη σε αυτές τις εκλογές, έφυγαν 3.000 ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ και 800 του ΚΚΕ και πήγαν σπίτι τους. Και από τους 312 που πήραν οι σύντροφοι μου, χαριτολογώντας το λέω, δεν με θεωρούν σύντροφο τους από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πήγαν στους 306. Αντί να κάτσουμε όλοι εδώ να κάνουμε το πολιτικό μας χαρακίρι για την κατάντια που ο καθένας έχει βάλει το λιθαράκι του, δεν εξομοιώνω τις ευθύνες, κάποιοι έχουν τεράστιες ευθύνες, κανείς όμως δεν μπορεί να λέει ότι εγώ δεν φταίω, εμείς τώρα κουβεντιάζουμε αυτά που κουβεντιάζουμε.

Και ξαναλέω, δεν είναι πολιτική κριτική, δεν είναι σύγκρουση γραμμών. Είναι μια πολεμική λες και θέλουμε να πείσουμε εδώ, μεταξύ μας μωρέ μείναμε, και ξεραινόμαστε μεταξύ μας, πόσο πιο πολιτικά πονηρός, έξυπνος, καθαρός είναι ο καθένας από μας. Κάντε το, εγώ δεν θα ακολουθήσω, σας λέω αλήθεια, παρότι με ενόχλησε πάρα πολύ η κριτική από τα αριστερά μας.

Προφανώς και δεν θα σχολιάσω την προσπάθεια, εγώ δεν προσπαθώ να δημιουργήσω τύψεις συνείδησης σε κανέναν. Αν έχουμε τύψεις συνείδησης σημαίνει ότι έχουμε επίγνωση των πολιτικών μας πράξεων. Δεν θα απαντήσω λοιπόν σε κανέναν που αισθάνεται να

πνίγεται από τις τύψεις, που προσπαθεί να πει ότι αυτός ο Δήμαρχος, που εκπροσωπεί αυτή τη Δημοτική Αρχή, και είναι κομμάτι της, που μαζί με 24 ανθρώπους προσπαθούνε εδώ και ένα χρόνο να κρατήσουν ζωντανή την υπόθεση με την ανάπλαση, εδώ και ένα χρόνο και είμαστε ο μοναδικός Δήμος και είμαι περήφανος για αυτό, που στέκεται απέναντι στο έγκλημα του Μελισσανίδη και στο έγκλημα που διαπράττεται σήμερα στον ΟΛΠ, ανεξάρτητα από το ποιος κυβερνάει, να ερχόμαστε και να δεχόμαστε κριτική από κάποιους που από ότι φαίνεται έχουν μεγάλες τύψεις αλλά δεν έχουν τη διάθεση να μουν απέναντι στον καθρέπτη. Και να μας φορτώνουν τι; ξέρετε κάτι, δεν ψήφισα εγώ στη Βουλή μνημόνιο και είναι το μόνο μου πολιτικό σχόλιο, γιατί δεν γουστάρω να κάνω άλλο σήμερα. Δεν σήκωσα εγώ το χεράκι μου. Δεν άνοιξα εγώ πληγές που δεν κλείνουν.

Για να το τελειώνουμε λοιπόν και να πάμε λίγο, συγγνώμη για την ένταση, στην ουσία. Τι έχουμε μπροστά μας; έχουμε αυτό που ο καθένας με το δικό του τρόπο καταλαβαίνει. Για κάποιους έχουμε ένα ξεπούλημα από την μνημονιακή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, του λιμανιού. Για κάποιους άλλους έχουμε μια πίεση του ΣΥΡΙΖΑ να υπογράψει αυτήν την ιστορία. Για κάποιους τρίτους έχουμε ένα γενικότερο ξεπούλημα όλων των άλλων, που όλοι οι άλλοι τέλος πάντων οδηγούν την χώρα εκεί.

Για μένα και δεν είναι απολίτικο αυτό που λέω, τώρα, τώρα την στιγμή της μάχης, δεν μετράει αυτό. Ξέρουμε ποιος φταίει. Ο καθένας τον στοχοποιεί. Μήτσο ο καθένας βγαίνει και τον αντιμετωπίζει και τον τσακίζει. Θέλω το επόμενο Σάββατο όμως, και θα έπρεπε να θέλουμε όλοι, με ξεκάθαρους πολιτικούς στόχους, που είναι πλήγμα

στην πολιτική τους, πλήγμα στην πολιτική του κεφαλαίου για την σημερινή συγκυρία, να πάω να πω δύο ζητήματα, δύο ρε, όχι τρία. Δύο ζητήματα. Όχι στην ιδιωτικοποίηση του λιμανιού, όχι στο ξεπούλημα δημοσίων εδαφών. Δεν θέλει τρία.

Γιατί μερικές φορές όλοι εμείς οι σοφοί τι ξεχνάμε; Ξεχνάμε ότι έφτιαξε ολόκληρη εθνική αντίσταση, ότι έκανες ένα δημοκρατικό στρατό μετά με ένα σύνθημα, όχι δύο, ένα, ένα ήταν πολιτικά σοφοί μου σύντροφοι, και αυτό το ένα ήταν η λευτεριά στην πατρίδα και η λαοκρατία γενικώς.

Επομένως, επομένως, εγώ έκανα μια προσπάθεια και την προσπάθεια αυτή θα την συνεχίσουμε το επόμενο διάστημα, όσο μπορούμε, να καταφέρουμε να ενώσουμε την πόλη κάτω από αυτήν την κοινή στόχευση. Αυτό που λέει η εισήγηση, αυτό που λέει το κείμενο, δεν μιλάει να διαπραγματευτούμε τους όρους ..... Λέει ότι για μας το βασικό, το πρωτεύον, είναι για το μέλλον της χώρας, το λιμάνι να παραμείνει δημόσιο και δεν θα μπω στην λογική, ναι δημόσιο στα πλαίσια του καπιταλισμού. Καπιταλισμό έχουμε, να γίνουμε πιο μάγκες να τον ανατρέψουμε.

Αμέσως μετά και δεμένο με αυτό, ναι θα υπερασπιστούμε κάθε κομματάκι γης που θέλουν να μας πάρουν. Τελεία. Για να ολοκληρώσω λοιπόν, η Δημοτική Αρχή παίρνει τις ευθύνες της γιατί δεν έκανε αυτόν τον ένα χρόνο. Ναι φταίμε εμείς που κάναμε τρεις κινητοποιήσεις μόνο, φταίμε εμείς που κάναμε δύο ιστορικούς περιπάτους, που δώσαμε έναν άλλο χαρακτήρα για να στηρίξουμε τις κινητοποιήσεις και να αναδείξουμε ορισμένα ζητήματα. Ναι φταίμε εμείς γιατί δεν έπρεπε να κάνουμε τόσες επαφές, έπρεπε να κάνουμε

άλλες τόσες. Φταίμε για τα πάντα. Γιατί δεν φταίμε; Γιατί όταν μας καλέσατε, οποιοσδήποτε από σας που μας λέει ότι φταίμε γιατί κάναμε λίγα, εμείς θα πηγαίναμε. Όχι δεν μας καλέσατε, δεν κάνατε τίποτα για να πάμε.

Επομένως και για να το κλείσω, σε αυτήν την πόλη δεν έγινε καμιά κινητοποίηση τον τελευταίο χρόνο που να μην έβαλε το λιθαράκι της αυτή η Δημοτική Αρχή που δεν έκανε αυτά που έπρεπε να κάνει. Αναρωτηθείτε όλοι οι υπόλοιποι, ο καθένας....

Να σου πω τι μετράγατε Δημήτρη, να σου πω τι μετράγατε, Δημήτρη, αλήθεια σου λέω, δεν απαντάω, δεν απαντάω σε σένα. Τι μετράγατε λοιπόν κάποιοι. Να το ξαναπώ λοιπόν τι λέω, εμείς δεχόμαστε μια ανελέητη κριτική που ξεκίνησε από το προηγούμενο Δημοτικό Συμβούλιο, όχι για την κατεύθυνση της πολιτικής μας στόχευσης, που αυτό είναι κριτική, για το ότι εμείς έπρεπε να κάνουμε δέκα πράγματα, κάναμε τρία. Την αποδεχόμαστε. Αυτό λέω. Τι πιο έντιμο από αυτό; ναι έχουμε ευθύνη που κάναμε τρία πράγματα και όχι δέκα.

Παιδιά αλήθεια σας λέω θα τελειώσω. Αλήθεια σας λέω θα τελειώσω. Αυτή λοιπόν η Δημοτική Αρχή, ρε παιδιά να σας πω κάτι, πραγματικά εμένα μου αρέσει αυτό. Όλοι έχετε το δικαίωμα να μιλάτε, να προσβάλλετε, εγώ δεν έχω το δικαίωμα να ξεφεύγω, να προσβάλλω, δεν έχω το δικαίωμα να μιλάω, σε ακούω. Άλλαξα γνώμη. Μπορώ να αλλάζω και εγώ γνώμη σε κάτι; Ευχαριστώ. Στα πολιτικά ζητήματα δεν έχω αλλάξει γνώμη, από τα 14 μου τα ίδια λέω. Αλήθεια σου λέω, αλλά δεν έχει καμία σημασία.

Πάμε τώρα έτσι για να το κλείσουμε. Εμείς λοιπόν λέμε, η Δημοτική Αρχή σκέφτηκε να κάνει αυτό το διάστημα και να προτείνει στο κίνημα της πόλης, δεν το αποφασίσαμε μόνοι μας, κάναμε μια σύσκεψη με φορείς, και είπαμε ότι εμείς λέμε το Σάββατο να κάνουμε αυτό.

Ξαναλέω, αυτή η Δημοτική Αρχή με την ίδια θέρμη θα καλέσει σε οποιαδήποτε πρωτοβουλία, αρκεί να έχει δύο στόχους που να συμφωνούν με μας. Να έχει 52 άλλους που να διαφωνούμε, αλλά να είναι σε αυτήν την κατεύθυνση. Δημόσιο λιμάνι, κατοχύρωση ότι κανείς δεν θα τολμήσει να ακουμπήσει ούτε σπιθαμή από την πόλη. Ας βάλει ο καθένας ότι θέλει παιδιά σε αυτήν την κινητοποίηση. Εγώ θα πάω, αν με θέλετε, γιατί κάποιοι δεν με θέλετε, αλλά δεν πειράζει, εμείς θα είμαστε εκεί. Να λέτε και άλλα πιο προωθημένα πράγματα. Κάντε το, κάντε πράγματα, πρέπει ο καθένας με το δικό του λιθαράκι να βάλει σε κίνηση αυτήν την πόλη.

Όσο δεν το καταλαβαίνουμε τα πράγματα θα είναι έτσι. Και ναι, το κίνημα έχει νεκρωθεί. Ποιο κίνημα; Προσέξτε όμως, πολλές φορές όταν το λέγαμε αυτό, αρκούσε μια σπίθα για να φτιάξει κίνημα από το πουθενά. Ας ψάξουμε να βρούμε αυτές τις σπίθες λοιπόν. Ο καθένας με τον δικό του τρόπο. Και δεν προσπαθώ να στρογγυλέψω τις γωνίες αυτήν την στιγμή. Αλήθεια ξέρω σε ποιους μιλάω. Πάμε ρε παιδιά να κάνουμε ανάλυση για το ποιος από μας είναι πιο πολιτικά σωστός σε μια πεθαμένη χώρα. Θα έχει αξία, θα έχει ομορφιά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Κύριοι συνάδελφοι σας έχουν μοιραστεί, το ψήφισμα σας το έχετε μοιράσει είπα. Δεν το έχετε μοιράσει; Δεν έχει μοιραστεί το

ψήφισμα της «Λαϊκής Συσπείρωσης»; Και ένα ψήφισμα της διοίκησης, το οποίο μπορώ εγώ να κάνω, μισό λεπτό.

Υπάρχουν δύο ψηφίσματα.

Υπάρχει άλλος που έχει να καταθέσει ψήφισμα; Ωραία.

Παρατηρήσεις τι; για ένα λεπτό. Σε παρακαλώ πολύ κύριε Νίκο. Ζαχαρία αιτιολόγηση ψήφου ένα λεπτό.

ΖΟΥΠΗΣ:

Προσέξτε, εγώ αντικειμενικά τοποθετούμαι με βάση το ψήφισμα που κατατέθηκε. Εγώ είπα ότι δεν θέλω να αδικήσω τους φίλους μου, αλλά ξεκίνησα με μια βάση συζήτησης. Είπα στην αρχή, νομίζω ήταν λάθος, Ηλία να το δούμε, γιατί καλό θα ήταν να βγει κάτι κοινό.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ με το ψήφισμα που κατατέθηκε, μπορεί να έχω διάφορους χρωματισμούς ή και διαφοροποιήσεις. Είπα εξ αρχής ότι το ψηφίζω. Θέλω όμως να κάνω τις εξής επισημάνσεις. Πρώτον, νομίζω ότι έγινε μια σωστή πρόταση από τους ανθρώπους του συλλόγου.

Λέγαμε όλοι και πολλοί επιχειρηματολόγησαν ότι είναι ένα πανπειραϊκό θέμα και τα λοιπά. Η συγκέντρωση, με ακούει κανείς, η συγκέντρωση να ξεκινήσει από τον ΗΣΑΠ. Η πρόταση αυτή να την υιοθετήσει ο Δήμος, το κέντρο βάρους να ξεκινήσει από τον ΗΣΑΠ, να γίνει η πορεία, δεν ξέρω να περάσουμε από Υπουργείο Ναυτιλίας και Υδατόπυργο. Αυτό θα επιτρέψει ένα πιο πανπειραϊκό χαρακτήρα και να πάρει υπόψη κόσμος, είναι Σάββατο, σταθμός ιστορίες, να γίνει κάτι, ένα γεγονός και μας επιτρέπει να πούμε και σε άλλους Δήμους, στο Δήμο Πειραιά, κατέβασε. Κατανοητό τι προτείνω;

Δεύτερον, επιμένω ότι για την καλύτερη προετοιμασία, γιατί όντως άσκησα κριτική, δεν νιώθω ότι έκανα ανελέητη κριτική, νομίζω ότι πρέπει από τη Δημοτική Αρχή, οι επικεφαλής των παρατάξεων, όσοι γουστάρουν να έρχονται, δύο, τρεις σύλλογοι οι πιο δραστήριοι για το θέμα, δεν ξέρω αν θέλουν, άκου, ακούστε, ρε παιδιά τώρα δεν έρχεται η ώρα Πρόεδρε που θα αποφασίσουμε; το πρότεινα και τον Φλεβάρη, δεν καλεστήκαμε ποτέ.

Θέλω να υιοθετηθεί με την άποψη, πρώτον γιατί η πρώτη παρατήρηση πρέπει να αλλάξει, εδώ που αναφέρεται που θα γίνει. Να αναφερθεί από τον ΗΣΑΠ. Δεύτερον να πει ότι την ευθύνη ή την καθοδήγηση, πως τα λένε, της Δημοτικής Αρχής, θα την έχει η οργανωτική επιτροπή.

Και τρίτο, στα σημεία, μάλλον δεν είναι για το ψήφισμα, αλλά το λέω επειδή Τετάρτη έχουμε Δημοτικό Συμβούλιο, κοιτάξτε, είμαστε μεγάλοι άνθρωποι και όλοι καταλάβαμε αιχμές και μη αιχμές. Αλλά από όλο αυτό πρέπει να κρατήσουμε την ουσία. Κατά την γνώμη μου είναι σοβαρές οι προτάσεις για τον χαρακτηρισμό πρασίνου του χώρου και για τα διατηρητέα και θα πρέπει να δει η Δημοτική Αρχή αν είναι να έρθουν σαν εισηγητικά την Τετάρτη. Αυτό δεν έχει να κάνει με το ψήφισμα. Στο ψήφισμα πρέπει να είναι με σαφήνεια ότι πάμε από τον ΗΣΑΠ και να καλούμε φορείς όλου του Πειραιά σε αυτό το ραντεβού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι μπορούν να έρθουν μέσα σας παρακαλώ πολύ. Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι παρακαλώ μπορούν να περάσουν μέσα; Ηλία σε παρακαλώ ένα λεπτό, σαν αιτιολόγηση της ψήφου. Αν είναι να ξανατοποθετηθούμε τώρα, μπαίνουμε σε ένα φαύλο κύκλο.

ΠΑΤΙΔΗΣ:

Δεν θα κάνω τοποθέτηση, αλλά δεν μπορούν εδώ και θα αιτιολογήσω και την ψήφο και σε ένα λεπτό θα το κάνω Νίκο, σε παρακαλώ θα κάνω μια δήλωση, ας μου απαντήσει, δεν μπορούν, εγώ θα κάνω τη δήλωση και ας απαντήσει όσο θέλει, δεν μπορεί εδώ να ακούγεται κριτική, τουλάχιστον σε μας, για μη καθαρή πολιτική και για αντιπολιτική στάση.

Θα κάνω την εξής δήλωση και απευθύνομαι στο Δήμαρχο, την ευθύνη των πολιτικών σου επιλογών θα πρέπει να έχει κανείς το θάρρος να τις αναλαμβάνει ή τουλάχιστον να ακούει κριτική για αυτές. Κάθε τι άλλο, ειδικά τύπου μελό, όπου με καλέσεις θα πάω και πες μου τι να έκανα και να έκανα και άλλα, και διάφορα άλλα τέτοια, είναι τουλάχιστον καιροσκοπισμός και προσπάθεια ψαρέματος σε θολά νερά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ηλία σε παρακαλώ πολύ.

ΠΑΤΙΔΗΣ:

Για την ψήφο μας. Να έχει το θάρρος να πεις ναι όταν έφερεις ψήφισμα να στηριχτεί η πρόταση του ΚΚΕ για το μνημόνιο, την καταψήφισες. Να έχεις το θάρρος και να κάνουμε πολιτική συζήτηση. Όχι να κλαίγεις μην πάρεις θέση. Για την ψήφο, όχι δεν θα μένουν αναπάντητα εδώ τίποτα. Δεν θα μένει αναπάντητο εδώ τίποτα. Δεύτερον για την ψήφο μας, στηρίζουμε την κινητοποίηση, την ψηφίζουμε, στηρίζουμε όλες τις κινητοποιήσεις, είμαστε ανοιχτοί, να μπει και απόφαση για κατάληψη, για πορεία μεγαλύτερη σε απόσταση από αυτήν που προτείνετε, γιατί πράγματι από το Δημαρχείο στα λιπάσματα, ίσως δεν μπορεί να αναδειχτεί το θέμα όσο πολύ θα

θέλαμε. Να γίνει από τον Πειραιά, συμφωνούμε, να οδηγήσει σε κατάληψη στο Υπουργείο, συμφωνούμε. Πρόταση κάνουμε, δεν λέμε ότι αυτό που λέμε εμείς είναι και άλλο δεν είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Είναι κάτι Ηλία να μπει μέσα;

ΠΑΤΙΔΗΣ:

Όσον αφορά τις κινητοποιήσεις. Και βεβαίως θα τις στηρίξουμε και με παρουσία το Σάββατο, αλλά όσον αφορά το πολιτικό σκεπτικό επιμένουμε στο ψήφισμα που καταθέσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Ωραία εντάξει, Ηλία τελείωσε. Σε παρακαλώ πολύ, τώρα αυτό που έκανες, εντάξει δεν είναι σωστό, σε παρακαλώ πολύ.

ΠΑΤΙΔΗΣ:

Τι δεν είναι σωστό; Τι έκανα δηλαδή Πρόεδρε, δεν κατάλαβα. Δεν κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Εντάξει Ηλία, εντάξει.

ΠΑΤΙΔΗΣ:

Τι έκανα δηλαδή ακριβώς. Εγώ ήμουν υποστηρικτής του Λαφαζάνη;
.....

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:

Σε παρακαλώ πολύ τελείωσε.

Υπάρχει και ένα τρίτο ψήφισμα, δεν ξέρω αν, σας μοιράστηκε που είναι της «Εργατικής Λέσχης». Ωραία είναι τρία ψηφίσματα.

Γίνεται ψηφοφορία. Να περάσουμε μέσα.

Το ένα είναι το ψήφισμα της διοίκησης.

Το δύο είναι της «Λαϊκής Συσπείρωσης»

και το τρίτο είναι της «Εργατικής Λέσχης».

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:

Επαναλαμβάνω με ένα, το ψήφισμα της πλειοψηφίας, με δύο στη «Λαϊκή Συσπείρωση» και με το τρία θα λέμε για την «Εργατική Λέσχη».

Περνάμε στην ψηφοφορία.

Αλεξίου ένα,

Βαρλά απούσα,

Βρεττάκος απών,

Γκρόζου ένα,

Δαβγιώτη απούσα,

Δασκαλάκης ένα,

Δατσέρη τρία,

Διακάκη ένα,

Διδυμιώτης ένα,

Ζούπης ένα,

Θεόδοτος απών,

Καλαμαράς δύο,

Καπετανίδου ένα,

Καπουσίζογλου ένα,

Θωμαΐδης απών,

Καραγιαννάκης απών,

Καραγιαννίδης δύο,

Κατσαφάδος ένα,

Καψοκόλης απών,

Κούβαρης	απών,
Κυραμαργιού	ένα,
Κωνσταντινίδης	απών,
Λάλος	απών,
Λαμπρίδης	ένα,
Λεπτουργίδου	τρία,
Μανουσιάδης	ένα,
Μαρτάκης	ένα,
Μελάς	απών,
Μελά	απούσα,
Μιχάλογλου	ένα,
Μπουζάνη	απούσα,
Μυλωνάς	απών,
Ντέρου	ένα,
Πατίδης	δύο,
Περδίκη	ένα,
Ρέπα	ένα,
Σαββοπούλου	απούσα,
Συράκου	ένα,
Τζανής	δύο,
Τσούτσας	απών,
Φωτάκης	ένα.

4 το δύο και 2 το τρία.

Με 19 ψήφους περνάει το ψήφισμα της πλειοψηφίας.

Στις 12:00 η ώρα λύεται η συνεδρίαση.

ΕΓΚΡΙΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ Δ.Σ.**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ:****Ν. ΜΑΡΤΑΚΗΣ****Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ:****Χρ. ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ****ΤΑ ΜΕΛΗ:**

1. Αλεξίου Κωνσταντίνος	.....
2. Βαρλά Σταυρούλα	ΑΠΟΥΣΑ
3. Βρεττάκος Νικόλαος	ΑΠΩΝ
4. Γκρόζου Άννα	.....
5. Δαβγιώτη Ελένη	ΑΠΟΥΣΑ
6. Δασκαλάκης Ευστράτιος	.....
7. Δατσέρη Βασιλική	.....
8. Διακάκη Ευγενία	.....
9. Διδυμιώτης Σώζων	.....
10. Ζούπης Ζαχαρίας	.....
11. Θεόδοτος Μιλτιάδης	.....

12.	Θωμαΐδης Δημήτριος	.....
13.	Καλαμαράς Γεώργιος	.....
14.	Καπετανίδου Ελένη	.....
15.	Καπουσίζογλου Ελένη	.....
16.	Καραγιαννάκης Χρήστος	.....
17.	Καραγιαννίδης Παναγιώτης	.....
18.	Κατσαφάδος Κυριάκος	.....
19.	Καψοκόλης Πέτρος	ΑΠΩΝ
20.	Κούβαρης Κωνσταντίνος	ΑΠΩΝ
21.	Κυραμαργιού Ελένη	.....
22.	Κωνσταντινίδης Δημήτριος	.....
23.	Λάλος Μηνάς	ΑΠΩΝ
24.	Λαμπρίδης Χρήστος	.....
25.	Λεπτουργίδου Αικατερίνη	.....
26.	Μανουσιάδης Χαράλαμπος	.....
27.	Μαρτάκης Νικόλαος	.....

28.	Μελά – Ψαρού Αγγελική	ΑΠΟΥΣΑ
29.	Μελάς Φώτιος	ΑΠΩΝ
30.	Μιχάλογλου Στυλιανή	.....
31.	Μπουζάνη Χρυσούλα	ΑΠΟΥΣΑ
32.	Μυλωνάς Γεώργιος	ΑΠΩΝ
33.	Ντέρου Κυριακή	.....
34.	Πατίδης Ηλίας	.....
35.	Περδίκη Παναγιώτα	.....
36.	Ρέπα – Νικάνδρου Γαρυφαλλιά	.....
37.	Σαββοπούλου Βάϊα	.....
38.	Συράκου Σταυρούλα	.....
39.	Τζανής Λουκάς	.....
40.	Τσούτσας Ιωάννης	ΑΠΩΝ
41.	Φωτάκης Γεώργιος	.....